

NOVI TEHNIK

LASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, SENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ZALEC

NIČ MIMO DELAVCEV

Na osrednji proslavi v počastitev praznika celjske občine, dvajsetega julija, v spomin na ustanovitev Prve celjske čete, je v nedeljo popoldne v Škofji vasi govoril predsednik občinskega odbora Zveze borcev in narodni heroj, Franc Rojsek-Jaka.

Ko je obeležil glavne značilnosti letošnjega jubilejnega leta, ustanovitve in pot Prve celjske čete in družbeni ter gospodarski razvoj v zadnjih letih v celjski občini, je še lejal:

»Osnovni cilj, h kateremu je bil usmerjen gospodarski in družbeni razvoj občine v zadnjih desetih letih, je bilo stalno izboljševanje materialnih in življenjskih pogojev delovnih ljudi. Dosegli smo lepe uspehe. Naj navedem samo nekaj dejstev: v organizirano otroško varstvo je vključenih 532 otrok, v občini dela 18 osnovnih šol. Le v štirih je pouk kombiniran. V posebni osnovni šoli ter v osnovni šoli torej bomo že jeseni prešli na celodnevni pouk. V Celju je srednjih in 5 poklicnih šol, v katerih se šola 5.175 dišakov. Razen tega se odpira čedalje večje število oddelkov šolskih šol. Celje postaja tako visokošolsko središče. Poleg tega smo sredi intenzivnih naporov po materialni in organizacijski preobrazbi zdravstva in socialnega skrbstva. Celje na že tradicionalno razvijano kulturno dejavnost. V tesno kulturno aktivnost vključujemo večino delovnih ljudi. gradnjo nekaterih pomembnejših družbenih objektov celje utrjuje svojo vlogo pomembnega gospodarskega, kulturnega in rekreacijskega središča.

Ko osvežujemo naše povelje, moramo ponovno podčrtati, da smo borbo za izboljšanje materialnih in življenjskih pogojev delovnih ljudi vedno povezovali z borbo za razvoj samoupravljanja. Geslo »nič mimo delavcev« postaja v Celju resničnost. Zahteve po hitri gospodarski preobrazbi Celja so rodile prve sadove. Večina kazalcev giblje v smeri, ki smo jo načrtovali. Začel se je proces diferenciacije med staro, neustrezno in novo, prodornejšo oslovnostjo. Počasi, a zanesljivo se uveljavljajo znanje, da se morajo nove naložbe usmerjati v mehanizacijo, v tehnologijo in v sodobno organizacijo dela. V Celju namo čvrsta stališča, da moramo takoj začeti z velikimi laganji v družbeni standard in da so te naložbe enakovredne onim v gospodarstvo.«

PRISRČNO V ŽALCU

FRANC LESKOŠEK ČASTNI OBČAN

Minuli petek se je mudil na območju žalske občine Franc Leskošek Luka, ki so ga žalčani ob letošnjem občinskem prazniku svečano proglasili za častnega občana svoje občine. Starši Franca Leskoška so bili rojeni v Andražu, in pa se je tudi nekaj časa učil poklica v Zalcu.

Ko je bila pred dnevi osrednja prireditev ob proslavljanju občinskega praznika v Andražu nad Polzelo, se Franc Leskošek ni mogel udeležiti svečane proglasitve za častnega občana, zato so mu ob petkovem obisku na svečan prisrčen način izročili listino ob proglasitvi za častnega občana. V navzočnosti vseh predstavnikov družbenopolitičnega in gospodarskega življenja občine je Jože Jan, predsednik izvršnega sveta žalske občinske skupščine orisal lik ilikega heroja in revolucionarja. Ko je Jože Jan utemeljeval predlog, je poudaril, da je ta povsod med delovnimi ljudmi in občani našel na izredno zadovoljstvo in soznanje, da Franca Leskoška-Luko proglasijo za častnega občana žalske občine.

Po obisku v Zalcu je Franc Leskošek-Luka s predstavniki žalske občinske skupščine obiskal poljsko tovarno gavič, v Andražu pa si je ogledal objekte, ki so jih Andražani izročili svojemu namenu ob nedavni proslavi občinskega praznika. Popoldanski čas je tov. Leskošek izrabil zato, da si je ogledal izletniško točko Goro Oljko, kamor utje radi prihajajo.

S svečanega trenutka, ko so žalčani imenovali Franca Leskoška-Luko za častnega občana, objavljamo fotografijo druge strani.

Z UREDNIKOVE MIZE

Precej pošte dobivam, zato napotek. Nepodpisanih pisem ne objavljamo. Takih vesti »ko je suha veja leta 1923 ubila moža« tudi ne. Saj komaj sledimo zabeležiti, kako se ljudje v letu 1975 ubijajo na cestah, ko divjajo z avtomobili. Nove cene mesa in kokošini objavljamo, no problem je menda bolj v tem, da meso ni preveč poceni. Tu pa menda naša beseda dosti ne zaleže. Objavljamo tudi grobne nepravilnosti. Bralka K. M. iz Petrovce se hudiže zakaj ne tudi velikih. Objavljati skušamo vse kar se dogaja okrog nas, tudi o velikih nepravilnostih ne bi molčali. Seveda še bolj kot to, si želimo, da jih v družbi ne bi bilo.

Franc Zalesnik iz Gornjega grada, pisec vesti iz prejšnje številke NT, nas je opozoril, da je tiskarski škrat povečal število živine na planinskih pašnikih od 600 do 700 na 6000—7000 glav. Škoda, da je bil to le škrat, morda bi bilo meso sicer ceneje.

V nedeljo smo bili v Škofji vasi, beležili in kramljali smo za vas pa še fotografirali.

Pripravili smo tudi poročila s Skokovega memoriala, o tekmovanju za najlepšo Slovenko, na straneh časnika pa preberite tudi resnejše stvari — nekaj problemov je vmes.

Vaš urednik

PRAZNIK CELJSKE OBČINE v spomin na ustanovitev Prve celjske čete, 20. julija 1941. leta na Reševni pri Sentjurju. Glavne prireditve v počastitev tega dne so bile letos v Škofji vasi. Domačini so se izkazali kot odlični organizatorji in pozorni gostitelji. Na slavnostnem zboru v nedeljo popoldne so podelili tudi Šlandrove nagrade in priznanja samoupravljalcu. Na posnetku slavnostna tribuna med pozdravnim govorom predsednika občinske skupščine Jožeta Marolta. Zraven — mešani pevski zbor France Prešeren, letošnji Šlandrov nagrajenec.

Foto: M. Božič

POGOVOR O URESNIČEVANJU USTAVE

SERGEJ KRAIGHER V CELJU

Predsednik predsedstva SR Slovenije Sergej Kraigher in članica sveta federacije Lidiya Sentjurska sta bila v ponedeljek v Celju. S. Kraigher je imel več pogovorov o uveljavljanju ustave in samoupravnega položaja delavcev v združenem delu in na ravni občine. Zjutraj je obiskal Cinkarno, kjer se je s člani samoupravnih organov in vodstvi družbeno političnih organizacij pogovarjal o raz-

vitosti samoupravnih odnosov in uveljavljanju delegatskih razmerij, v EMO pa je popoldne tekel pogovor o uresničevanju samoupravnega položaja delavcev. V opoldanskem času sta gosta obiskala Kokarje, kjer sta prisostvovala otvoritvi tabornega prostora in odkritju spominskega obeležja aktivistom in borcem enot, ki so se med NOV borile na tem območju. Popoldne se je S. Kraigher

pogovarjal s političnim aktivom Celja o uresničevanju delegatskih razmerij v občini in o nekaterih prvih izkušnjah in dilemah, o katerih so v Celju nedavno spregovorili tudi na seji občinske skupščine. Nato pa se je pogovarjal še o aktualnih vprašanjih uresničevanja resolucije o družbeno ekonomskem razvoju občine, o samoupravnem družbenem načrtovanju in tudi o pripravi na spre-

jemanje srednjeročnega načrta razvoja občine do leta 1980.

B. V.

SLOVENIJALES

NOVO!

DOM POHIŠTVA CELJE
ZIDANŠKOVA 10 — Telefon 23-771

TRIK

praktična predsobna
plastična garnitura —
izbirate lahko v štirih
različnih barvah.

Vlado Gorišek, predsednik občinske skupščine v Zalcu, izroča Francu Leskošku-Luko priznanje ob imenovanju za častnega občana

POL URE S FRANCEM LESKOŠKOM-LUKO

NAŠ JE!

Franc Leskošek-Luko, rojak in častni občan celjske občine, je večkrat med nami. Tudi tokrat na proslavi občinskega praznika v Skofji vasi. Mladi ga poznajo kot narodnega heroja, junaka socialističnega dela, prvoborca, komandanta in še več vedo o njem. Starejši ga poznajo kot soborca, komandanta glavnega štaba, prvega sekretarja CK KPS, organizatorja delavskega gibanja, neumornega voditelja, ki je prihajal v Celje, ko je bil Celju najbolj potreben, za spodbude, za delovne načrte. In ko je bilo Celje poplavljen je prišel, takoj ko je zvedel, ob polnoči. Ni mogel mirno spati, dokler ni ugotovil kako je v Celju. Tak je — ena sama skrb ga je. Se danes. Če bi želeli kaj reči o njem enostavno, preprosto, odkrito in prisrčno, z vsem spoštovanjem — je le ena beseda ustrezna: CLOVEK. Tak kot ga slikamo v viziji jutrišnjice, tak je danes in včeraj. Ta CLOVEK je nosilec najvišjega državnega odličja Velike zvezde z lentjo. Eden med šestimi v Jugoslaviji. To nas navdaja s ponosom — naš rojak je!

In kaj je bolj naravnega kot to, da smo ga poiskali med množico, ki ga je obdajala v Skofji vasi na osrednji proslavi celjskega občinskega praznika. Nerač govori o sebi. Za pogovor o delu, o perspektivah pa je vselej razpoložljiv. Je bolj kritičen, uporen v akciji, upornik v spreminjanju stvari in — globoko pravičen. Takega poznamo in takega smo srečali, ko smo ga poprosili za kramljanje. Razgovor sta vodila glavni in odgovorni urednik Bojan Volk in novinarka Zdenka Stopar, ki je zapis pripravila.

Tovariš Leskošek, včasih ste zahajali v Celje bolj pogosto, zadnje čase pa ste redkejši gost. Dovolite, da vas vprašamo kot rojaka, koliko se še čutite Celjane in kakšni spomini vas vežejo na Celje?

»V Celju sem rojen, zato mi ni vseeno kaj se v njem dogaja. Sem pa zadnje čase na Celjane malo jezen, ker ne sprejemajo mojih idej in misli. V Celju sem po vojni oral ledino, pri tem pa je bilo potrebno veliko iznajdljivosti, trdne roke in diplomacije. Takrat sem imel veliko načrtov v glavi. Nekaj so jih po mojem odhodu realizirali, nekaj pa ne. Prvo, kar sem imel v načrtu je bila ohranitev starega mesta Celja. Mestno jedro naj bi ostalo v starem stilu, seveda primerno urejeno in v stilu adaptirano. Nove gradnje naj bi se umaknile v satelitska naselja izven mestnega jedra. S tem svojim načrtom, kot veste nisem uspel.

Predlagal sem tudi regulacijo voda, Ločnice in drugih. Tu so me razumeli in kot vem ste rešili poplav. Znana sta tudi moja dva nerealizirana plana, ki sta znana pod imenom Lukov plan I in Lukov plan II. Vsebujeja pa ideji o predstavitvi železniške postaje izven Celja in idejo o predstavitvi savinjske železnice, ki zdaj seka Celje na dva dela, pod Miklavžki hrib.

Pred desetimi leti sem tudi predlagal, da naj bi Cinkarno prestavili izven mesta, kot je navada v razvitih deželah. Če bi ta načrt uresničili, danes v Celju ne bi imeli slabega zraka. Predlagal sem tudi spremembo tehničnega procesa v Cinkarni, naj bi uvedli elektro-lizo.

Se to; Celjane se počutim in kot rojak želim biti tu tudi pokopan. Moje mesto je Celje.

Kako ocenjujete svojo prehojeno pot — pot revolucije. Kaj vas je na tej

poti vzpodbujalo in odkod ste črpali moči, da ste ideji ostali zvesti do konca?

»Svojo revolucionarno pot sem začel kot vajenec, ko sem bil večkrat lačen kot sit. Vse življenje me je spremljala zavest in iz nje sem črpal moč, da se morajo razmere za delavce spremeniti. Nikoli nisem pozabil, da sem kot otrok stradal. In ker sem trmast, na svoji poti revolucionarja nisem popustil. V ospredje nisem rnil, pa so me drugi porivali. Pred vojno sem moral pri svojem delu uporabljati veliko diplomacije. Razmere za delavce niso bile nikjer ugodne in tudi različne. Pri Westnu v Emajlirki smo morali uporabljati drugačne metode kot v Cinkarni. Organiziral sem štrajke v različnih delovnih kolektivih. Pečovniku, opekarni in drugod.

Hotel sem spremeniti nevezdržne razmere slovenskega delavca in tej nalogi sem se zapisal ter ji ostal zvest do konca. Ker me je krivica vedno zabolela in me zaboli še danes. To pa nosi človek v sebi in če jo občuti kot otrok, jo ne pozabi do konca življenja.

Danes se veliko zadržujete v Velenju, zato vam velenjski razvoj ni tuj. Poznate tudi razmere v Celju. Kako gledate na razvoj teh dveh mest?

»Iz kolonije za rudarje se je razvilo moderno Velenje, ki ima v gospodarskem in kulturnem življenju določeno mesto v slovenskem prostoru. Moja beseda je po vojni nekaj veljala in takrat sem rekel: Rudarju dajmo mesto na soncu. In zgradili so mesto, polno moderne arhitekture in zelenic. Tudi tuje strokovnjake smo dobili, da smo uresničili podobo, ki je zrasla v naši viziji prihodnjega dne. Danes ima Velenje vse tisto, kar smo želeli.

Primerjava s Celjem je težka. Celje ima eno, Velenje pa drugo. Celje tra-

dicio, Velenje uresničeno podobo delavskega naselja.

Poglejmo samo, koliko delovnih mest so odprli za žene v Gorenju. Tri tisoč menda, pa veste kaj to pomeni. Danes žena dviguje standard.

Ko že govorimo o vlogi žene in ker je to leto mednarodno leto žena — kakšno vlogo ji pripisujete v sodobni družbi in koliko je v teh tridesetih letih žena dosegla?

»Danes je žena povsod prisotna in njena krivda je, če se še ni dovolj družbeno uveljavila. Ima pa vse pogoje za to. Res jo čakajo na poti uveljavljanja ovire kot so gospodinjstvo in otroci, zato pa je važna delitev dela med možem in ženo. Le resnično prijateljstvo in močeno razumevanje rodi enakopravno uveljavljanje žene v družbi. Velikokrat pa so tudi žene premalo iniciativne. Deliti gospodinjstvo delo na žensko in moškega je normalno, to tudi rojčeva razumevanje. In če danes misli še kakšen moški, da je gospodinjstvo delo sramota, kaže samo svojo sebičnost. Tu di Churchill je pomival in brisal posodo! Na zapadu je delitev dela med možem in ženo precej ustaljena, pa zato tisti možje niso nič manj moški.

Kaj menite o današnji mladini in njeni vzgoji?

»Naša mladina je dobra, le zanemarili smo jo. Ko sem bil mlad jaz, smo se borili za socializem, današnja mladina pa se mora boriti, da ga ohrani. In ne le to, graditi ga mora naprej. Rad sem med mladino, ki rada prisluhne besedi iz preteklosti. Nazadnje sem bil z njo skupaj v Ajdovščini, kjer se je zbralo 12.000 mladih. Šivanko bi bilo slišati, če bi padla na tla, tako so prisluhnili besedi Bena Zupandčiča. Jaz v našo mladino verujem in tudi vem, da če bi bilo še kdaj potrebno braniti naše meje, da bi vedela kje je njeno mesto.

PRAZNIK CELJSKE OBČINE

VELIČASTNO SLAVJI NOVE PRIDOBITVE

Prebivalci krajevne skupnosti Skofja vas so upravičeni zaupanju, ki jim ga je dala celjska občinska skupščina. Izkazali so se ne samo kot dobri organizatorji in skrbni gostitelji, marveč so k prazniku celjske občine 20. julija (22. julija so imeli svoj krajevni praznik) dali tudi svoj velik delež.

Ko so na raznih otvoritvah objektov, slavnostnih sejah in drugod govorili o vsem tem, so priznavali — veliko so dobili. Toda, dodajmo še eno — tudi sami so veliko dali. Vsega se ne da izraziti v dinarjih. Zvesti, pripravljenosti, ni moč plačati. Tudi prostovoljnega dela, ki ga ni bilo malo, ne. Za izvedbo referendumskega in nerefereendumskega programa komunalnih del so in še bodo dali do konca leta okoli 130 milijonov starih dinarjev. V tem času so dobili vsega skupaj blizu 7 km asfaltiranih cest. Konec blata. Ljudje so zadovoljni! Pa obnova dvorane kulturnega doma, deljavne razsvetljave, vodovod v Lahovnu in še kaj.

In ko so na slavnostni seji krajevne skupnosti, krajevnih družbenopolitičnih organizacij in društev govorili o tem, so poudarili, da so dosegli velik napredek v krajevni samoupravi. V organih krajevne samouprave, v območnih odborih dela več kot 120 občanov. V slogi so našli svojo moč. Skupen jezik so našli tudi z obema kolektivoma. Zato so tudi na slavnostni seji podelili priznanje tako kolektivu Tovarne volnenih odev kot Etolu. Poleg tega pa še krajevni mladinski organizaciji, gasilskemu društvu ter pripadnikom obeh celjskih vojašnic JLA, saj bi brez njih težko zmogli pravočasno opraviti vse, kar so hoteli.

In zato ponovimo besede, ki jih je prav tu izrekel predsednik izvršnega sveta celjske občinske skupščine, Marjan Ašič: »Ponosni smo na vašo krajevno skupnost, saj ste lahko za zgled, kako je treba delati.

Obnovljena dvorana kulturnega doma bo prav gotovo prispevala k poživitvi kulturno prosvetnega, družbenopolitičnega in tudi telesnovzgojnega dela. Novo športno igrišče z balinišcem bo posled pomembno zbirališče mladih in starejših. Sem kaj pa so postavili tudi obnovljeni spomenik padlim borcem, da jih bo venomer spominjal na borbo in na življenja, ki so jih mnogi

dali, da lahko danes v miru živimo in delamo.

V teh prazničnih dneh so imeli pomembno mesto tudi gasilci iz Skofje vasi, ki so praznovali svoj 70.letni jubilej. Dobili so nov avto, pripravili parado, se uveljavili na vajah... In končno je tu slavila dvajsetletno delo tudi celjska občinska gasilska zveza, ki je prav v Skofji vasi podpisala z gasilsko zvezo iz pobratimskega Doboja listino o enakem sodelovanju. Podpisala sta jo predsednika obeh občinskih gasilskih zvez, za Dobojo Filip Filipović in za Celje Vili Spat. Gasilci iz Doboja pa so s podelitvijo spominke zastavice čestitali tudi domačim gasilcem za njihov višok jubilej.

Sicer pa je občinska gasilska zveza izkoristila slavnostno sejo za podelitev mnogih priznanj. Tako sta posebni priznanji za sodelovanje dobili občinski konferenci SZDL in ZK v Celju, plaketi veterana z diplomoma pa so izročili Francu Dolinšku in Ivanu Berglezu. Spominke priznanja so dobila vsa gasilska društva v občini in mnogi zaslužni delavci v tej organizaciji.

Spored prireditev na čast praznika celjske občine se je odvijal tudi v Celju. Tako je muzej revolucije odprl razstavo o razvoju NOB v Savinjski dolini in na Kozjanskem. Lep delež je dal tudi nastop folklorne ansamble »Tine Rožanc« iz Ljubljane. V prazničnih dneh smo slavili tudi pomembne gospodarske zmage: novo tehnično delavnico Izletnika, obnovljenega »Ribiča« celjskega gostinskega podjetja in novo tovarno za proizvodnjo klinker opeke v opekarnah Ljubecna.

Zgradili so jo v rekordnem času, narhenu pa izročili tudi v počastitev 40-letnice proizvodnje klinker opeke v Celju. Tako se tradicija nadaljuje. Le prenesla se bo s Hudinje v Ljubecno. Prenesla v novo tovarno, med nove stroje in sodobno tehnologijo. Gre pa še za nekaj drugega. Z gradnjo nove tovarne, je kolektiv opekarn Ljubecna potrdil svojo moč in enotnost ter opozoril, da se tu začneja proces, ki daje delovnemu človeku tisto mesto, ki mu gre. Tu se rojeva nov industrijski delavec in tu je kolektiv, ki hoče dati svojim članom drugačne pogoje za delo in življenje. Zato bodo poleg nove tovarne kmalu od-

pri še prostore za ni standard, razen zavedajo, da morajo jim članom tudi d stanovanjske pogoje.

Nove čase v op Ljubecna napovedi skrb za izobraževanje. Zato ni slučaj, otvoritveno svečanostilj za podelitev dip najstjim novim kvalif opekarjem.

Ljubecno pa čakaj katere druge naloge, lja tako za področje upravljanja, za us nje TOZD kot tudi i navljanju sestavljene zacije združenega d kovin. Novo življenje kolektiva pa napove di pred kratkim us na partijska orga utrditev sindikata in

In tu je še zaključ reditev. Nadelja p Na travniku za Skof se je zbralo nekaj ti di. In ko je predsed ske občinske skupš že Marolt pozdravil in se zahvalil domač prispevanje okoli on je osrednje in drug slav na čast prazm lja, 30-letnice osvobo dneva vstaje slovensi roda, je še pozdrav sednika predsedstvu Sergeja Kraigherja, sveta federacije Fra skoška-Luko in Lidij jurc, predstavnik p skih občin, zatem Rosane iz Italije in

Zatem je spregovor sednik občinskega Zveze borcev in nar roj, Franc Rojček-Ja

V nadaljevanju sv je predsednik skupš že Marolt podelil Slandrove nagrade i znanja samoupr Slandrova odličja so dr. Alojz Rojnik, Pri ninc, Vera Pišer-Pri dipl. inž. Franjo mešani pevski zbor Prešeren ter oddelek lje v livarni štorske ne. Priznanja samou cu pa so dobili: Fr mer, Milena Zolger, Jelenko, Draga Soba, Metličar, Frac Gajše Zelenšek, Anton Sul rija Pieteršek, Janex nik in Jožica Farčni

V drugem delu sla ga sporeda so nasto ba na pihala iz Lib šani pevski zbor Pra Šeren, recitacijska tnoveljske Zarje in na skupina »France ren«.

M.

androva nagrada za kolektiva: za mešani pevski zbor France Prešeren ter za kolektiv obrata valjarne v livarni štorske jezarne

I. Franjo Klinger

Franc Planinc

Vera Pristovšek

dr. Alojz Rojnik

ODGOVOR JAVNEGA DELAVCA

TOVARIŠ MILAN SENIČAR

Cestno podjetje Celje vzdržuje skozi mesto Celje magistralno cesto Maribor-Ljubljana, ki poteka po Mariborski cesti, Levstikovi in Gregorčičevi ulici preko Slandrovega trga in dalje po Ljubljanski cesti. Pred leti novo zgrajeni ulici Copova in nova Dečkova cesta ne predstavljata obvozne ceste za Celje, ampak sta to mestni ulici, ki služita kot osnovni cestni skelet za razvijajoče se stanovanjsko naselje ob teh ulicah.

Konec leta 1973 je bil v smislu Zakona o javnih cestah dogovorjen in podpisan sporazum med upravljalcem magistralne ceste, to je Republiško skupnostjo za ceste in Skupščino občine Celje, ki določa potek, dolžino in širino magistralne ceste skozi mesto Celje. Na mestnem potezu magistralne ceste, ki ga omejujejo krajevne table »vzdržujemo cestno« po pogodbi z Republiško skupnostjo za ceste Ljubljana v enakem obsegu kot izven naselij. Za vsa dela, ki so potrebna na cesti zaradi specifičnosti naselja (javna razsvetljava, vzdrževanje kanalizacije, prometna signalizacija, ki je specifična za naselje, odvoz snega itd.) vključno z urejanjem prometnega režima, skrbi občina. Preusmeritev prometa iz mestnega jedra na Copovo in Dečkovo ulico, je v kompetenci občinskih organov.

Za dobro vodenje vozniaka, da se promet res tekoče odvija brez zastojev vemo, da ni dovolj samo kazipot na samem križišču, ampak je potrebno že pred razvrstitvenimi pasovi vozniaka opozoriti, v kateri vozi pas mora voziti, da bo prišel v zeleno smer. Takšne opozorilne table naj bi bile nad voziščem večjih dimenzij in z notranjo osvetlitvijo. Tudi nekaj celjskih križišč bi lahko bilo tako opremljenih, zato predlagam, da v dopolnitev mojega odgovora in dokončno razrešitev tega vprašanja postavite podobno vprašanje IS SO Celje.

Direktor
KAMENSEK ING. ANDREJ

FOTOKRONIKA PRAZNIK CELJSKE OBČINE 20. JULIJ

ŽALEC:

POVSOD PRISOTNI KOMUNISTI

Brez dvoma se tudi v žalski občini kažejo med komunisti pojavi tako imenovane samovoljnega liberalizma in samovoljnega oblikovanja določenih stališč posameznih članov Zveze komunistov do reševanja aktualnih družbeno-ekonomskih in družbenopolitičnih problemov. Kot je dejal Franc Jelen, sekretar Občinskega komiteja Zveze komunistov Žalec, so še premalo izgrajevali akcijsko enotnost, premalo pa je bilo tudi storjeno na področju celovitega uveljavljanja Zveze komunistov. Prav zato bo ena izmed pomembnih nalog, ki čakajo osnovne organizacije v krajevnih skupnostih in v organizacijah združenega dela ta, da sestavijo nekakšna poročila, koliko so dejansko posamezni komunisti prisotni pri reševanju različne problematike tam, kjer se v bistvu izgrajujejo temelji našega družbenopolitičnega sistema, kjer se bje najodločnejša bitka za uveljavljanje ustave. V Žalcu se zavedajo, da jim kvantiteta nič ne koristi, če ne bodo storili pomembnejše premike na področju kvalitete. Prav tako nikomur ne koristi neko načelno govorjenje,

če se ne bodo znali načrtno vključevati v sleherni problematično in delovno sredino in tam uveljavljati vpliv, ki ga bi Zveza komunistov morala imeti. Ne gre za vpliv z močjo oblasti, ampak za vpliv s pomočjo argumentov, s politično izobraženostjo, razgledanostjo in z osebnim ugledom, ki bi ga moral imeti sleherni komunist.

Vse to je v času, ko smo v fazi oblikovanja enotne fronte socialistične zveze, izredno pomembno. Noben komunist ne bi smel izostati kot aktivist iz enotne fronte socialistične zveze, noben komunist se ne bi smel izogniti procesom, ko je treba enotno fronto naših delovnih ljudi organizirati tako, da se bodo v njej demokratično sprejemale odločitve o najpomembnejših družbenopolitičnih in družbenoekonomskih vprašanjih. Seveda pa bo lahko ta organizacija ustrezno in idejnopolično naravnana takrat, če bo Zveza komunistov v njej dovolj prisotna in seveda, če bodo sami komunisti z dovolj jasnimi argumenti in dovolj enotnimi akcijskimi stališči odigrali v njej svojo pomembno vlogo. Ne gre tukaj

samo za Socialistično zvezo. Gre tudi za prisotnost in aktivnost komunistov v sindikatih, mladini, Zvezi borcev, pa tudi v ostalih organizacijah in društvih. Komunisti bi se morali posvetiti tudi vprašanju, če so dovolj storili na relaciji med posameznimi krajevnimi, podjetniškimi oblikami organiziranja in občinskimi vodstvom ter obratno. Na ta vprašanja bo v vsaki delovni sredini še treba najti določene konkretne odgovore. Ena izmed pomembnih nalog, ki še čakajo žalske komuniste je tudi ta, da po nekaterih krajevnih skupnostih ustanovijo tako imenovane svete krajevnih skupnosti, kot koordinacijske organe za načrtovanje političnih akcij. S procesom ustanavljanja temeljnih organizacij združenega dela bodo prisotne tudi spremembe v organiziranju Zveze komunistov, kajti v vsaki temeljni organizaciji bi morala biti osnovna organizacija Zveze komunistov, v organizaciji združenega dela sami pa bi naj bila konferenca Zveze komunistov.

JANEZ VEDENIK

prazničnih dneh je kolektiv opekarn Ljubečna odprl tudi novo tovarno za proizvodnjo niker opeke. Na posnetku — pogled v nov proizvodni obrat

okviru prireditve na čast praznika celjske občine sta listino o pobratimstvu podpisala predsednika občinskih gasilskih zvez Celje, Vilij Špat (levo) in Filip Filipovič, predsednik žalske gasilske zveze Doboj

LAŠKO PIVO IN CVETJE

Velika snežinka se je po-
asi spuščala proti nam, se
a hip ustavila in potem iz-
drila. Kot bi se utrinjale
vezde, vsaka za eno željo,
se za tisoče želja, so druga
a drugo zagorele in potem
pet ugašale rakete velikega
gnjemeta. In sosed na mo-
levi me je neusmiljeno po-
odil in jaz sem nekoga but-
il s komolcem. Ampak bi-
o je lepo. Laško je v čast
iva in cvetja vedno razigra-
o, včasih skoraj malo ob-
estno razpoloženo in ljudje
rihajajo radi vanj. Sobotna
o se počasi izteka, roke se
čejo, včasih tudi najdejo,
ogledi postajajo skrivnost-
o zastrti, noge utrujene in
viji odveč. Pa dobijo klo-
i v parku utrujene obisko-
alce in nekdo zaspi pod
lankorne.

Toda v nedeljo zjutraj me-
o spet zaživi. Brez svetle-
h lučk, a polno zastavic, pi-
nih balonov in piva pa rož-
spet piva. Po mestnih uli-
h se razlije slavnostna po-
rka. Mimo nas gredo goj-
arji z veselimi planinci pa
leče pikapolonice, postavne
usilke in tesarji iz Tveč. To-
rnjaki so polni rož, nasme-
nih deklet, ki rododarno

delijo pivo, laško, seveda.
Velik, pisan šopek dela, ra-
dosti in mladosti, pa korač-
nice in je sprevod mimo. Po-
stanemo žejni in zavzeti glas
nas zastoni vabi na obisk
živalskega vrta. Aviončki na
vrtljaku se spuščajo in dvi-
gujejo, otroci zamažajo
na avtomobilčke v Luna par-
ku, tam so namreč zbrani
vsi nedeljski vozniki. Odide-
mo na gospodarsko razsta-
vo, mimo slik na likovni raz-
stavi, za hip prisluhnemo
čivkanju ptic, občudujemo
spretnost »ta zaresnih«
voznikov na avto-sialomu in po-
tem skušamo malo zaplesati.

Veter počasi nosi raztrga-
ne zastavice, politični prti ža-
lostno polzijo z mlz. Posta-
ja hladno, glasbeniki odhaja-
jo. Jutri je nov dan in potem
še eden in še mnogo več in
potem, bo spet neko drugo
poletje. In mi bomo prišli
spet v Laško, ker smo radi
dobre volje, ali pa mogoče
zato, ker imamo ljudje radi
velike bleščeče luči. Pred-
vsem pa bomo prišli, zato,
ker smo se na Pivo in cvet-
je že nekako navadili, ker bi
poletje brez njega ne bilo
pravo poletje.

Božena Pavčnik

ELJE: POSKRBLJENO

eljami, ki jim je v teh poletnih
sestih vroče, se največkrat za-
tjo v nov bazen v ljudskem
ališcu, kjer se lahko osvežijo
vrijetni vodi, ki ima povprečno
21 do 23 stopinj. Dnevno obi-
bazen od 1000 do 2000 kopal-
v najbolj »pasjib«
do 3000. Dopoldne prevladu-
v vodi mladina, predvsem ot-
i, popoldne pa se pridejo os-
ti tudi starejši, ki dopoldne
tjo. In kako je s cenami vstop-
v Odrasli plačajo za enkratno
anje 7 dinarjev, mladina od
do 16. leta 5, otroci do 10. leta
2 dinarja. Če pa ste redni obi-

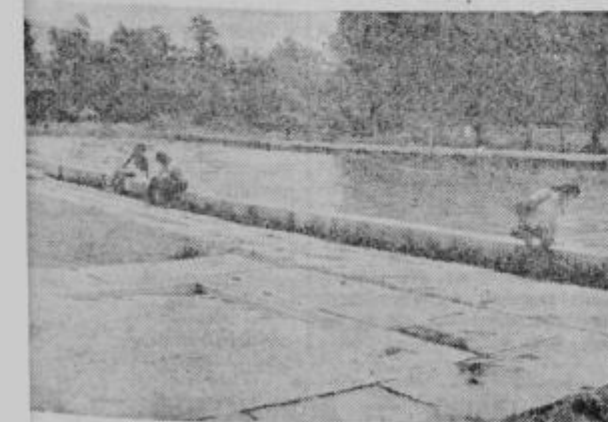
skovalec kopaljšča, se vam splača
kupiti sezonsko karto, s katero se
hoste za 160 dinarjev lahko tride-
setkrat osvežijo v bazenu. Ni tre-
pa posebej poudarjati, da je po-
skrbljeno za kopalce vseh sta-
rosti, saj obstaja poleg velikega
bazena še manjši, ki je namenjen
najmlajšim ljubiteljem čofotanja.
Tudi tistim, ki se ne znajo pla-
vati, se ni treba odrekati osve-
žitve, saj potekajo redno tudi pla-
valni tečaji za otroke in odrasle
neplavalce. O tem pa se lahko
podrobneje informirate pri upravi
kopaljšča.

M. K.

ONJICE: BAZEN BOLEHA

Konjiški bazen so odprli pred desetimi dnevi. Pravi-
da zato, ker prej ni bilo vremena. Konjiška mladost lah-
čofota v bazenu že od devete ure zjutraj, le vstopni-
mora plačati še prej. Pa niti ni tako drago za vstop
bazen! Otroci do desetega leta starosti plačajo dinar
tognine, do šestnajstega leta dva dinarja in ostali kopal-
pet dinarjev. Drag res ni ta bazen, le bolehen je! Ne-
ejena okolica, razkopano dno bazena, zanemarjene gar-
robe (sploh ne vem, če bi se tistemu »razmakanjem«
loh rešila garderobe) kažejo na simptome hude bolezni.
avijo, da bodo bolezen ozdravili že prihodnje leto, ko bo-
obnovili to Meko knjiških kopalcev. Upajmo, da bodo

D. S.

TURIZEM

Celje je dobilo novega
»Ribčiča«. Na otvori-
tveni svečanosti je med
drugim govoril direk-
tor TOZD Ojstrica,
Maksimiljan Samec, ki
je opozoril na priza-
devanje kolektiva zdru-
ženega celjskega go-
stinskega podjetja za
čim večja vlaganja v
modernizacijo starih in
gradnjo novih obratov.

LEP OBISK

Dom šentjurskih lov-
cev, ki so ga odprli
prvega maja letos, be-
leži v zadnjem obdobju
izredno živahno go-
stinsko dejavnost. Zelo
posrečena lokacija, ne-
daleč od središča sta-
rega trga v Senthurju,
s prikupno urejenimi
gostinskimi prostori in
solidno postrežbo, pri-
vablja vsak dan, razen
ob torkih, ko je dom
zaprt, veliko gostov.

Morda bi bilo prav,
če bi šentjurska teles-
nokulturna skupnost
uredila v Trški hosti
nad domom trim ste-
zo, ki bi je bili Senthur-
janci in drugi več
kot veseli.

E. Rečnik

3087 GOSTOV

Prejšnji teden je bilo
na širšem celjskem ob-
močju 3.087 gostov, od te-
ga največ v Rogaški Slati-
ni (1375), zatem na Do-
brni 478, v Laškem 392, v
Atomskih Toplicah 293 itd.

LEPA PRIDOBITEV

Po zaslugi TOZD Ojstrica
v okviru združenega
celjskega gostinskega pod-
jetja je mesto ob Savinji
dobilo z novim »Ribčičem«
prav gotovo enega naj-
lepših, če že ne najlepši
gostinski lokal. Ni kaj re-
či. Projektant inž. arh.
Janko Hartman in celj-
ski Remont, ki je dela iz-
vajal, sta dala novemu
objektu izredno prikupno
obleko. Sicer ima »Ribčič«
poslej 160 sedežev, sku-
paj s tistimi na vrtu. Z
ureditvijo pa je približno
200 let stara celjska go-
stilna kljub novi previeki
ujela preteklost in dose-
gla višek sedanjosti.

Kolektiv je za ta dela
odštél okoli 5,5 milijonov
dinarjev. To pa seveda ni
edina naloga, ki čaka celj-
ske gostince, združene v

novem podjetju. Ze letos
bodo odprli nov lokal v
Zidankovi ulici ali že
skoraj na Tomšičevem
trgu. Tudi tu bodo uvedli
specializacijo. Ambicije
pa so še v gradnji samo-
postrežne restavracije,
morda hotela in več dru-
gih novih obratov. Na
vsak način lepe. Pomem-
bne pa tudi zavoljo tega,
ker jih načrtujejo z last-

nimi strokovnimi silami.
Tako se tudi v tem kaže
prednost integracije.

Na otvoritveni svečano-
sti je najprej spregovoril
direktor TOZD Ojstrica,
Maksimiljan Samec, za
njim pa glavni direktor
podjetja Tone Ocvirk, za
razliko od običajev je nov
lokal odprl predstavnik
abonentov, dr. Aleksander
Hrašovec.

ŽIVAHEN AVGUST

Avгust bo v turističnem
pogledu izredno živahen.
Ne gre samo za pričako-
vani največji obisk gostov,
marveč tudi za število
prireditev, ki se bodo zvr-
stile v tem mesecu.

Ze prvo nedeljo v pri-
hodnjem mesecu nam lju-
benski splavarji napove-
dujejo tradicionalni flosar-
ski bal. Čeprav bodo s
prireditvami pričeli že v
soboto, 2. avgusta, bo
najbolj živahno v nede-
ljo.

Teden dni za tem, se
bosta zvrstili kar dve več-
ji turistični prireditvi: v
Braslovcah — dan hme-
ljarjev ter v Lučah v

Gornji Savinjski dolini —
turistično rajanje. Kot
vselej, pripravljajo Luča-
ni tudi tokrat veliko pre-
senečenje, saj bodo iz
skorajšnje pozabe poteg-
nili na dan predice. Po
vsem tem lahko pričaku-
jemo, da bodo postale
predice simbol lučanske
turistične prireditve. In
prav je tako, da jo na-
slanjajo na domačo sta-
robitnost, na dejavnost,
ki je bila nekoč značilna
za ta predel naše zemlje,
pa počasi izginja ali pa
celo zelo hitro. Naj osta-
ne, tako kot savinjski
splavarji, tudi ta značil-
nost kot turistična atrak-
cija.

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

FRANC OGRADI

Preskromen, da bi go-
voril o sebi in svojem
delu. Tudi tedaj, ko bese-
da nanese na letošnji od-
ližji, ki ju je sprejel:
znak OF in srebrni znak
sindikata.

»Kaj bi o tem. Morda

samo to, da sem ju bil
vesel, da sem bil srečen
in hkrati presenečen. Si-
cer pa, delal sem tako
kot mnogi drugi. Vestno,
dolga leta. Vse dosedanje
življenje je bilo prežeto
z eno samo idejo — de-
lati za boljši jutri. Kjer-
koli. In nikoli misliti na
sebe. Za to včasih ni bilo
časa. Morda ga je danes
več...«

Zdaj je Celjan. Pravi,
pravcati Celjan, čeprav je
svoja mlada leta in ves
tisti čas, ko je aktivno
doživljal osvoboditev Gor-
nje Savinjske doline na
jesen leta 1944, živel v
Bočni.

Po demobilizaciji iz
JLA se je znašel v mestu
ob Savinji. Ze od leta
1949 je pri celjskem Izlet-
niku. Zdaj skrbi za vzdr-
ževanje objektov. Dela do-
volj, veliko.

»Naš kolektiv je zlasti
v zadnjem času napravil
velik korak naprej. Direk-
tor Leopold Perc je uspel
v marsikateri akciji, če-
prav težav ni manjkalo.
Danes je avtobusni park
drugačen kot je bil pred
desetimi leti in prej. Bolj

nov je, modernejši. Do-
bili pa smo precej tudi
na drugih področjih, v
gostinski, turistični in
prometni dejavnosti.«

Franc Ogradi pa je
hkrati predsednik aktiva
Zveze borcev v kolektivu.
Aktiv povezuje 32 članov.
Delo ni lahko, saj so čla-
ni zaradi značilnosti de-
lovnih pogojev raztreseni
in le malo je priložnosti
za skupna srečanja. Nav-
zlic temu so nekdanji
borci pomemben dejavnik
v poglobljanju in utrje-
vanju samoupravnih od-
nosov v lastni delovni
sredini.

Bogata je življenjska
pot Franca Ogradija. V
njej je tudi mesto aktiv-
nega borca za svobodo.
Tudi v Šercerjevi brigadi.
In potem aktiven družbe-
ni delavec na terenu, med
borci, v sindikatih. Član
najrazličnejših odborov
od osnovnih do republiš-
kih. Povsod spoštovan,
zaradi svoje delavnosti,
poštenosti.

Zdaj jih ima petinpet-
deset. Na počitek še ne
misli. Zato ni časa. Nje-
gove oči so uprte drugam.

OBRAZI

Ko je nek član aktiva
Zveze borcev pri Izletni-
ku živel v skoraj nemo-
gočih stanovanjskih raz-
merah, je bil tisti, ki je
sprožil akcijo za rešitev
problema. Namesto zem-
ljanke je dobil novo sta-
novanjsko hišo. Akcijo
so podprle številne orga-
nizacije. Prav tako kolek-
tiv in njegovi člani. Zdaj
je srečnih in veselih več.
Med njimi tudi Franc
Ogradi.

In tako je kratek po-
menek vendarle odprl ne-
kaj življenjskih niti Fran-
ca Ogradija. Resda s te-
žavo. Morda bi morali
zapisati še kaj več, bolj
pomembnega. Prav goto-
vo tudi dogodke iz narod-
nosvobodilnega boja. In
iz novejšega časa misel,
ki je tudi njegova, da se
bodo od prihodnjega leta
dalje redno sestajali nek-
danji borci, ki so danes
člani vseh slovenskih av-
tobusnih kolektivov.

M. BOŽIČ

OBVEŠČANJE — DOGOVARJANJE — SPORAZUMEVANJE — ODLOČANJE — OBVEŠČANJE — DOGOVARJANJE

POSEKATI GOZD ZARADI DREVESA?

Ne bi mogli reči, da smo v občinah širšega celjskega območja zdaj že celovito ocenili delovanje delegatskega sistema. Take ocene so nam sicer odprle vrata v zapletenosti delovanja zlasti občinskih skupščin, manj samoupravnih interesnih skupnosti in organov krajevnih skupnosti. Ocene o delovanju teh skupščin bomo morali šele narediti, da pridemo do odgovora kako naprej. Pa vendar nekaj začetnih izkušenj, težav, in uspehov že imamo. Premalo sicer za celovito oceno delegatskega sistema, zato ni mogoče predvideti vseh ukrepov za poglobljeno in skladnejše delovanje vsega delegatskega sestavljenega samoupravnega mehanizma. V našem časniku smo ocenam namenili dovolj prostora, da nam zdaj ni treba ponavljati. Najbolj in splošno lahko rečemo, da so delegatske skupščine nedvomna pozitivna delavčevih vzvodov na razpolaganje z dohodkom. Tako v oblikah, po vsebini in odgovornosti. Seveda pa z doseženim ne moremo biti zadovoljni. Dva vprašanja sta tu v ospredju: še vedno nespremenjen slog dela strokovnih služb in še vedno prevelika obremenitev delegatskih skupščin z gradivom, ki zadeva že izvrševanje dogovorjene politike in ne šele njeno oblikovanje. Pa še tretje vprašanje bi dodali, premajhna usklajenost med delom samoupravnih interesnih skupnosti in občinsko skupščino in ob tem še neizdelano razmerje o vsebini in oblikah skupnega odločanja. Ta nerazrešena vprašanja silijo k razmišljanjem o tem, kaj storiti, da bomo te slabosti in pomanjkljivosti čimprej odpravili.

Napak pa bi ravnali, če bi zdaj stvari poenostavili. Bojazen pa ni čisto odveč. Zdaj se slišijo glasovi, da bi morali delovne ljudi in občane razbremeniti prepo. gostega sestajanja na zborih, češ, naj bi se dogovorili ob sprejemanju načrta družbenoekonomskega razvoja, sicer pa prepustili delegacijam spremljanje in izvrševanje. Soglašamo, da je potrebno delovne ljudi razbremeniti nenačrtovanih, nepripravljenih in dolgovernih sestankov. Toda ne tako, da večino oblik delovnih sestankov odpravimo. Kajti s tem bi delovne ljudi »razbremenili« tudi njihove temeljne samoupravne pravice. Enkrat na leto ali v dveh letih izreči se o globalni politiki in smeri razvoja bi prej pomembilo referendumsko odločanje o načrtovani politiki, kot pa samoupravljanje.

Tem vprašanjem bomo morali pristopiti drugače. Precejšnje napore bodo morale vložiti strokovne službe v pripravi skupščinskega gradiva. Po eni strani gre za kratke in jedrnatke informacije, predloge, predpise, ki bodo predmet dogovarjanja in odločanja. Na drugi strani pa gre za to, kako in kdaj v snovanje predlogov rešitev pritegovati delovne ljudi in širši krog zainteresiranih. Pri tem ne smemo kabinetsko oblikovati predlogov odločitev, ampak že v fazi snovanja preverjati primernost odločitev, se pravi, da bi predlogi nastali iz baze, konkretnih razmer. V razmejitvi pristojnosti med skupščino in Izvršnim svetom velja izhajati iz njegove, z ustavo opredeljene vloge. S tem bomo drobno, izvršitveno odločanje prenesli s skupščine na pristojni organ. Takrat bo Izvršni svet postal odgovoren za stanje razmer v občini. Na skupščinah bo potem ostalo dogovarjanje in odločanje o urejanju pomembnih življenjskih vprašanj, o nadaljnjem razvoju gospodarstva in družbenih dejavnosti, o globalni usmeritvi dohodka delavcev za splošne in skupne potrebe, nadzor nad izvrševanjem dogovorjene politike, delom izvršnih organov.

Sami po sebi bodo ti ukrepi vnesli razbremenitev v sistem odločanja in ob dobro pripravljenih zborih delovnih ljudi ne bomo ugotavljali bodisi neodmurnosti ali pa slabe udeležbe. Dogovor bo potem živ in obvezujoč. Zato, ker bo sestanek kratek in konkreten.

BOJAN VOLK

ŠOLA ZA DELEGATE

DVA ODDELKA?

Pretekli teden je bil v Celju posvet, katerega tema je bila stalna šola za delegate. Posveta, ki ga je organizirala Socialistična zveza, so se udeležili tako predavatelji, kot tudi slušatelji šole, njegov namen pa je bil razčistiti morebitne vsebinske ali metodološke pomanjkljivosti pri delu šole. Prisotni delegati so znova in znova pozdravljali pobudo o ustanovitvi šole, povedali pa so tudi pomanjkljivosti, ki so jih opazili pri njenem delovanju. Tako so delegati menili, da bi morali predavatelji bolj negovati diskusijo kot eno od oblik dela, da bi lahko slušatelji povedali probleme, ki jih čutijo v lastnih delovnih sredinah. Menili so tudi, da bi morali šolo obiskovati tudi vodilni delavci, ki pogosto nimajo pravega odnosa do neposrednih proizvajalcev. Delegati so pripominjali tudi glede

zamud predavateljev, izvedbe končnih testov in druge.

Posvet je izvenel z mislijo, da je stalna šola za delegate dobro opravila začetno delo. Kljub temu pa bi se morali v Celju dogovoriti o tem, da bi v šolo vključili delegate krajevnih skupnosti in splošnih delegacij ter da bi odprli dva oddelka šole in v njih razvili predvsem skupinsko delo slušateljev. Stalna šola za delegate pa bi morala postati tudi sredstvo za oblikovanje delegatskih jeder. Delegati, ki bi v šoli pokazali dobro znanje in pripravljenost za družbenopolitično delo, bi namreč vključili v dodatne oblike izobraževanja in jih nato usmerjali v delo samoupravnih organov ali družbenopolitičnih organizacij. Stalna šola delegatov bi tako postala tudi neke vrste kadrovska šola samoupravljalcev. D. S.

CELJE: SEJA OBČINSKE SKUPŠČINE

PRAVOČASNOST V NAČRTOVANJU

V javni razpravi je srednjeročni program razvoja občine

V četrtek je bila najprej skupna, zatem pa ločene seje delegatov vseh treh zborov celjske občinske skupščine. Predlog dnevnega reda je obetel izredno delo. Žal, odmev ni bil takšen kot smo ga pričakovali. Še posebej to velja za zbor združenega dela in za razpravo o oceni gospodarskih gibanj ter o uresničevanju resolucije o družbeno ekonomskem razvoju občine v letošnjem letu. Četudi so nekateri delegati opozorili na pomembne probleme gospodarskega značaja, so v teh analizah ostali več ali manj le pri splošnih ugotovitvah. Nič pa nismo slišali, kaj bodo napravili v lastnih delovnih sredinah, da se bodo kar najbolj aktivno vključili v splošno družbeno prizadevanje za utrditev gospodarstva in za dosledno uresničitev resolucije o družbeno ekonomskem razvoju občine. Tako so tudi brez razprave sprejeli predloge izvršnega sveta, katerih uresničevanje naj vodi k izboljšanju položaja.

Delegati celjske občinske skupščine so se tokrat prvič srečali z osnutkom srednjeročnega programa razvoja občine Celje v letih 1976 do 1980. Tokrat ni šlo za to, da bi dokument sprejeli, marveč edino za sklep, da prihaja osnutek srednjeročnega programa razvoja občine Celje v javno razpravo, ki bo po sklepu občinskega zasedanja trajala do konca letošnjega septembra. V tem času naj bi tudi izvršni svet zbral vse pripombe in predloge ter pripravil končno besedilo programa, ki bi ga naj delegati sprejeli že pred koncem leta.

Na vsak način se začne na pragu počitniškega obdobja pomembna razprava, ki naj povsem osvetli pota razvoja in mesto posameznih panog in dejavnosti v prihodnjem petletnem razvoju celjske občine. Gre za odgovorno delo, ki mu morajo posvetiti največjo pozornost vsi — v gospodarskih in negospodarskih

dejavnostih, v krajevnih skupnostih, samoupravnih interesnih skupnostih itd.

Na velik odmev je nalezelo poročilo o uresničevanju ustavnih določb na področju splošnega ljudskega odpora. Hkrati pa je šlo za prvi primer obravnave tega gradiva pred občinsko skupščino in za potrditev dejstva, da je splošni ljudski odpor sestavni in neločljivi del našega samoupravnega dogajanja. Tu je človek in prav ta človek, delovni ali občan, je našel v tem programu svoje mesto. Sicer pa so že doseženi lepi rezultati na tem področju, čeprav nalog za prihodnje ne manjka, potrdili, da je tudi v njih iskati visoko zavest delovnih ljudi in občanov.

Delegati so v nadaljevanju dela potrdili poročilo o nekaterih problemih zasebne obrti v občini, prav tako informacijo o študentski politiki.

Medtem po predlogu letošnjih Slandrovih nagra-

dah ni doživel sprememb, so seznam tistih, ki dobi priznanja samoupravljalcu dopolnili z Marijo Pleterskovo iz Aera. Sicer pa je prav ta razprava pokazala, da v mnogih delovnih sredinah podcenjujejo to odličje celjske občine. Zato tudi skromni predlogi in velike zamude.

Poročilo o škodi in raz-

dejanju, ki jo je poročilo neurje v Celju okoli 9. julija, so zali s sprejemom od uporabi dela sredstev rezerve občine Celje odpravo posledic nesreče. Delegati so brili milijon dinarjev popravilo komunalnih drugih objektov, ki uničila nedavna nesreča.

KAKO GRADIJO V CELJU

HIŠE NA PESKU

Ing. Vladimir Ribarič, mednarodno znan ljubljanski seizmolog je v izjavi za časnik DELO (17. julija) izjavil, da v Celju gradijo miromotno seizmološke mikrorajonizacijske dokumentacije. Celjaniom je očital, da kljub predpisom ne sodelujejo z ustreznimi inštituti, da bi varno ali pa ceneje gradili. Namig, da bi se utegnili v Celju ob močnejšem potresu kaj porušiti je zbudil v celjski javnosti upravičeno zanimanje, pri nekaterih pa že kar malce preplaha. To je bil tudi povod, da je Izvršni svet celjske občine v ponedeljek razpravil z vsemi projektanti, izvajalci gradbenih del, gradbenimi inšpektorji in strokovnjaki upravnega organa za gradbene zadeve, da bi stvari prišli do dna.

Predsednik Izvršnega sveta Marjan Ašič je uvodoma

na sestanku poudaril, da Izvršni svet in celjska javnost z vso resnostjo in odgovornostjo terjata popoln odgovor. Odgovor je lahko le eden, vprašanja pa sta dva: ali gradimo v Celju za previsoko potresno stopnjo in zato predrago, ali pa gradimo za prenizko potresno stopnjo in zato ne dovolj varno?

Od vsega začetka na posvetu ni bil niti enkrat izražen pomislek, da v Celju gradijo s prenizko potresno stopnjo. Zato je bojazen o tem, da bi se v Celju kaj porušilo že pri manjšem potresu, odveč. V Celju so namreč dosledno spoštovali v letu 1963 sprejete dokaj stroge predpise in gradbene normative glede potresne varnosti, s tem da so raje nekoliko varneje gradili. Po republiških predpisih je namreč celjsko območje razvrščeno med 6. in 8. potresno stopnjo, celjski projektanti in gradbeniki pa pri gradnji upoštevajo 8. potresno stopnjo. Pojasneno varnost upoštevajo zlasti zaradi sestave zemlje, še posebej na območjih, kjer prevladuje glinasta struktura. Za tako svoje stališče so gradbeni projektanti in operativna ter strokovne službe občine utemeljile našli v pripombah mednarodne komisije UNESCO, ki je za jugoslovanske normative menila, da mikrorajonizacija potresnih območij niti za Jugoslavijo, kaj šele za Slovenijo ni sprejemljiva. Sicer pa so nam povedali, da so se za varnejšo gradnjo odločali tudi zagradel, ker je na celjskem območju mnogo slatinskih vrelcev, ki kažejo na vulkansko aktivnost. Na današnjem posvetu so nam strokovnjaki zagotovili, da so po letu 1963 vsi projekti, tako

v družbenem kot v nem sektorju, obravnavani po najstrožjih gradbenih predpisih in, da so se gradnji, v primerih, ki je bila za območje pred na vmesna stopnja, od za višjo. Sicer pa kot vijo za vsak objekt v vajo geološke izvide od loškega zavoda iz Ljubljane, tako, da je zagotovljena tipotresna varna gradnja.

Ko so na posvetu njevali to svoje stališče gradbeniki hkrati opozorili na to, da predpisi gradnjah, kar zadeva potresno varnost, ne minimalne norme, ki jih mogoče zmanjševati, ki mu povečati.

Kar zadeva potresno no gradnjo lahko Celjani pomirimo. Po letu 1963 v Celju raje gradili bolj varno. Kar pa zadeva evne možnosti malenkostne cenitve gradnje na potresne varnosti, pa Celjani menili, da bi evne preučištev iz 8. v 6. tresno stopnjo, ustvarila ko majhne pocenitve nje, da ta prihranek ni stalni negotovosti, si dimo dovolj varno, meni mnogo.

Ob koncu posveta so Celjani postavili javno šanje ing. Vladimirja R. RICU in slovenski jati Sprasujejo namreč, če mikrorajonizacija zamoč doseči eventualne hranke v gradbeništvu kaj tega kot celotna ne storimo. To bi potizdelati seizmološko r. rajonizacijo in z evonovimi, nižjimi potrednostmi spremeniti pise, ki so sedaj v in za katere je prav, spoštujemo, dokler spremenimo!

ŠENTJUR

SEJA SKUPŠČINE

Za pretekli teden je bila v Šentjuru sklicana deveta seja zbora združenega dela, zbora krajevnih skupnosti in družbenopolitičnega zbora občinske skupščine. Tehten in aktualen dnevni red ni bil v celoti sprejet, ker družbenopolitični zbor ni bil sklepčen.

Delegati vseh treh zborov so potrdili poročila, ki so jih podali občinski sodnik za prekrške za preteklo leto, služba pravne pomoči ter uprava javne varnosti iz Celja in postaja milice Šentjur. Najbolj pa je bilo izčrpno

in aktualno poročilo o sanaciji potresa v občini, ki je delegate vseh zborov tudi najbolj zanimalo.

Med odloki in pravilniki pa so bili sprejeti: odlok o družbeni skrbi za udeležence NOV ter borce za severno mejo, odlok o prenehanju skladov občine Šentjur ter njihovih zaključnih računov ter odlok o proračunu za preteklo leto.

Konstituiranje glasbene šole »Skladatelj Ivancova« ni bilo, ker ga niso potrdili delegati družbenopolitičnega zbora občinske skupščine.

Z. S.

— DOGOVARJANJE — SPORAZUMEVANJE — ODLOČANJE — OBVEŠČANJE — DOGOVARJANJE — SPORAZUMEVANJE — ODLOČANJE — OBVEŠČANJE

Dobje

POLETNE PRIREDITVE

Zahvaljujem se za objavo članka: Tradicionalna prireditve v Dobju pri Planini. Zelela bi samo popraviti datume o prireditvah, katere je zamenjal tiskarski škrat. 27. julija bo ob 20. uri uprizorjena ljudska igra F. S. Finžgarja: Divji lovec. Pri igri sodeluje preko štirideset igralcev. V glavnem so to mladi ljudje, katere ni zvala tujina. Zaposlili so se doma na kmetiji ali pa v Sentjurju in Storah. Po težkem delu pa jim ni težko prihajati na vaje. Sedaj, ko bi morali delo vaditi na odru, se bomo preselili z razreda na cesto.

V soboto, 26. t. m., bo koncertiral v Celju v okviru letošnjih poletnih prireditev Slovenski godalni kvartet. Prireditve bo v Celjskem muzeju in dvorani pod znamenitim celjskim stropom. Na sliki: Slavko Zimšek, Karel Zuzek, Franc Avsenek in Stanislav Demšar. Za svoj nastop v Celju so si izbrali dela: B. Kantušerja, Mozarta in Borodina.

Šmartno ob Paki

DELO MLADIH ZA ZGLED

Mladina Smartnega ob Paki se je sestala, se dogovorila za akcijo in že so se lotili dela. Foto: J. Miklavc

Delo mladincev iz Šmartnega ob Paki je bilo v prvem polletju plodno, saj je veliko mladincev s trudom in prostovoljnimi delom mnogo prispevalo k razvoju kulturnega in političnega dela v kraju. Povezani so z vsemi krajevnimi organizacijami. Mladina je sodelovala na vseh proslavah skupaj z učenci osnovne šole in prosvetnim društvom.

Spomin na Prešerna je mladina obudila na proslavi skupaj z osnovno šolo. Prav tako so v sodelovanju z osnovno šolo in prosvetnim društvom počastili Dan žena s pestrnim kulturnim programom. Mladinkam pa so fantje pripravili prigrizno interno praznovanje v klubu.

Ob strokovnem vodstvu Bogomira Vernasa, gledališkega igralca iz Celja, so mladinci pripravili musical »Cesarjeva nova oblačila«. S klavirjem jih je spremljal tov. Igor Nerat, glasbeni učitelj na osnovni šoli Šmartno ob Paki. Uspeh se je pokazal že pri prvem nastopu v Sentilju, kjer so mladinci na občinskem tekmovanju amaterskih dramskih skupin zasedli prvo mesto. Nastopali so v celjskem gledališču na predstavi »NABA BESEDA 75«, kjer so bili nagrajeni s plaketo. Skupina je nastopila že desetkrat.

Mladinci so pripravili kre-

sove, s kulturnim programom so sodelovali na proslavah, v kraju so pomagali postavljati mlaje, tako da je mladina prispevala velik delež pri uspešnem praznovanju 30-letnice osvoboditve, ustanovitve OF in prvega maja.

Mladinci so navezali trdne in prijateljske vezi z zamejskimi Slovenci. V aprilu so sprejeli mladinsko folklorno skupino »STU LEDI« iz Trsta. V kulturnem domu v Šoštanju so prisostvovali njihovem nastopu, nato pa so jim nudili prenočišča v Šmartnem ob Paki. Maja so sprejeli mladinsko folklorno skupino Koroških Slovencev iz Zelezne Kaple. Skupaj z njimi in s pionirsko folklorno skupino iz Šmartnega so pripravili prigrizno program. Mladinci so prvič prikazali svoj uspešen program v domačem kraju, lep nastop pa sta imeli tudi obe folklorni skupini. Po proslavi so imeli nepozabno srečanje z mladino iz Zelezne Kaple.

Skupaj s pionirji iz osnovne šole so mladinci sodelovali pri predaji Titove štafete pionirjem v Šoštanju. Pri spomeniku padlim v Šmartnem so pripravili kratek program, nato pa so mladinci z zastavami spremljali pionirje do Šoštanja.

Ob koncu šolskega leta so pripravili prigrizno srečanje z

mladinci iz osnovne šole. Tema pogovora je bila poklicno usmerjati.

Seznani so se s trajanjem šolanja, z lepotami določenega poklica in z naporji, ki jih bodo morali premagovati za dosego ciljev. Predsednik ZSM Alojz Podgoršek jih je seznanil z različnimi področji, na katerih mladina v kraju deluje in jih povabil, naj bodo tudi naslednja leta mladinci in naj se priključijo delu mladine v kraju. Mladincem iz osnovne šole je ob koncu srečanja igrala skupina predstavila musical »Cesarjeva nova oblačila«.

Sodelovanje med šolo in OO ZSM je resnično zgledno. Mladina prav s svojim delom daje učencem pravilne napotke za njihovo nadaljnje delo v vaški mladinski organizaciji.

Mladinci so prevzeli ureditev spomenika padlim borcem v kraju. Veliko mladincev je žrtvovalo mnogo udarniških ur, nasadili so okrasno grmičevje cvetje ter zelenje, kar priča o globoki moralno-politični zavesti mladincev iz Šmartnega ob Paki.

Sodelovanje mladih je vseskozi povezano s študentskimi vrstniki, kar je redkost in obenem dobra prilika za kvalitetno organiziranost samoupravljanja v krajevni skupnosti Šmartno ob Paki.

JOŽE MIKLAVC

S KNJIŽNIH
POLIC
ŠTUDIJSKE
KNJIŽNICE

Pogačnik J., F. Zadravec: Istorija slovenačke književnosti. Beograd 1973. S. 43443.

Katič J.: So ist man in Jugoslawien. Gütersloh 1975. S. 43460.

Zivković N.: Ratna šteta koju je Nemačka učinila Jugoslaviji u drugom svetskom ratu. Beograd 1975. S. 43461.

Oberchristi F.: Der Kefermarkter Fingelaltar. 6. Aufl. Linz 1964. S. 43427.

Vidaković P.: Nacionalni park Plitvičkih jezera. Reisebuch. 4. deutsche Aufl. Zagreb 1974. S. 43425.

Bergant F.: Krizev pot. Stična 1974. S. 43417.

Pišusov ključ za suzbijanje biljnih štetočina i bolesti. Rače pri Mariboru 1974. S. 43413.

Spominski dnevnik pohoda Slovenske mladinske brigade AVNOJ. Ljubljana 1974. S. 43408.

Vukmirica V.: Tehnički progres i problem zaposlenosti. Beograd 1968. S. 43378.

Read P. P.: Preživjeli. Kanibalizam u Andama. Zagreb 1975. S. 43377.

Delavski oder na Slovenskem. Ljubljana 1964. S. 19090/24.

Delaunay A.: Pasteur et la microbiologie. Paris 1951. S. 24714/467.

Delay J.: La psycho-physiologie humaine. 6. ed. Paris 1959. S. 24714/188.

Delavenay E.: La machine a traduire. Paris 1959. S. 24714/834.

OGLAŠUJTE V
NOVI
tednik

PO SLEDI ŠOLSKE KRONIKE

3

GORENJE
NAD ZREČAMI

Kronika je pisana z besedami tedanjega kronista šolskega upravitelja LUDVIKA PEVCA, zato stavki niso v narekovajih, kot jih sicer premi govor zahteva. Nekatere stavke sem dodal sam, a samo za povezavo in logično vez med časovnimi razdobji. Objavljen je samo del kronike, ker je cela preobširna, pa tudi v celoti ni tako zanimiva. Za objavo je odlomke pripravil DRAGO MEDVED.

Kronist piše dalje. Celo to, da so si leta 1889 postavili lepe hiše Lajhar v Koroški vasi, Obrul na Koroškem vrhu 6 in Kugler v Koroški vasi številka 3.

ZGODBA RAZBOJNIKA
LUDVIKA HAVRANEKA

V kroniki je zapisana zgodba domačina — razbojnika Ludvika Havraneka, ki mestoma vzbuja pravo grozo. Tipična zgodba človeka, ki se je pričel potikati po gozdovih, ropati in sploh počenjati stvari, zaradi katerih so starši leta in leta z njimi strašili svoje poredne otroke. Pa poglejmo, kaj je zapisano:

Leta 1889 so bili prestavljeni ostanki Ludvika Havraneka na blagoslovljeno pokopališče. (Verjetno je kronist vsa besedila te kronike prevajal z nemških zapiskov, ker dosledno ob branju zasledujemo značilno trpniško obliko stavkov. Op. D. M.)

Ludvik Havranek je bil zakonski sin konjiškega tržana, glavničarja, rojen leta 1850 v Konjicah, nato pa je služil kot pastirček v okolici Krapin-kih toplic, kamor se je preselila tudi njegova mati po smrti očetovi (moževi), odtod pa k Sveti

Trojici v Slovenskih goricah. Fant se je pridružil ciganski tropi in z njo prepotoval balkanske dežele ter orient (Palestino in Egipt), bil je dvakrat v sužnost prodan, se nato rešil in pribežal na obale, kjer ga je vzel na ladjo francoski kapitan in ga poslal skozi Francijo nazaj v Konjice. Od tu pride za pastirja h Koprivniku na Padeški vrh 12 na Pohorju. Nato je šel k vojakom in po odsluženju roka postal sluga pri prirodnoznanstvenem oddelku univerze v Gradcu, kjer je pod vplivom (itak) vzgojne zanemarjenosti od mladih let in tukaj vsled slabe družbe zakrivil več prestopkov, zaradi katerih je prišel v ječo. Od tam se je vrnil na Kunigundo, kjer je zopet služboval pri raznih hišah. Ker je postal robanten ga nihče ni več maral in moral je oditi iz tega kraja. Napotil se je k Sveti Trojici v Slovenskih goricah in tam je umoril svojo mater. Od tam se napoti v Maribor in se javi sodišču. Sodišče ga pošlje v opazovalnico za blazne v Gradec, da ugotove njegovo duševno stanje, ker je njegovo vedenje kazalo znake blaznosti. Tam pa ni bil dolgo in se poda v Sv. Lovrenc v Slovenskih goricah, kjer umori kmeta Sebedarja in njegovega sina, baje zaradi nekega maščevanja. Ko so ga tam zasledovali, jim je pobegnil zopet na Pohorje h Kunigundi. Odsluhodi ostal je na Pohorju in se skrival pred ljudmi, po logeh pohajal in tudi ondi bival in se s sadjem hranil. Edino h Koprivskemu Valentu na Pohorskem vrhu 26 se je zatekel v skrajni sili. Spomini na krvave morije in samotarnjenje zbegali so popolnoma njegovo itak zlobno naravo in podžigali v njem nadaljnjo strast do morije in požiganja.

Tiste čase izginil je v oplotniški okolici otrok, katerega mrtvo truplo so pozneje našli brez glave, prav tako tudi v Spitaliču. Sum je padel na Havraneka. Po pohorskih grapah so tudi žage gorele. Pri spodnjem Padežniku 15 je ob desetih ponoči hlev planil, pa so ga pogasili. Pol ure kasneje isto

noč zagorelo je gospodarsko poslopje Ravnjaka na Padeškem vrhu 4. Ker so vse te nesreče kazale na Havraneka, so strahovi pred njim dan na dan naraščali. Včasih se je približal vasi Kunigunda pod košato smreko v Rihtarjemem gozdu blizu vodovodnih studentcev najbrž ondi čakati Likuževe, ki tja hodijo po vodo. Tudi na učiteljeve je prešal, ker je bil zvedel, da ga je učitelj Anton Sebat oblastem ovajal. Oročniki mu niso mogli do živga.

15. oktobra 1882 leta je Havranek pomoril Ungarjevo družino v Oplotnici in jim hišo zažgal nad glavami, le mati je polagoma po zadobljenih ranah okrevala. Toda še isti dan je bil tudi za Havraneka usoden. Kmet Ferdo Vetrih (Jurgo) v Planini ga je blizu svojega doma na zvižahen način in z nepopisno spretnostjo v dvoboju s sekiro čez pleča prekalil na Havranek je po nekaj urah izdihnil. Pokopali so ga, kakor je že v začetku omenjeno pri Kunigundi. Ljudstvo se je globoko oddahnilo in proslavljalo rešitelja.

LJUBLJANSKI POTRES IN SMRT
MATIJE AJDNERJA

1895. leta je bil v Ljubljani potres, ki ga je tudi tukajšnja okolica močno čutila in je bilo ljudstvo radi tega v silnem strahu.

(O znamenitem potresu je v kroniki zapisano samo to. Škode ni moglo biti velike, ker bi sicer pripisali takšnemu pojavu večjo pozornost. Op. D. M.)

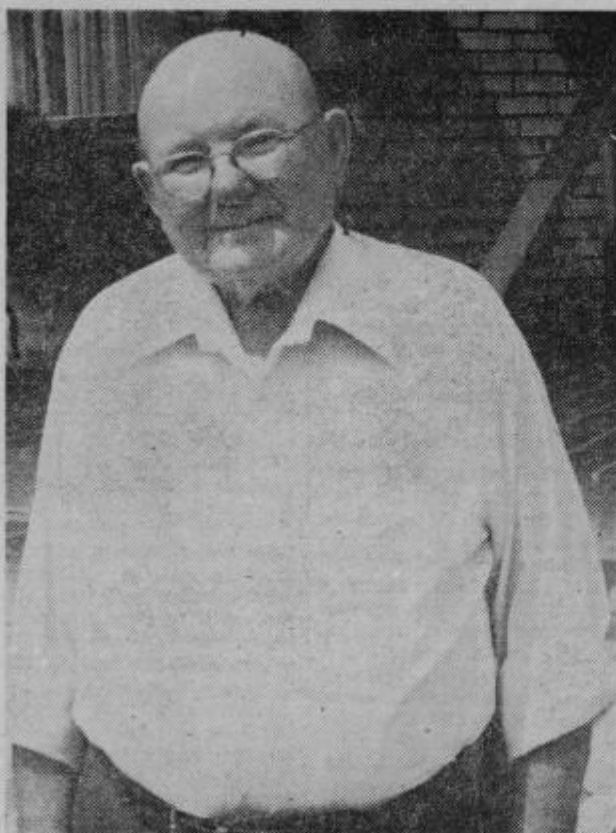
Dve leti pred tem je 29. 7. Konjičan Matija Ajdner, stari samec v Božjah pri Sp. Gričniku na pojato prenočit lezel, nazaj se je zgloboval, ter se v jutru mrtev našel. (Tudi ta stavek nam kaže očiten prevod iz nemščine. Op. D. M.)

1897 leta so prvega novembra Petelinjeku na Bezovju vsa gospodarska poslopja s pridelki vred zgorela. Stiri letni sinko se je z ognjem igral.

DARILO UPOKOJENCA FRANCA GLASIČA

V ZLATIH OKVIRIH
ZLATO SRCE

Upokojenec je prazna beseda, zlasti velja to za Franca Glasiča, zato mu bom rekla kar Očka. Z veliko začetnico, da mi ne bo zameril. Prav tak je kot mora biti pravi oče — vzgled vsem ostalim. Pa plemenito gesto darovanja ni pravilno. Ze za Novo leto je kolektiv obdaroval s pol milijona. Takrat je bil tako skromen, da se mu ni zdelo vredno, da bi to zabeležili. Ob zadnjem pustošenju, ki je prizadel tudi Dom upokojencev v Celju (na severni strani so bila razbita vsa okenska stekla), pa je že prvi dan priskočil na pomoč. Od jutra do kosila je na dvorišču

PLAKETE
ZASLUŽNIM

V petek so na slavnosti ob podelitvi nagrad vsta. je slovenskega naroda v Ljubljani podelili plakete zveznega odbora ZZB NOV Jugoslavije. Med 116 plaketami sta bili plaketi podeljeni tudi organizaciji Združenja borcev NOV Griže pri Zalcu in Nazarje ter posameznikom z našega območja: Antonu GABRICU in Florjanu PELKU iz Celja, Rudiju CILENSKU iz Zalca, Milanu BILI iz Laškega, Jakobu STEFANČICU iz Slovenskih Konjic in Lazi ZRNICU iz Velenja. Plakete so prejeli tudi Peter STANTE — Skala, Lidija Sentjere in drugi. Plakete je letos prvič podelil zvezni odbor ZZB NOV Jugoslavije za prispevek k nadaljnjemu razvoju naše družbe in zlasti za dvig obrambne sposobnosti v republiki.

ČEBELARSKI
PRAZNIK
V G. GRADU

Ze šestle je organiziralo turistično društvo iz Gornjega grada v nedeljo tradicionalno čebelarstvo praznovanje z osrednjimi prireditvami in izvedbo programa. Ideja za organizirano praznovanje izhaja iz vrst številnih čebelarjev, ki gojijo čebele v tem delu Zadružne doline in pridobivajo med še s posebno velikim uspehom. Godno zaletje Menine planine in Crete ter gozdov, ki mejujejo Zadružno od Savinjske doline, je ugodno za gojitev čebel, to pa je znano tudi številnim čebelarjem iz spodnjih krajev Savinjske doline ter iz Kranjskega, saj vsako leto pripeljejo čebele v kolonije, ko medijo gozdovi in se razcvetijo livade.

Program praznovanja je obsegal športno srečanje mladincev iz Mozirja, Rečice ob Savinji, Luč in Gornjega Grada, razvite prapora čebelarstva družine Gornji Grad ob 55-letnici ustanovitve (pod pokroviteljstvom zgorajmenjenih kmetijskih združenj iz Mozirja), predavanje o praktičnem čebelarstvu (Joško Slander), nastop pevskega zbora Oš Gornji grad in tekmovanje plesnih parov. Program je spremljal šaleški instrumentalni kvintet, ki je postal znan in najpriljubljenejši ansambel v gornji Savinjski dolini.

Prirediteljem vreme že nekaj let naga, če ni padavin, pa je v vzhodu Menine hladno za zabavo. No, kljub vsemu najbolj vneti čebelarji in drugi ljubitelji domače zabave niso ostali doma, ampak so se prijetno zabavali.

JOZE MIKLAVC

Zadnje neurje v Celju je razžalostilo obraze mnogoterih ljudi. Vrtičkarju je uničilo s skrbjo negovane gredice, vinogradnika oškrdilo pri sodčkih vina, meni je uničilo najljubše kaktuse, upokojenec v Domu pa je z ljubeznijo negovane gredice s cveticami razcefralo v cunj. Pobilo jim je tudi okenske šipe.

V to pustošenje pa je posijal kanček dobrote, ki je kanil od tam, kjer bi jo najmanj pričakovali, od upokojenca, ki nima mošnjčka, napolnjenega z zlatom.

FRANC GLASIČ, ki že leto dni prebiva v domu upokojencev v Celju, je kolektivu daroval potem, ko je videl opustošenje, milijon in pol starih dinarjev. Plemenita gesta 81-letnega lžanca je razvedrila nekatere obraze in nekaj se je zganilo v srcu. Saj veste, kako je tisto, ko nastane kepa v grlu in stopijo solze v oči. In če dlani dobrote odprejo ljudje, za katere včasih grdo mislimo, da nam ne morejo ničesar več dati, pa je tisti cmok v ustih še večji. Zaščemi v očeh, ker iskrice botruje plemenitosti. Kdo je ne bi zabeležil in se ob njej ne počutil majhnega. Jaz sem se že.

pomagal odstranjevati razbito steklo, drugi dan pa je dve uri čakal upravnico, da ji je izročil za popravilo povzročene škode milijon in pol starih dinarjev. Pa tudi dovolil je, da to objavimo v časopisu. Verjetno mu je bila všeč zahvala, ki mu jo je izrekel kolektiv. Ta se je enoglasno odločil, da gre s podarjenim Očkovim denarjem na izlet v Logarsko dolino. Vsa leta nazaj upokojenci v ta namen niso imeli nobenih sredstev, sami pa tudi niso najbolj pri denarju. Zdaj se jim bo želja uresničila in že ta teden gredo na težko pričakovano pot. Očka je skraja rekel, da ne gre zaven, ker noče biti dva dni od doma. Tu je namreč na jesen življenja našel svoj drugi dom, potem, ko je veliko pomlad pustil v tujini.

DOM — z najtoplejšim prizvokom je izgovarjal to besedo. V čistem dolenjskem narečju, ki ga tudi po 48 letih bivanja v Ameriki ni pozabil. Očku ves čas razgovora ni ušla niti ena angleška beseda ali naglas. Dokaz da materine prsi poleg mleka ponudijo še nekaj drugega. To je lahko ljubezen do domovine ali toplega doma. In zavest, da je Slovenec. To pa je naš Očka vseskozi bil in zato se je tudi vrnil pod domači krov.

Ižanska šota ni dajala dovolj kruha za vse, ki bi tam

radi živeli. Pred 50 leti je bilo tam življenje vpeto v okvir vsakdana, ki je bil uspešen, če je bilo kruha za ves dan. Tudi take družine so bile, kjer so šteli drobtinice kruha, ki jih je mati na večer s tavrha prinesla domov. Očka se spominja: »Mati nam je prinesla plesniv in star kruh. Namakali smo ga v vodi in namočen se je vlekel v niti. Obstopil smo jo in hrepeneče gledali, kateremu bo dodelila skorjico. Ta je bila najboljša, ker je bila najmanj plesniva in se je najmanj vlekla.«

Očka je bil najstarejši sin šestčlanske družine, ki ji je oče kdaj pa kdaj prinesel kak groš. Vse drugo je zapil. In ker je bil Očka najstarejši, je moral kmalu skrbeti za ostale. Najprej tako, da se je sedemletni udinjal za pastirčka, potem pa je to mesto prepustil mlajšemu bratu, on pa se je šel učiti za kolarja. Izučil se je in odšel s trebihom za kruhom v svet. Najprej v Trst, potem pa se je v »kompaniji« osemih Slovencev odpravil v Ameriko.

Denar za pot si je prislužil tako, da je prodal svojo najljubšo stvar — harmoniko in se zadožil se je. Sedemnajst let mu je bilo takrat.

Zaposlil se je v vajarni, delal pri zidarjih, pometal

ceste pobiral cigaretno ogorke. Vmes so bili brezposelni meseci, dnevi, prazna denarnica, prostrana cesta. Ko si je spet našel delo, je potreboval tudi streho nad glavo — dom. Našel ga je pri ljudeh različnih narodnosti, povsod pa je bil priljubljen. Družice si ni našel. Slovenke ni bilo, druge pa maral ni. Tako si je v Ameriki 35 let kuhal sam in nikoli toliko zasužil, da bi postal bogat. Vse življenje je varčeval, zato tudi danes premore prihranek, ki ga ne bo porabil. »Drugi so zapili, jaz pa imam danes toliko, da lahko živim.«

Skromno sicer, ker je Očka poosebljena skromnost, pa še njegova ameriška pokojnina ni visoka. Ker pa ničesar ne porabi, mu vsak mesec malenkost ostane. In iz meseca v mesec se nabere vsota, ki jo naloži na hranilno knjižico ali pa jo podari. Tudi rože kupuje, »za žensko, ki je tako dobra, da take v življenju še nisem srečal«. Pri tem je mislil na upravnico Doma, ki je njegove pozornosti vesela. »Vedno sem v zadregu, pravi očka, »kakšne rože ji naj kupim« in se zasmehi izpod zlatih okvirov.

»Najhuje mi je bilo v življenju takrat, ko sem »puhštab« (besedo) — »suh sem« (brez denarja) v pisnu domov pisal. Mati, z brati je bila revna kot orkvena miš. Pa bi velikokrat v Ameriki še bolj stradal, če ne bi bil Slovenec. Nas so namreč cenili kot dobre delavce in vedno smo bili z dela nazadnje odpuščeni. Ko smo čakali na novo zaposlitev, so nas delodajalci odbirali iz vrste, ker so nas prepoznali po oblekah. Nosili smo kranjske klobuke, ki so bili razpoznavni znak za Slovence.«

»Po tujini sem se potikal 48 let in po 1965 letu, ko sem si zaslužil pokojnino, prišel domov v Slovenijo. V Ljubljani sem si kupil hišo in spet sem si sam kuhal. Pa sem si mislil, v Celju imajo lep dom za upokojence (o tem sem bral v časopisu), šel sem pogledat pred letom dni in sem se odločil, da se tu za stalno naselim. Srečen sem tu, to je moj dom. Moji kolegi so že vsi pomrli, jaz pa sem gospod, vsaj počutim se takov.«

Očka družbe ne pogreša, najraje je sam. Prebere vse časopise, naredi vsak dan sprehod v mesto in se vrne v lepo urejeno sobico. Sorodniki ga ne obiščejo, ker se jim ni pustil izkoraščati. Svoje prihranke bo zapustil v dobrodelne namene, ker ga je življenje oblikovalo tako, da vidi smisel le v darovanju.

In iskrice, ki se krešjo za zlatimi okviri oči, to samo potrjujejo. Nitke dobrote pa peljejo dalje, prav do srca, ki je tudi zlato.

Prišlo me je, da bi ga poljubila. Očka moj zlati, sem rekla in mu sramežljivo pritislila poljub. In zaželela sem si, da bi bilo takih Očkov na svetu še veliko...

TEKST
ZDENKA STOPAR
FOTO
MILAN BOŽIČ

DOGODKI

ŽALEC: PREDSEDSTVO SZDL

Minuli teden je bila v Zalcu prva volitna seja Občinske konference SZDL. Predsednik Vlado Plaskan najprej podal poročilo o delovanju Občinske konference SZDL in njenih organov v zadnjih štirih letih, po sprejetju pravil Občinske konference SZDL, statuta in tih sklepov o sestavi konference in predsedstva pa so za predsednika znova izvolili Vlado Plaskan, sekretarja Ivana Robiča in za podpredsednika Janez Ahačiča.

V predsedstvo Občinske konference SZDL pa bili izvoljeni Vlado Plaskan, Janez Ahačič, Ivo Robič, Ludvik Semprimožnik, Franc Jelen, Veno Satler, Fran Ježovnik, Branko Povše, Anton Kotnik, Jože Pevec, Miran Kač, Ivan Poteko, Stane Lesjak, Vojko Kopešek, Albin Sanca, Vlado Gorišek, Viktor Drama, Jan in Breda Verstovšek.

STRANICE: CESTO GRADIJO

V Stranica gradijo kilometer nove ceste, ki bo povezovala straniški kamnolom z glavno cesto Ljubljana — Maribor. Gradnjo financira republiška skupnost.

ceste, pa tudi celjsko podjetje Ingrad, ki izkorišča kamnolom v Stranica. Pravijo, da bo nov odcep ceste asfaltiran že v prihodnjih mesecih.

RIMSKE TOPLICE: MIHAEL IN DANIEL ŠKORNIK ODLIKOVANA

Na nedavni 12. redni skupščini Planinske zveze Slovenije v Ljubljani sta vzbudila mojo pozornost imena Mihael in Daniel ŠKORNIK. Sta namreč oče in sin, ki sta bila na tej skupščini odlikovana z zlatim častnim znakom Planinske zveze Slovenije, kar je vsekakor redek, če že ne izjemen primer. Seveda je bil na skupščini navzoč le Daniel Škornik, ker je oče Mihael zaradi bolezni pač večinoma doma.

Daniela Škornika poznam že nekaj časa kot izredno agilnega dolgoletnega predsednika planinskega društva Rimske Toplice. Zaposlen je v celjski Kovinotehni, vendar je v prostem času s srcem in dušo planinski delavec, ki mu je Kopitnik nad Rimiškimi Toplicami tako rekoč drugi dom. Seveda pa Kopitnik ne bi bil to kar je, če na njem ne bi bilo novega priklupnega planinskega doma, ki je delo požrtvovalnih planinskih delavcev iz Rimiških Toplic, pa tudi iz Laškega. Da pa je ravno v Rimiških Toplicah po vojni zaživel tako prizadeto društvo, gre v največji meri zasloga neumornemu Mihaelu Škorniku, ki je vse svoje sile posvetil planinski organizaciji in Kopitniku. Ker pa bo oče Mihael kmalu slavil tudi svoj 70. življenjski jubilej, je prav, da mu posvetimo 'teh nekaj vrstic v zahvalo za njegovo neobično družbeno udejstvovanje, katerega plod je naš planinski dom na Kopitniku in poleg tega še zelo aktivno planinsko društvo v Rimiških Toplicah.

Rodil se je 21. IX. 1905. leta v Loki pri Zasnu kot sin zlega hribovskega kmeta. Krajske obtri se je izučil v Hrastniku leta 1928 pa se je preselil v Zidani most, kjer je odprl svojo krajsko delavnico. Čeprav je zelo rad kolesaril, se je ob njej z družino in sodelavci najraje odpravil na bližnje vrhove Veliko Kozje, Lovrene, Liseo, Strški hrib, Mrzlico. Kal in veda na priljubljeni mu Kopitniku. Takoj po okupaciji se je vključil v NOB in opravil delo obveščevalca na področju Savja in Kozjanskega. Ker je bilo njegovo stanovanje v Zidani mostu novembra leta 1944 z bombardirano, se je preselil v Rimske Toplice, kjer je nadaljeval svojo obrt kakor tudi delo v NOB, po vojni pa se je takoj vključil v obnovo in sodržavne na političnem področju Rimiških Toplic. Z organiziranjem planinskega doma na Kopitniku in poleg tega še zelo aktivno ustanovitve planinskega društva v Rimiških Toplicah. Vsa od ustanovitve pa do nenadne bolezni je nepretrgoma požrtvovalno, vestno in marljivo deloval tako v društvu kakor tudi pri izgradnji novega doma na Kopitniku. Ob sobotah in nedeljah pa je še dodatno opravljal delo državnega oškrbnika. Za neobičajno požrtvovalno delo je že pred leti prejel srebrni častni znak PZS in Planinske zveze Jugoslavije, letos pa sta ob sinom prejela zlati častni znak PZS.

V. KOV

pisma

PRI NAS SLOGE NI

Moj prispevek je odgovor na članek N. A. iz Ponikve z naslovom Voda nekoč in danes. Vaš črna Luterja namreč vprašuje, ali je bila voda nekoč količinsko bolj izdatna kot danes ali ne. Najbrž res, saj je nekoč služila kot vaško napajališče za kmete z nekaj glavami goveje živine do 12 glav, danes pa jih posamezniki premorejo še enkrat toliko. Najstarejša vaščanka, Skaletova mama, se sploh ne spominja, da bi napajali tolikšno čredo živine. Trenutno izkorišča vodo sedem vaščanov, kar ni niti ena tretjina. Vodo uporabljajo tudi za gospodinjstvo ter za druge potrebe. Kljub temu je res, kot je bilo napisano, da se voda izteka v močvirje. Ali se ne bi prizadeali potruditi in zajeli vodo, kljub temu, da imajo svoje vodnjake. Koristnik vode je tudi lastnik izvira.

Beseda Lutrcan je nekoč zvenela lepo, zlasti pri starejših ljudeh, mladina pa nima več prijazne besede. V pojasnilo: Nekdo je dejal, da bi nam spustil cisterno v zrak, če bi nam občina ne pomagala, to pa po moje ni lepa beseda.

Četudi so si kmetje nekoč zgradili ceste, pa si danes ne morejo popravljati niti kolovoznih poti proti njivam, kljub mnogim traktorjem in prikolicam.

Lep je pogovor v slovi je moč, toda pri nas je ni.

LUTRCAN

LEP JE KMEČKI POKLIC

Kmečki poklic je eden najtežjih poklicev, to nedvomno drži. Drugi delavci imajo določen delovni čas, kmetov delavnik pa ni nikoli časovno omejen. Traja od jutranjega svita do noči in marsikdaj še pozno v noč. V poletnem času vstaja kmet že ob treh zjutraj, nato ves dan dela na žgočem soncu, zvečer pa ga čaka še delo pri živini. Jasno je, da nič ne vedo tisti, ki govorijo, da kmet lahko poležava kolikor hoče.

Poleti, ko se pričnejo na nebu zbirati hudourni oblaki, se kmet z strahom ozira v nebo, če ne bo slučajno zagrnelo in bo toča uničila vse sadove težkega dela. Vsega tega v drugih poklicih ni. Pa če zbolijo živina! Koliko skrbi ima kmet! Nekateri mu nevoščljivo očitajo, da si pozimi zakolje prašiča, nato pa sedi pri peči in samo uživa. Pa to ni res! Najprej je treba pripraviti hrano za prašiča, nato pa mora živati dolgo časa pridno krmiti, preden je godna za zakol. Pa še potem ne more kmet sedeti za pečjo kot to mislijo nekateri. Pozimi namreč seka v gozdu drevje, vlačil les in pripravlja drva.

Ko pa bo ta kmet ostareel in ga bodo zapustile moči, bo dobil kmečko pokojnino: trideset tisočakov na mesec. Kjer pa je sin oziroma novi gospodar zaposlen, pa še tega ne dobi. Ali je vse to res zavdanja vredno?

Kljub vsemu pa je kmečki stan lep. Je pa

še prijetnejše, če človeka zjutraj zbudi žvrgolenje pticov, kot pa tuljenje tovarniške sirene! Bolj dišijo spomladski cvetoče jablane, poleti sveže seno in jeseni zrele jabolke kot pa izpušni plini in dim iz tovarn v mestu! Že zato se splača biti kmet, mar ne?

Zlatko Kolšek

ŠE ENKRAT: MRLIŠKA VEŽICA

Oglašam se na članek, objavljen v vašem listu 12. junija in ki se nanaša na ureditev mrliške vežice v Rečici. Naj vam povem, da imamo Rečičani že devet let pripravljen les, opeko za streho že enajst let, prav toliko časa tudi kamenje za zidavo. Tudi denarja smo že nekaj zbrali. Mrliško vežo pa nam obljublajo že polnih 25 let. Pa je še ni. Zato se sprašujem, kdaj jo bomo dobili tudi v našem kraju? To tudi zavoljo tega, ker nam gradbeni material, ki smo ga zbrali, že propada in ker imajo nekateri ljudje težave, kam s truplom pokojnega, če doma nimajo pogojev, da bi ležalo.

Miha Prece, Rečica 110, Laško

IZ STAREGA V NOVO ŽIVLJENJE

Osnovnošolska leta so minila. Vendar mi misli osemletnega šolarja še vedno rojijo po glavi. Ne morem pozabiti lepih dni:

Ljubila sem pot, po kateri sem hitela vsako jutro, ko je rosa izginjala med travo in ko se je svitela jutranja zarja.

Zdaj pa je konec teh lepih let. Ljubezen do domovine pa mi je ostala v srcu kot spomin na ta leta, ki si nam jih podarila ti, šola. Tvoje znanje živi v nas in nas bo spremljalo v prihodnosti. Ljubim te, domovina, in tebe, rojstna vasica, kjer sem se rodila! Po tvojih

poteh se obračam in v veselje mi bo moj poklic.

Milena Krevzel

BOLJ RAZGIBANO

V času, ko so se začele počitnice, se je mladinska organizacija »Pod gradom« v Celju okreplila in tudi bolj razgibala svoje delovanje. Tako smo ustanovili tudi nekaj novih sekcij, ker pa nam primanjkuje denarja, nekatere športne sekcije ne morejo imeti treningov. Priredili smo tudi kviz posvečen dnevu borca, 4. julija pa organizirali pohod po poteh 1. celjske čete, ki se ga je poleg trideset mladincev udeležilo tudi 13 pripadnikov JLA, z nami pa so bili tudi borci. Pot nas je vodila preko Pečovnika in Celjske koče do Svetine in nato proti Resevni. Obiskali smo tudi spominska obeležja in ob njih imeli kratek kulturni program. Preko Tolsta smo se nato vrnili nazaj na Celjsko kočo, kjer nas je že čakal pasulj. Veseli smo se ob zvokih harmonike in razigrane pesmi vračali proti domu.

Mladi bi si takšnih akcij še želeli, saj je v današnjem hitrem tempu življenja človek vse bolj osamljen.

MAGDA TRATNIK, Zagrad 62, Celje

ZAKAJ TUJA IMENA?

Človek gre po cesti in če se ozira na napise nad trgovinami, mu kar zastane dih. Ta človek ima kaj malo občutka, da se nahaja na slovenskih tleh. Večina teh imen trgovin in podjetij nosi imena, ki imajo s povprečnim Slovencem zelo malo skupnega. Naletiš celo na imena, ki jih ne znaš niti prebrati.

V zadnjem času je prava moda, da se podjetja poimenujejo z imeni, ki so prave spakedranke. Si-

cer pa naj omenim nekaj takih imen podjetij. Najbolj nemogoče ime je po mojem Tehnotekstil impex. Sicer pa imena Creina, Merx, Aero, Libella, Ertus, Tehnomerkator, Chemo, Vlator, Sampionka, Helidon, Elektrotehna in še številna druga niso nič boljša. Preprosti ljudje pa tudi intelektualci želijo preprosta imena, ki nimajo nič skupnega s slovenščino. Zanimivo pa je, da so si mnogi prav tako poslovno uspešna slovenska podjetja nadela imena, ki prav tako zadovoljujejo izobraženca in preprostega človeka. Tako bi omenila Slovenijales, Lessino, Gorenje, Sladkogorsko, Cinkarno, Ona on, Krko, Prehrano, Obutev itd. Zakaj moda tujih imen? Vsa našta podjetja seveda veliko izvažajo na tuja tržišča, kjer marsikdo niti ne ve, da obstaja naš jezik. Seveda pa to ni nobeno opravilo. S tem ko si nadenejo tuje ime, mislijo, da bo podjetje tako imelo več poslovnega uspeha v tujini. Žal tudi Gorenje in Slovenijales na stopata v tujini s tujim imenom. Človek bi moral biti pravi poliglota, da bi doumel vsa ta tuja imena. Pogosto srečamo na kakšnem turističnem uradu samo napis Tourist office, brez slovenskega turističnega urada. Uporaba tujih imen pa je še bolj navzoča pri poimenovanju hotelov in drugih turističnih objektov. Naj navedem Bellevue, Belvedere, Hali, nekaj tujih imen hotelov: aetrum, Riviera, Larix, Maestoso, Diana, Palace, Virginia, Suisse, Salinera, Apollo in še številna druga. Mar imajo hoteli Planika, Jelovica, Lovca, Korotan, Jezero, Zlatorog, Triglav, Galeb, Krpan (pa morda še kateri) manj

prometa in zasluzka? Zanimivo pa je, da je moda poimenovanja s tujimi imeni prešla tudi na razne izdelke (Paloma papir, Flovit...).

Kdaj bo konec poimenovanja s tujimi imeni? Oblasti bi morale nastopiti in prepovedati taka poimenovanja! Da pa bi podjetja s tujimi imeni preimenovali, bi bilo vezano na velike stroške. To dejanje bi bilo škodljivo podjetjem tudi pri poslovnem uspehu; saj bi se številni potrošniki šele po dolgem času navadili na nova imena podjetij in izdelkov.

Kje je prava rešitev pretežega problema?

Jožica Dečman, ZIDANSKOVA 9, 63000 Celje

KAKO DOLGO ŠE LETOS

Vaščani Trnovlj se sprašujemo, čemu sužijo jarki ob cesti. Ze več kot leto dni je, kar so prišli delavci PTT v Trnovlje in zamenjali telefonske drogeve. Stare pa so zmetali kar v jarek, kjer še danes čakajo, da se jih bo kdo spomnil in spravili iz jarka. Zdaj, ko je bilo tako deževje, po jarku voda ni mogla odtekat, zato si je naredila strugo kar po vrtovih. Mogoče bi bil kakšen novinar tako dober in jih spomnil, da je še čas, da jih odstranijo. Se že vnaprej zahvaljujem za uslugo. Prosim objavite to pismo v rubriki bralcev.

Marjeta Veber, Trnovlje 65

Naš pripis: Rečeno storjeno, kar se tiče vas in nas. Kaj bo pa od zdaj naprej, bomo pa še videli. Če bi tudi tale poziv za odstranitev drogov ne zalegal, se pa kar spet oglasite.

stop

ZGORNJA SAVINJSKA DOLINA:

39

30 LET OSVOBODITVE

PIŠE: FRANJO FIJAVŽ

Okupatorjevo ocenjevanje položaja

Nemci so se v Gornjem gradu z županom vred zvali za svojo varnost. Ze v tistem času je župan Haudek opozarjal svoje nadrejene v Celju, da pretijo Gornjemu gradu napadi partizanov. O tem pravi v poročilu: »Te grožnje banditov je smatrati za resne, ker so posadke, tako v Gornjem gradu, kakor tudi drugod, mnogo prešibke, da bi se mogle uspešno upirati banditom.«

Haudek je pričel že v jeseni 1942. leta pravilno ocenjevati partizansko moč. Vse pogostejše naslavlja svoja poročila na Antona Dorfmeistra in opozarja na številno naraščanje »bandes«. Ta izraz za partizane se vseskozi pojavlja od prvih mesecev 1942. leta, dočim se v oblastnih in policijskih poročilih v 1941. letu pogosto zasledijo izraz partizani, partizanska skupina, kar pa je osebno z ukazom prepovedal sam Heinrich Himmler. Za vse odporne sile se je smelo uporabljati le izraz banda.

Vermani se niso obnesli

Župan Haudek je sprevidel, da tudi pojačanje vojaških postojank z vermani, torej z domačo, zaledno vojaško silo, ne bo mogoče obvladati vse pogostejših partizanskih napadov. Znano je, da so se vermani — pripeljani predvsem iz okolice Maribora, Ptuj, Ljutomer in Ormoža — v 1942. letu zagrizeno tolkli s partizani in se neprijazno in grdo obnašali do domačega prebivalstva. Čeprav sami Slovenci, so le z redkimi izjemami kruto ravnali z ljudmi. Seveda je bilo njihovo zadržanje predvsem odvisno od predpostavljanih, od komandnega štaba. Toda že spomladaj 1943 je bilo čedalje več primerov, da so vermani prisiljeni poziv domačinov in pristali celo na zvezo in sodelovanje z osvobodilnim gibanjem. Takšni pojavi niso bili nekaj splošnega, saj je imel Gestapo tudi v teh vojaških oddelkih svoje zaupnike in prečeval odtujevanje iz lastnih vrst. Bilo je pa čedalje več znamenj, ki so kazala, da se Nemci na vermane ne morejo povsem zanesti. Županovo poročilo to lepo

Prisečnikova kmetija Dol pri G. gradu, ki je bila od začetka partizanstva v gornjegrajski okolici vselej odprta počitka in hrane potrebnim borcem. V poletju 1944 so se tu nahajale različne partizanske delavnice. Zaradi bombardiranja nemških letal 21. septembra 1944, se je spremenila v kup ruševin in pod njimi je izgubila življenje gospodinja s štirimi otroci in 3 druge ženske.

Ilustrira, ko prenaša Antonu Dorfmeistru pismo prijavo nekega cestarja iz Gornjega grada: »Sedel sem ob cesti pri km 40.50 z delavcem F. P. in I. B., oba iz Gornjega grada in tolkel kamenje. Četr ure nato, ko je voz šel mimo, so prišli štirje vermani v pijanem stanju, ki so, kakor je bilo videti, spadali v spremstvo voza. Šli smo jih že od daleč, ker so oddali več streliv. Vsi štirje so bili pijani in so me vprašali, kako daleč je še do Gornjega grada. Ko sem jim odgovoril, da je le še 2 km, je eden rekel: »Sedaj pa ne

smemo več streljati.« Drugi pa, ki je bil najbolj pijan, je kot nalašč začel ponovno streljati... »

S podobnimi in z vsemi svojimi poročili je hotel župan Haudek opravičiti svoj težek položaj in doseči pritok regularne nemške vojske. Do tega je občasno tudi prišlo, čeprav je začel Hitlerju po Stalingradu in izgubah konec prejšnjega leta na afriškem področju, primanjkovali elitnih in tudi navadnih vojaških enot. Podobna poročila, kot je gornje Haudekovo, nikakor ne upričujejo, da so imeli partizani lahek položaj, kadar so imeli za nasprotnika v boju vermane. Vse je bilo odvisno od njihovega vodstva in seveda same sestave vermanske enote, med katerimi so bili res tu in tam posamezniki, ki so iskali in tudi našli stike in skupen jezik z domačimi, terenskimi sodelavci in tudi s partizani.

Okupator je spoznal, da je partizanstvo

Poročila gornjegrajskega župana — iz njih je razvidno, da se je moral nekajkrat celo zagovarjati zaradi premajhne odločnosti v borbi proti partizanom, sam pa je poudarjal, da so vermani premalo odločni v borbi, da imajo posadke premajhno število policistov in da se ti prepočasno reagirajo, ko jim je sporočil, da so se na tem in onem kraju pojavili partizani — predstavljajo zanimiv vir. Iz njega je razvidno, kako se je posebno od spomladaj 1943. leta dalje partizanstvo širilo in da je prebivalstvo partizanom na vsakem koraku pomagalo. O tem, da so med partizani in kmečkim prebivalstvom medsebojni dogovori o javljanju partizanskih obiskov in odvzemu živih, je postalo okupatorju čedalje bolj jasno. Nič več ni bilo primerov, ko so posamezniki, v bojazni pred nemškim terorjem, že takoj po prihodu partizanov odhiti v dolino in prijavili partizane, seveda, če jim tega niso sami partizani pravočasno preprečili. Dogovorjena javljanja, potem, ko so bili partizani po nekaj urah ali celim dnevu, že daleč nekje na drugih položajih, pa niso bila za okupatorje kdove kako uspešna.

Bogdan Novak

Jani Lebar

Ivan Dolar

PREBOLD: HUMANOST

Pred dnevi smo obiskali tudi Prebold, kjer je bila v tamkajšnji tekstilni tovarni krvodajalska akcija. Akcije se je udeležilo več kot dvesto ljudi, kar je za žalsko občino zares velika številka. Nekateri krvodajalci smo povprašali, zakaj so se odločili, da darujejo kri.

BOGDAN NOVAK: »Kri sem daroval že šestkrat in kadarkoli je v Preboldu krvodajalska akcija, se je udeležim. Tako bo ostalo tudi v naprej. Kri darujem zato, ker je nekoč mama potrebovala transfuzijo. Šlo je za življe-

nje in smrt. Prav kri je mami takrat rešila življenje.«

JANI LEBAR: »Že večkrat sem daroval kri. Danes so mi je vzeli kar tri decilitre. Na krvodajalske akcije hodim pač zato, ker vem, da je to plemenito dejanje, moram pa bom kri kdaj potreboval tudi jaz. Mislim, da bi vsak Slovenc lahko vsaj enkrat v letu daroval kri. Sicer pa moram reči, da je bil odziv pri tokratni akciji zelo dober.«

IVAN DOLAR: »Sem sekretar občinskega odbora Rdečega križa in lahko re-

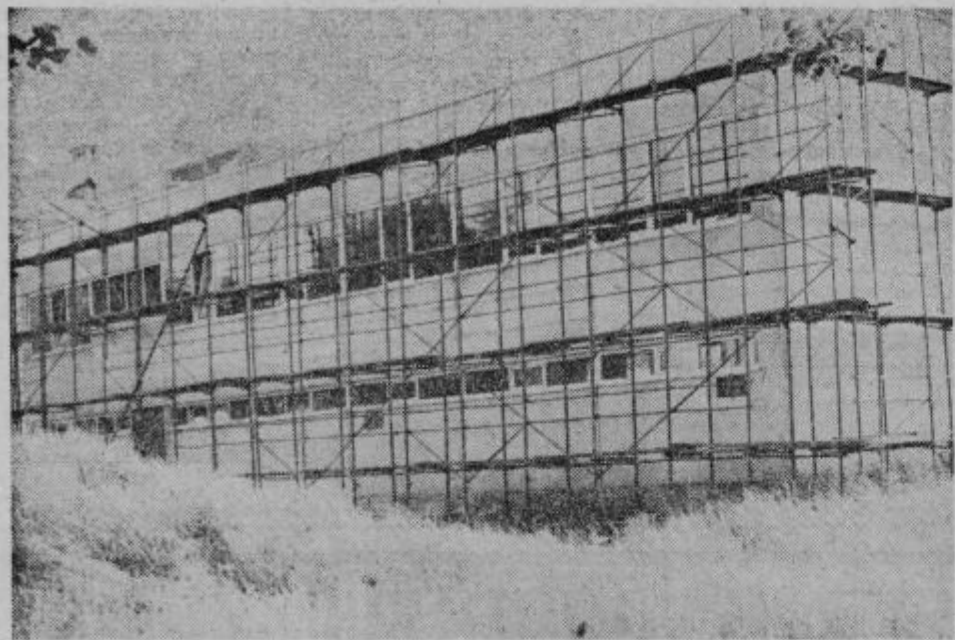
čem, da je današnja akcija v Preboldu izredno lepo uspela. Nekaj problemov se je pojavilo, ker ni bilo dovolj krvodajalcev s krvno skupino B, faktor Rh negativen. V bolnišnici namreč leži mlad ponesrečenec, ki bi nujno potreboval to vrsto krvi. Ljudi s to skupino smo iskali tudi po Sempetru.

Na koncu pa bi rad poudaril še to, da bo naslednja krvodajalska akcija na Gomilskem in to jutri, v petek.

JANEZ VEDENIK

LOČE

NOVA TELOVADNICA

Loški osnovnošolci so se prav gotovo najbolj razveselili gradnje nove telovadnice, ki je sedaj že v zadnji fazi. Stara telovadnica že lep čas ni bila primerna za zdravo, uspešno delo. Bila je brez

kopalnic, tušev, s pomanjkljivimi sanitarijami... Nova telovadnica pa verjetno ne bo samo stimulacija za aktivnejše delo osnovnošolcev, pač pa lahko razširi splošno športno aktivnost v

kraju samem in okolici.

Na fotografiji nova telovadnica, ki bo vsak čas odprla vrata novim perspektivam loškega športnega življenja.

TONE PETELINSEK

LETOS POD STREHO

Gradnja gasilskega doma v Braslovčah dobro napreduje. Da bi več zvedeli o gradnji, smo Janku Soštaršiču, ki je poveljnik društva, zastavili nekaj vprašanj.

Kako poteka gradnja doma?

»Delo na gradbišču novega gasilskega doma poteka po izdelanem programu, za kar se moram zahvaliti nekaterim članom gasilskega društva ter krajanom Braslovč. Nestalno vreme nam je onemogočilo, da do sedaj

nismo več zgradili. Dom je pozidan do druge plošče, v tem tednu pa nameravamo viti drugo ploščo, seveda vse z udarniškim delom.«

Imate tudi kakšne težave?

Res je, da je pri delu tudi veliko težav, ki pa jih z dobro voljo premagujemo. Največ težav je zaradi pomanjkanja finančnih sredstev. Pomoč so nam že izkazali Tovar na nogavic na Polzeli, Krajevna skupnost Braslovč ter še drugi. Imamo zelo delavne tudi podporne člane kot sta Franc Tušek in Stanko Strojanski, oba iz Podvrha. Imamo pa aktivne tudi člane društva. Tako so do sedaj opravili največ prostovoljnih delovnih ur naslednji: Ludvik Muhovec, Matko Stefan vsak po 200, Janez Kukovnik 250, Ivan Skrubar 170 in jaz sem jih opravil okoli 300.«

In kdaj nameravate dom otvoriti?

»Po predvidevanjih naj bi bil letos pod streho, drugo leto pa naj bi bila otvoritev, ko bo naše društvo proslavljalo 75-letnico svojega delovanja.«

TONE TAVČAR

VINSKA GORA

GREMO NA TRIM

Tudi v KS Vinska gora so se odločili in pripravili množično kolesarsko trim akcijo. Po številu se sicer ne more primerjati z ostalimi, ker gre pač tam za večja mesta. Če pa povemo, da je to kraj z okoli 600 »dušami«, ki jih je kolesarilo blizu 200, pa je že malce drugače. Proga je bila dolga 17 km, med najstarejšimi udeleženci pa so bili Stefan Sešel, kmet iz Vinske gore, star 81 let (na sliki), pa Franc Sedovnik, tudi kmet z Vinske gore, 77 in drugi, medtem ko je najstarejša med udeleženci bila Terezija Košan, 68! Najmlajši, star komaj pet let, ki je prevozil progo, je bil Darko Plešnik in je bil nagrajen z bonboniero. Zanimivo je, da so kolesarsko akcijo v Vinski gori pripra-

vili člani tamkajšnjega prostovoljnega društva ob sodelovanju TKS Zalec. In še nekaj: v času, ko je bila kolesarska akcija, je več kot dvajset krajanov čistilo dohodne poti na hrib Petelnjek, kjer bo v nedeljo proslava ob partizanskih grobo-

LIBELA—CELJE

LETOVANJE

Organizacija združenega dela Libela Celje že več kot deset let načrtno skrbi za stalne počitniške domove. Tudi letos so v tej delovni organizaciji pridobili nekaj novih počitniških prostorov v Novigradu. S tem so popolnoma rešili vprašanje letovanja za svoje člane.

Članica komisije za oddih in rekreacijo pri osnovni organizaciji sindikata, Silva Pišek, nas je te dni seznanila z naslednjim:

»Letos bodo naši člani letovali v naših počitniških domovih, ki smo jih zgradili v zadnjih letih. To so počitniške hišice v Rovinju (štiri), Umagu (štiri), na Pohorju (ena) in dva večja doma v Novigradu. Skupna kapaciteta teh domov je 84 le-

žišč. Prvič smo letos podaljšali tudi čas letovanja. Od prejšnjih osem dni smo letos prvič pričeli z letovanjem, ki traja deset dni. Prvi člani, ki so se vrnili z letovanja, so z novim časom zelo zadovoljni. Deset dni zadostuje za primeren odmor, ki so si ga delavci zaslužili.

Sočasno moramo omeniti, da je najemnine za počitniške hišice minimalna. Člani OZD si lahko pripravljajo hrano sami ali pa koristijo usluge gostinskih podjetij v bližini počitniških hišic. Vsega skupaj bo iz Libele letos letovalo 260 družin. Le trem družinam še niso ugodili in upajo, da bodo do konca sezone tudi zanje našli mesto.

J. KUZMA

VELENJE

PROSLAVA KRVODAJALCEV

V soboto, 12. julija, je bila v Velenju že tradicionalna proslava krvodajalcev, na kateri je med drugim spregovorila tudi primarij dr. Straussova, ki se je v imenu pacientov zahvalila vsem darovalcem krvi. V velenjski občini, ki je po številu krvo-

dajalcev na vidnem mestu celjskega okrožja, je namreč krvodajalec vsak dvanaesti občan.

Na proslavi, ki sta jo organizirala občinski odbor RK in komisija za krvodajalstvo, so podelili več kot 200 krvodajalcem tudi značke za

NOVA PLANINSKA POT NA GOLJAVO

Z opustitvijo ŽVAJGE iz trase SAVINJSKE POTI, ki jo je nadomestil planinski DOM POD RESKO PLANINO oziroma GRADIŠČE (kjer je vedno žig v skatli, tudi še od Žvajge), gre nova trasa poti od planinskega doma na Gradišče, sleme Pušnikovega hriba in se z njega spusti v dolino na cesto (dalje po slomu pridemo v dolino pri Druškovičevem mlinu, začetek Marije Reke).

Cesto Prebold—Trbovlje prečka pri opuščnem kamnolomu (prostor za parkiranje!), gre po njej v smeri proti Trbovljam do hiše na drugi strani ceste in potoka Reke. Tu gre Savinjska pot v breg po gozdu, nato čez senošet, pred kozolcem levo do zadnje domačije pod vrhom. Gremo čez dvorišče

nad kmetijo na kolovoz, ki ga kmalu v gozdu zapustimo in gremo po slomu na sam vrh. Ob poti je nekaj prago, ki jih obidem. Previdno se potrudim na enega izmed njih, sedi na skalo in se razglej! Vidiš Gradišče, Resko planino (910 m), pod njo je pri cerkvi planinski dom Pod mejo (728 m, preval), Javor (1131 m), Kisovec (1017 m), Veliko ali Čemšeniško planino (1206 m), Kozico (973 m), na obzorju Dobrovlje in v ozadju Savinjske Alpe.

S samega vrha GOLJAVE (837 m) se lahko ozremo v severno pobočje Mrzlice (1119 m). Z vrha se spustimo proti severu do skrinjice (s seboj vzemi blazinico, da boš breskrbno odtisnil kovinski žig!). Od tu se ti od-

pre razgled nad dolino »zelenega zlata«. Opazuj geometrijske oblike arondacijskih hmeljskih nasadov — žitnice, pri nadvozu njivo žitnega klasja — rženih rožičkov, spomladi pri Sempetru zlato rumeno barvo oljne repice in še marsikaj.

Na sever vidiš goro Oljko (734 m) in dalje vse ponikvansko gričevje do Celja. Kot bližnji sosedje proti vzhodu so HOM (608 m) s planinskim domom, Kamnik (861 m), med njima Gradišče (Migojnice), Bukovica (584 m) in Gozdnik (1092 m) s Kotnikovo domačijo.

Sestopi dalje proti severu, mimo lovskega doma, do Druškovičevega mlina ob cesti od koder si v 15 minutah na avtobusni postaji v Preboldu.

Vrh Goljave je eden izmed obveznih točk SAVINJSKE POTI in eden izmed šestih vrhov TRIMČKOVE PLANINSKE POTI, ki je posvečena 30. obletnici svobodne telesno kulturne dejavnosti v naši domovini. Za Trimčkovo planinsko pot se moraš povzpeti še na HOM, KAMNIK, GOZDNIK, GRADIŠČE in KRVAVICO, katere vrh tudi zasilo opaziš z Goljave. Vsi ti in še nekaj vrhov so tudi v SAVINJSKI POTI. Če se boste odločili za obisk teh vrhov si pre-skrbite kartonček TRIMČKOVE PLANINSKE POTI in DNEVNIK SAVINJSKE POTI (MDO SAVINJSKE POTI, PD ZABUKOVICA, 63302 GRIZE).

Božo Jordan, dipl. ing.

Predsednik občinskega odbora RK Velenje, Jože MEDVE rovalcem.

NAŠ KRAJ

● ŠENTJUR: AKTIV MLADIH ZADRUŽNIKOV

Aktiv je bil ustanovljen na pobudo predsedstva občinske konference ZSM Šentjur. Združuje kmečko in delavsko mladino na področju krajevne skupnosti Ponikva, vasi Slatina, Lutarje in Ostrožno.

Je edina organizacija mladih zadružnikov, ki deluje na območju občine Šentjur. Organizirana je bila po IX. kongresu ZSMS. Na zadnji seji organizacije, na kateri so prisostvovali člani predsedstva občinske konference, so sklenili, da bodo v kratkem organizirali tekmovanje mladih koscev ter se naprej vključevali kmečko mladino v zvezo socialistične mladine in delovanja na področju kmetijske dejavnosti. Pohvalno je predvsem to, da organizacija aktivno deluje, čeprav nima svojih prostorov, kjer bi se stalno sestajali, kjer bi lahko prirejali kulturne in zabavne programe.

CVETO STROPNIK

● LIBOJE: POHVALA ORGANIZATORJEM IGER

Minulo nedeljo so se v Libojah končale sedme športne igre keramičarjev Jugoslavije, ki so trajale tri dni. Nedeljske slovesnosti smo se udeležili tudi mi in nekatere izmed sodelujočih povprašali o tem, kako so se počutili v Sloveniji, tiste iz Liboj pa smo povprašali o tem, kakšne rezultate so dosegli na letošnjih igrah, ki so bile posvečene 160 letnici njihove keramične industrije. Sicer pa preberite.

SILVA JAKOP: »Sem zaposlena v libojški tovarni keramike. Na športnih igrah sem sodelovala pri teku na 60 metrov, metu krogle, bila pa sem tudi članica ženske rokometne ekipe Liboj. V teku na 60 metrov sem osvojila četrto mesto, kar je zadostovalo, da sem bila med vsemi predstavnicami naše tovarne prva. Sicer pa imamo v teh dneh v Libojah kar precej dela. Danes strežem tu v Libojah našim gostom in priznati moram, da so kar simpatični, in da sem se z mnogimi spoznala. To pa je po mojem tudi največje in mislim, da je prav v tem, da se keramiki med sabo spoznamo, največji čar teh iger.«

JERICA CRETIK: »V libojški tovarni sem predsednica sindikalne organizacije, na letošnjih igrah pa sem bila tudi kapetan ženske strelske ekipe, ki so jo sestavljale Irena Hrvatina, Breda Čadej, Marija Lukež, Radiš Dragica in pa jaz. Med osemimi ženskimi ekipami smo Libojčanke osvojile prvo mesto, če pa pomislim na to, koliko časa smo trenirale, potem lahko rečem, da sem lahko nad uvrstitvijo presenečena.«

HAJRO CERIC: »Sem predstavnik keramične tovarne Sanokeram iz Sanskega mosta. Letos smo prvič sodelovali na teh igrah in predvsem bi rad pohvalil izredne organizatorje teh iger. Sem smo prišli kot outsiderji, kljub temu pa smo precej osvojili in smo z vsem zadovoljni. Nisem si mislil, da ste Slovenci tako prijeten narod za družbo. Vsi smo se zares počutili kot doma in radi bomo še prišli.«

JOVAN RISTOVSKI: »Sem iz Titovega Velesa iz keramične tovarne

Boris Kidrič. Igre so bile izvrstno pripravljene, tekmovanja so bila zelo fair, kljub vsemu pa zelo naporna. Predstavljali naše tovarne smo sodelovali že na vseh prejšnjih igrah, lahko pa rečem, da se še nikjer nismo tako dobro počutili kot prav tu v Libojah in v Zalcu. Še posebej pa bi rad pohvalil neumorno Zorko Godler, ki smo jo vsi klicali kar mama.«

RADOMIR JANKOVIČ: »Sem iz Novoga Sada in sedaj, ko so igre končane, je vse kar lahko rečem to, da smo v Sloveniji preživeli nepozabne trenutke, trenutke sreče in radosti. Mislim, da je bila organizacija na takem nivoju, kot malokje. O Sloveniji imamo mi iz Vojvodine zelo lepo mnenje in po pravici povedano, kaj takega nismo pričakovali. Jaz sem bil letos prvič v Sloveniji in kadar bom le lahko, bom še prišel. Zdi se mi, da vi Slovenci sploh ne veste, kakšne naravne lepote imate. Organizatorjem iz Liboj pa še enkrat hvala lega za vse!«

Kaj naj dodamo še mi? Pravzaprav so vse povedali naši sogovorniki. Ve se, kdaj nekdo troši pohvale le iz vlijudnosti, človek pa tudi občuti, kdaj izvirajo in prihajajo iz srca, in verjmite, vsak izmed naših sogovornikov je govoril tisto, kar je mislil, občutil... Zato so lahko organizatorji sedmih športnih iger keramičarjev Jugoslavije na svoje delo, v katerega so vložili ogromno truda, še toliko bolj ponosni. Iskrene čestitke vsem!

Mi pa naj na koncu dodamo še to, da bodo osrednje prireditve v počastitev 160 letnice Keramične industrije iz Liboj v soboto popoldne. Sicer pa bomo o tem še pisali.

JANEZ VEDENIK

● LESIČNO: PRIDNI PIONIRJI

Pionirska organizacija osnovne šole Lesično je svoj plan dela sprejela že 29. septembra, ko smo imeli pionirji svoj praznik, in delo je kmalu začelo. Tako je pionirska hranišnica začela z nagradno igro in razredu, ki je imel največ varčevalcev, podelila plaketo Ljubljanske banke. Vsak varčevalec, ki je pridobil še dva varčevalca, pa je dobil denarno nagrado. Na sedmih oglasnih deskah smo v okviru naše Tribune objavljali različne zanimivosti in tudi nagradni kviz, vsake štirinajst dni pa izrebali tri nagrade. Člani zgodovinarskega krožka so uredili zbirko starih knjig, ur, posode in kovancev. Člani biološkega krožka pa so proučevali življenje narave. Vse, ki so se prijavili k razpisu revije Pionir v zbirki kamnin, je obiskal geolog iz Ljubljane in skupaj z njim so v kamnolomu iskali nove kamnine. Celo leto smo se tudi pripravljali še za Veselo šolo in Aškerčevo bralno značko. Prav letos je minilo pet let odkar je tudi na naši šoli ta značka in tako smo ob podelitvi bralnih značk povabili tudi pesnico Nežo Maurer. Naši športniki so nas zastopali na številnih tekmovanjih, pripravljali smo različne proslave, se naučili tri igrice, zraven vsega tega pa nismo pozabili še na učence. Vse, ki so bili pridni pri učenju in zunanji šole, pa smo nagradili s knjižnimi nagradami in priznanji.

PETER KLAKOČER
VIII. razred OS Lesično

MALA ANKETA

KAKO ŽIVITE?

Ste že bili v Rogški Slatini? Gotovo med vami ni nikogar, ki še ni od blizu spoznal tega znanega turističnega in zdraviliškega centra s številnimi turističnimi objekti in še bolj znanim zdravilnim mineralnim vrelcem. Kraj ni poznan le pri nas ampak tudi drugod po svetu, kar potrjuje tudi podatek, da je Rogška Slatina po številu nočitev v Sloveniji v samem vrhu lestvice. No, tak turističen značaj kraja gotovo vpliva tudi na življenje v njem. Zanimalo me je, kako živijo domačini in gostje tukaj zdaj v poletnih dneh, ko je turistična sezona pri nas na višku, ter kaj mislijo sploh o kraju samem. S fotoaparatom in beležnico sem se postavil v samem centru kraja in mimoidoče povprašal o tem. Takole so mi pripovedovali:

FRANC MAHAJNC, čuvaj na parkirišču: »Rogška Slatina je znan in lep turističen kraj in temu primerno je tudi življenje v njem. Tako je pri nas vedno nekaj novega in zanimivega, tako za goste kot za nas domačine. Skoraj vsak dan je kakšna prireditev, pa tudi turističnih znamenitosti ne manjka. Seveda pa bi bilo treba v kraju še marsikaj narediti. Nujno bi bilo treba preusmeriti promet, da ne bi šla glavna prometna žila ravno skozi center kraja.«

JOZE PIRC, zdravnik iz Krškega: »Tu sem na zdravljenju šele nekaj dni in si še nisem mogel vsega ogledati. Kljub temu pa sem že dobil vtis, da je življenje tu razgibano in zanimivo. Najraje obiskujem kulturne prireditve, pogrešam pa gledališke predstave. Je pa seveda vprašanje, koliko domačih gostov si lahko privoščijo zdravljenje tu, če nimajo plačanega preko socialnega zavarovanja. Cene so namreč precej visoke, rekel bi neprimerne za domač žep.«

VINKO POLAJZER, delavec: »Ker se vozim na delo v Štore in delam v tleh izmenah, nimam veliko časa za razvedrilo. V prostem času grem največkrat v kino, na sprehod, ob nedeljah pa grem večkrat v kopel. Drugače pa mislim, da je v Rogški Slatini dovolj priložnosti za razvedrilo. Treba bi bilo le še malo poskrbeti za zunanji izgled kraja.«

MARTIN ZAJC iz Grosupljega: »Že tri tedne se zdravim tukaj v zdravilišču. Sem prihajam skoraj vsako leto, ker mi je zelo všeč. Čeprav sem tu le gost, sem že dobro spoznal kraj in življenje v njem. Za nas goste je dobro poskrbljeno. Pogosto hodim v kino, na sprehode, berem, obiskujem pa tudi kulturne prireditve, ki jih ni malo. Zelo sem zadovoljen in bom še prišel.«

SREČKO OBRADOVIČ, študent: »Zdaj, ko so počitnice, se največ ukvarjam s športom, ali pa grem kam s prijatelji. Prireditve obiskujem bolj malo, ker so predrage. Res je veliko prireditev in podobnega, toda po cenah sodeč je vse to namenjeno le tujim gostom, domačinom pa bolj malo. Premalo je poskrbljeno za razvedrilo nas mladih. Res je vsak večer kje ples, toda vstopnina je zame previsoka.«

MIRAN KOROŠEC

Hajro Cerić

Jovan Ristovski

Radomir Janković

PRIJAZNOST

Občanom Celja in okolice je dobro znano, kako je uprava s pomočjo upokojencev trudi za zunanji videz stavbe doma upokojencev. Z velikimi stroški prizadevnostjo ter ne s strani upokojencev in okolice doma resorno in lepo urejena. Toda, kolikor ni pretekli eden uničila toča nasajenega cvetja in zelenja, je ta noč od 16. do 17. julija občinska roka pokradla malo cvetja. V takem primeru mi vsi ne najdemo besed nad takim vandalizmom, in se sprašujemo, komu bo v okrasih nekaj cvetic, ki so nam starim lepšale naš dom.

Upokojenci doma

ALCEV

25-kratno darovanje krvi. Te plakete za več kot petdesetkratno darovanje te dragocene tekočine pa prejeli Franc FRICELJ, Jo PAVLIČ, Nežka LEMPL, Pavla TUČMAN.

Jože MIKLAVC

plakete zaslužnim da-

PO SKOKOVEM MEMORIALU:

NEIZPOLNJENA PRIČAKOVANJA

XX. Skokov memorial si je ogledalo več kot 4000 ljubiteljev atletike, ki so nekoliko razočarani zapuščali stadion — Razen Mike Boita in nekaterih maloštevnih tujem nič posebnega — Pokal naše redakcije tokrat za Mičo Mijača — Zakaj abstenenca jugoslovanskih reprezentantov — Skratka: neizpolnjena pričakovanja

Vse je bilo v znaku velikega pričakovanja. Organizator 20. Skokovega memoriala AD Kladivar se je resnično potrudil in po zagotovilih atletov se je obetala močna konkurenca in kvaliteta, kakršne še nismo videli v Celju. Obljubljen je bil tudi nastop naše državne reprezentance, ki bi se naj v Celju pripravljala za letošnje Balkanske igre.

Zal pa je bilo skoraj vse obratno, kot smo pričakovali. Stadion je res bil nabito poln in v pričakovanju, da

vidi kvalitetno atletsko prireditve. In kaj smo videli? Pravzaprav nič od tistega, kar je bilo obljubljeno. Pri skoku ob palici so preskočili 470 cm, čeprav so nam obljubljali višine okoli 540 cm. Najavljenih je bilo več tekmovalcev z meti v disku čez 60 metrov, pa je zmagovalec dosegel okoli 57 metrov! V teku na 100 m (memorialna disciplina) so bili prijavljeni trije tekmovalci s časom 10,2, zmagovalec pa je tekkel 10,4 in to v idealnih vremenskih pogojih. Zaman smo

med nastopajočimi iskali Stekiča, Pisiča, Pavličeviča in druge »vezde« naše atletike, ki so se s lepo izognile celjske prireditve. Ob tem se pojavlja vprašanje, kdo se mora dati svoj »žegen«, da bi bil zagotovljen vsaj nastop najboljših domačih atletov. Organizator se trudi in zagotovi močno mednarodno konkurenco (nekateri so res v zadnjem hipu odpovedali in naredili medvedjo uslugo organizatorjem, medtem ko si domače ne more. Takšen odnos do domače prireditve je milo povedano nesramen in bi mu morali čimprej narediti konec in to v interesu nadaljnjega razvoja atletike.

Gledalci so zaradi tega in drugih malenkosti upravičeno godrnjali. Razen resnično zanimivega teka na 800 m (to pa je v glavnem bilo »tudi vse!«, kjer je Sušanj zaslužil tretji poraz v karieri, kar nastopa na tej progi, tokrat od osrednje osebnosti mitinga Kenijca Mike Boita. Je pa Sušanj pri tem izenačil evropski rekord v teku na 880 yardov. Oba tekmovalca sta bila deležna pravih ovacij, ki pa sta si jih tudi zaslužila.

Kaj lahko povemo o organizaciji? Predvsem to, da organizator ni kriv za odpoved tujih atletov in da ima nemočne roke za zagotovilo nastopa domačih. Ne bi pa si smeli dovoliti zamujanje z rezultati, vdor gledalcev na stadion in podobno. V prihodnje bo treba marsikaj spremeniti, saj smo videli, da Skokov memorial uživa velik ugled, ki ga pa ne smemo zapraviti.

Zapis o prireditvi, od katerih smo veliko pričakovali, lahko zaključimo z mislijo: neizpolnjena pričakovanja.

Tekst: TONE VRABL
JOZE KUZMA
Foto: TONE TAVČAR
LOJZE OJSTERSEK

Osrednja osebnost je bil vsekakor Kenijec Mike Boit, ki je drugič v svojem življenju premagal našega šampiona Sušanja v teku na 800 m in 880 yardov. Boit je požel viharjen aplavz, po zmagi pa je še pretekel nekaj metrov pod tribuno in pozdravljal gledalce, ki so ga kasneje zasuli s papirjem, da se jim je podpisal. Prav gotovo je dal več kot 300 avtoigramov.

Tudi letos je redakcija Novega tednika in Radia Celje podelila pokal najboljšemu celjskemu atletu na največji atletski prireditvi v Celju. To priznanje smo podelili letos že petič, prejel pa ga je metalec diska Mičo Mijač, državni reprezentant, ki je na Skokovem memorialu osvojil tretje mesto. Mijač je poročen, ima hčerke, študira v Mariboru, visok je 202 cm in tehta 115 kg. Njegov osebni rekord je 56,04 m, želi pa še letos vreči okoli 60 m. Povedal je, da je priznanja izredno vesel, še posebej zato, ker ga ni pričakoval. Pokal mu je izročil glavni in odgovorni urednik NT — RC Bojan Volk.

VELEBLAGOVNICA

- vse za dopust - kozmetični preparati za sončenje - kopalni plašči - kopalni kostimi - torbe za na plažo

HČI GROFA BLAGAJA

16

RADO MURNIK

Nekatere žene so jahale; majhni konji in osli so stopali s kratkimi, opreznimi koraki in venomer so zvonili njihovi zvonci. Preko steeze je letalo mnogo starih trohlih debel, ki so bila popotnikom v precejšnji oviro. V nižavi se je pasla megla, kakor temni otoki so gledali gozdni vrhovi iz sivobelega morja. Enakomerno so grulile mnoge divje grlice, včasih pa se je oglasil rumenoglavi detel in pobobnal po duplini.

Ko so dospeli v Maglaj, je moral medved Efenđi takoj pokazati svojo umetnost. Od vseh koncev in krajev so vrel radovedni Maglajani skupaj; zlasti otroci, mohamedanski in krščanski, so se gnetli za cigani in plaho občudovali zdaj strašnega medveda, zdaj njegovega malega vodnika Omarja. Obenem pa se je zbralo okoli ciganske družbe tudi mnogo glasnih psov, ki so iztivalno lajali na ciganska ščeneta in na medveda.

»Pleši, pleši, medvede!« je klical Omar s pojočim glasom in venomer gledal zverini v oči. Sonakaj je udarjal na tamburin.

Pokorno se je postavil Efenđi na zadnje noge in prestopal v krogu. Včasih je tudi malce poskočil in proseče sklepal močnimi šapi pred glavo. Nekateri gledalci so se smejali kosmatemu umetniku, večini pa se je hudo smilil njegov šibki mladi krofitelec, ki je moral opravljati tako nevarno službo.

»Ah, siromak mali — če bi planila zver nanj in ga raztrgala! Zakaj ne vodi medveda oni črni lenuh?«

Grdo so gledali Angarja. Jamađar je sicer umikal pogled, vendar se ni dosti menil za neprijazne opazke; po davišnjem šganju ga je mučila žeja in bolela glava. Od vseh strani so prinašali Omarju sadja in jaginetine, mu tlačili darila za pas in v bisago. Pa tudi Sonakaj in Efenđi sta žela obilo spodbudnega priznanja in medved je veselo in kaj naglo pohrustal marsikatero sladko hrushko.

Malone polovica ciginov se je izgubila po lesenih kočah. Moški so se ponujali za podkovače, živinozdravnike in poskušali barantati s toborno živino; ženske so prodajale posušena lističja jetra kot posebno učinkovito zdravilo

zoper jetiko in lističjo mast zoper ušesne bolezni; vedeževali so le kristjanom, kajti koran strogo prepoveduje prerokovanje, vsi pa so beračili in — gledali, kje bi bilo mogoče kaj vrednega ukrasti.

Tako so se pomikali po krivih, ozkih uličicah med vrtovi do pokopališča in lične mošeje, krite s svinčnimi ploščami. Izza vseh vogalov so lajali neugnani psi. Kar je prišel grdogled grajski sluga in se postavil neznan-sko ošabno pred cigane.

»Poberite se!« je kričal, kakor bi bil prvi gospod v Bosni. »Jusu!« paša šel mir v Maglaju. Proč od tod!»

Poparjeni cigani so se takoj obrnili k brodu.

Brodnik se je usmilil ciginov in jih v skupinah prepešil preko široke in globoke Bosne na levi breg. Po podolgastem polju so se napotili proti Zepčam. Medveda sta vodila zdaj Omar, zdaj Sonakaj; prenočili so na brdu.

Krasnega, skoraj pročnega popoldneva so dospeli po globokih, mračnih tokavah do pod Vranduk, ključ do gorjenje Bosne. Ob ostrem ovinku divje peneče se reke so zagledali na visoki planoti turško vas in ozek grad, ki je čepel kakor sokotje gnezno na skali. Izza nazidanih zobov so grozeče moleli stari topovi. Velika jata glasnih kark je letala nad širokim okroglim stolpom.

Pod trdnjavo jih je došla četa jezdecov. Jarko so se v sončnih žarkih svetile majhne okrogle tarče, sulice in krive sablje. Sprejati je nosil mlad konjenik drog s konjskim repom in podkvejo, podobno polmeseču; to je kazalo, da se bliža paša.

»Osman paša!« je šepetala Čirikli, ki je v Vranduku že vse potrebno potvrdela o grajskih razmerah. »Umaknite se. Na kolena!«

Cigani so poklekli pred mogočnim gospodom, kričali roke na prsih, se dotikali s čelom zemlje in poljubljali tla.

Osman paša, poveljnik trdnjave vranduške, petdesetletnik srednje rasti, plečat, mišičast. Brez napora je krotil nemirnega konja, ki se je bal medveda in se razburjen vpenjal. V rjavih očeh mu je žarel skoraj še mlade-

niški ogenj rojenega bojnika. Izredno močne obrvi, krepko zakrsljeni nos in strogo stisnjena usta so pričala, da je Osman paša odločen, naglovoljen mož. Ob visokem turbanu mu je nihalo čapljino pero, znak generalskega dostojanstva. Težka sablja ob boku, handžar in dvoje samokresov za širokim pasom, vse je bilo okrašeno z dragimi kamni in zlatom.

Plaho in radovedno je ogledoval Omar bogato oblečene jezdec in krasno osedlanega konja. Kadar pa se je ozrl na divjeglade turške konjenike paševnega spremstva, sta mu zastajala šapa in srce. Čirikli je sunila Angarja s komolcem.

»Cvet hrabrosti, noga šahova!« je spregovoril jamađar kleče. Revni hlapci te prosijo ponižno, da bi jim dal kaj vbočajme. Alah te oblagodari s svojo milostjo!«

»Lev v boju, modrijan v zboru!« je dodala Čirikli, ki se ji je zdelo, da je povedal Angar premalo. »Med poglana zadeni vsakega nasprotnika tvojega! Trava in plevel prerasti prage tvojim sovražnikom in nesnaga se jim usuj na glave! Tvoje junaštvo pa se bliskaj kakor jutranji žarki!«

»Dosti, dosti!« je velel paša, ki je pozorno motril modrookega Omarja. »Ta dečko ni vaš?« Govorečemu se je dvignila in spuščala dolga brada po prsih.

»Našli smo ga v gozdu,« je odgovorila Čirikli.

»Lažeš, ciganka! Ukradli ste ga.«

»Čirikli govori zmeraj golo resnico.«

»Kakor vsi cigani.«

»Ah, kaj vse nam očitaš nerojaki; da pohunimo za Turke; da ubijamo in ropamo, da krademo tuje otroke, jih koljemo in jemo. Ah, nikomur ne zakrivimo lasu. Kaka mi izpij oči, čarovnica mi razgrizi srce, zemlja izbruhni moje kosti, če se lažem!«

»Pojdite z mano!« je ukazal paša. »Samo vidva z dečkom!«

Osman paša je bil imel sina, malone tako velikega, kakor je bil Omar; umrl mu je lani. Poleg tega sina je imel dve hčeri; živel sta s svojo materjo, njegovo prvo ženo v Carigradu.

RELACIJA CELJE - VELENJE IN ŠE NAKROG

KRUH TA VSAKDANJI

Na zunanji ni videti tovarne — kruha. Fidelinka v Velenju, 30 ton kruha in peciva. Zdaj spečejo le osmino. Bomo gradili še nove pekarnice? Dober kruh občanu — »Made in (občina)« ni pomembno.

Tako je »vsajena« v velenjsko okolje, da po ničemer ne veš, da stojiš pred tovarno kruha in peciva — FIDELINKA. Ko vstopaš, imaš vtis, da si v zdravstvenem zavodu. Sele ko zapreš vrata za seboj, te zajame rahel vonj po svežem kruhu in — temeljni problem: 30 ton kruha lahko spečejo, pa ga le 4 tone dnevno. Ni kupcev, ali le ne morejo do njih? Menda bo kar oboje držalo. Zanesljivo, da so ljudje navajeni na Merxov kruh, Fidelinkinega se niso navajeni, na začetku obratovanja pa so

ameli tudi težave. Problem pa tiči tudi drugje. Izven Velenja ga le s težavo prodajajo. Kakih 500 kg po bližnji Savinjski dolini. Svojih prodajalnih nimajo, v konkurenčnih prodajalnih pa ima prednost lastni kruh in potrošniški okus.

V tovarno kruha so vložili kakih 27 milijonov dinarjev, zadovoljili vse stroge sanitarne normative, avtomatizirali delovni proces, le... O tem zdaj razmišljajo. Proizvodnja bi rentabilno tekla, če bi proizvajali dnevno vsaj 16 ton kruha in ga tudi pro-

dali. Pa ga ne morejo, ker ga vsa velenjska občina ne poje več kot kakih 12 ton. Pa ni, da bi zdaj Velenjčanom priporočali naj jedo več kruha.

Delavci temeljne organizacije združenega dela FIDELINKA so se te dni že sestali z delavci MERX Celje. Sedli so skupaj, da pretehtajo izhod. V Velenju vidijo enega od izhodov iz zagate v poslovnem sodelovanju z DOBRINO Celje kot pridružen član, ali pa tudi z združitvijo z MERX, če bi ta odkupil tovarno. Tako ali drugače bi se prodaja Fidelinkinega kruha odprla na širše območje, od Logarske doline na Koroško in na celjsko stran. Pregodaj je govoriti, kakšni bodo končni sklepi,

ker bodo temeljito o tem govorili šele prihodnji mesec. V pogovor morajo seveda vključiti tudi razvojne načrte pekarstva na širšem območju, ker so za večja središča (Mozirje, Slovenj Gradec in druga) predvidene gradnje pekarn — če bo denar seveda.

K rešitvi problema ne bo prispevalo, če zdaj modrujemo, kdo je imel prav. Tisti, ki so menili, da je zmogljivost tovarne prevelika, ali tisti, ki so računali z večjimi potrebami in širšo možnostjo prodaje. Občanova modrost je druga: dajte mi dober, kakoviten kruh. In, če smemo svetovati, prav ima! »Made in (občina)« pri kruhu vsakdanjem še nič ne pove.

POLJE, KDO BO TEBE LJUBIL?

Ko sem prišla k njemu, je posipal krompir z umetnim gnojilom, in, da nima časa za odvečno govorjenje, mi je rekel. Ampak tako je vedno pri njemu, da reče najprej in ti potem ustreže. Tako je bilo tudi, ko so ga volili v številne odbore in je delal pri številnih organizacijah. Vedeli so, da se kljub njegovemu negodovanju, za katerim je le skrival svojo dobro voljo, lahko zanesejo, da bo naredil vse, kar more.

Pravzaprav vam ga nisem niti predstavila. Franc Uduč, ki je nekoč šel k trapištom v Brestanico, ker so imeli tam belega kruha, je bil pri 14. letih poreden pastir, ki je nemirnim in potepenim kravam zvezal repe. Dolga leta je bil rudar in kasneje nadzornik. Polnih 36 let je hodil pod zemljo, se boril v dveh svetovnih vojnah in skupaj z ženo Marijo sta gradila hišo, da bi bili na svojem. In v teh težkih letih je ohranil ljubezen do zemlje, navezal se je nanjo in na svoje junčke, ki jih redi in, ker je dober, kot pravi, poceni prodaja. Vsak dan ju »pošterglja« in, ko sem ga neumno vprašala, zakaj, mi je, kar malo jezno odgovoril,

da saj se vendar tudi ljudje umivamo in češemo.

In, ko ga gledaš kakole pred seboj, kako mu v očeh igra hudomušni nasmehek otroka, ki ve za veliko skrivnost se zmanj sprajuje, kje skriva svojih 76 let. Morda je skrivnost v tem, da ima rad življenje, da se ne boji živeti, da ima rad delo, saj še vedno hodi pomagat k sosedom mlatiti pa žet in sosedje mu pomoč vračajo, da so njegovi 3 ha vedno obdelani. Samo včasih se zamisli, kar nekam otožen, ker ne ve, kako bo z zemljo potem. Kako žalosten lahko ta potem. Pa se k njemu priskrbi pravnik Aleš, ki mi vneto razlaga, kako lepo rejene prasiče imajo in velikodušno obljubi, da bo delal na zemlji. Pa so pridni njegovi, je vsak ima svoje delo, zemlja pa te hoče zase, le tako ti tudi vrača.

Ne, ne bomo si pripovedovali velikih besed, saj je življenje samo velika beseda, ki svoje obete izpolni le nekaterim in, če svoje obete navežeš na zemljo kot ga je Franc Uduč, so kakršnekoli besede le malo potrebne. Saj z zemljo moraš začutiti, zemljo moraš preprosto imeti rad.

KMETIJSKIM PRIDELKOM

EKONOMSKO CENO

Pred dnevi smo se pogovarjali o problemih kmetijske proizvodnje in kmetijstva na sploh v žalski občini z Jožetom Cerovškom, načelnikom oddelka za gospodarstvo občinske skupščine Zalec.

NT: Tovariš Cerovšek, na položaju žalske občine živi še vedno več kot 4400 ljudi, ki se ukvarjajo izključno s kmetijstvom. Tudi dejavnost temeljne organizacije združenega dela Kombinat Hmezd je izrednega pomena za žalsko kmetijstvo. Vemo pa, v kakšnem stanju se trenutno nahaja kmetijstvo. Prosim nekaj več besed o problemih žalskega kmetijstva.

J. Cerovšek: »Tako imenovani A del našega kmetijstva tvorijo tri TOZD, ki se ukvarjajo s strokami primarne kmetijske proizvodnje. To so TOZD Kmetij-

stvo, TOZD Kooperacija in TOZD Sadjarstvo. Glavno proizvodnjo teh temeljnih organizacij združenega dela sestavljajo hmelj, mleko, piščančja živina in sadje. Razmeroma nizki dosežki rasti fizičnega obsega hmelja, mleka in živine, razen sadja, so skupna značilnost tako TOZD Kmetijstva kot TOZD Kooperacije. Vzroki za takšno stanje so: omejene površine in zastarelost nasadov.

Visoka rast materialnih stroškov ob nizki rasti prodajnih cen vedno bolj zajedajo tako skromno akumulacijo in pritiska osebnih dohodkov navzdol in to kljub znanj-

sevanju števila zaposlenih in fizični rasti produktivnosti dela.

NT: Kako je z ostankom dohodka?

J. Cerovšek: »Celoten kompleks kmetijske proizvodnje ob vsem, že prej omenjenem delovnem potencialu v obeh sektorjih je v letu 1974 dosegel le štiri milijone dinarjev ostanka dohodka. To pa je toliko, kot v občinskem gospodarstvu ustvari povprečno 200 članski kolektiv. To stanje ne nosi samo pečata finančne šibkosti in možnosti počasnejšega razvoja, ampak povzroča niz drugih pojavov, ki so za nas pomembnejši in puščajo globlje rane v gospodarskem in družbenem življenju naše občine. Tu gre tudi za odhajanje kadrov iz kmetijske proizvodnje. Nizek dohodek pušča svoj pečat tudi na socialni strukturi naših občanov, saj se dohodkovno delavci v industriji in drugih panogah ter delavci v kmetijstvu, zlasti zasebnem, vedno bolj razhajajo.«

NT: Kako je z razvojem proizvodnje teh kultur v srednjeročnem obdobju 1976 do 1980?

J. Cerovšek: »Nizka akumulativnost daje slabe obete za razvoj proizvodnje teh kultur v srednjeročnem obdobju 1967—1980, kar bistveno ruši sprejeto srednje in dolgoročno razvojno orientacijo občine kot celote.

Skupni imenovalec nezavidljivega stanja v naši kmetijski proizvodnji so pre nizke cene hmelja, mleka in mesa. Regresi in bonifikacije iz proračuna prav gotovo niso ključ rešitve te problematike. Rešitev je ekonomska cena kmetijskih proizvodov. Družbeni dogovor o izvajanju politike cen, sklenjen v januarju 1975 med Zveznim izvršnim svetom in Izvršnim svetom vseh republik je za kmetijski kompleks predvidel 4 odst. hitrejšo rast cen kmetijskih proizvodov, kot v letu 1974. Analiza rasti cen v prvem trimesečju 1975 pa kaže, da bo porast cen že v prvem polletju dosegal dve tretjini planirane rasti za celo leto. To neprimerno povečanje je v celoti posledica povečanja cen iz pristojnosti federacije.«

JANEZ VEDENIK

USPELA FOLKLORA

Za uvod v letošnje poletne prireditve je pripravilo Opleševalno in turistično društvo Celje prebivalcem celjskega mesta zares prijeten večer. Tudi obisk je presegel vsa pričakovanja — na drsališču se je zbralo nad 800 ljudi, ki so z zanimanjem sledili odličnemu programu umetniškega ansambla Tine Rožane iz Ljubljane, ki je s svojim nastopom pridobil precej novih prijateljev za lepo jugoslovansko folkloro. Posebno vrednost so dale nastopi izvršne narodne noše ter dobra koreografija in mladostni polet izvajalcev.

Najbolj so ugajali Gorenjski plesi — verjetno, ker so nam najbližji — kot višek večera pa velja omeniti odlično odplešani ples albanske manjšine Sota in Sopska ora iz srbsko-makedonske meje.

S to prireditvijo so organizatorji lepo počastili občinski praznik. Aplavza je bilo dovolj, tudi cvetja.

ZORAN VUDLER

MLADI IZ ŠTOR ZA DAN VSTAJE

V dneh, ko praznujemo občinski praznik in dan vstaje, smo tudi mladinci iz OZSM-terena krajevne skupnosti Štor dali svoj prispevek.

V soboto smo v sodelovanju z občinskim štabom civilne zaštite in teritorialne obrambe počastili dan vstaje in občinski praznik.

Tov. Franc Planinc nam je omogočil, da smo udeleženci pohoda prijeli uniforme teritorialne obrambe. S tem je imel pohod veličastnejšo podobo. Odhod je bil predviden ob 7. uri zjutraj. Ker je deževalo, je bil organizator v skrbeh zaradi udeležbe, vendar so se pohoda udeležili vsi prijavljeni. Pot nas je vodila preko Opolke na Resevno. Med potjo smo se razdelili v dve skupini. Prva skupina je šla naprej in pripravila zasedo. Vendar člani druge skupine niso bili od muh in so jih pravočasno odkrili. Vnel se je hud boj, v katerem ni bilo ne zmagovalca in ne poraženca. V veselem razpoloženju smo prispeli do spomenika »Dušana Laha in Cvetke Jerinovec«.

Spomin obeh padlih smo počastili z enominutnim molkom.

Drago Romih

PRAZNIK LESARJEV IN GOZDARJEV

Delavci največje OZD v Gornji Savinjski dolini, gozdarsko lesnoindustrijskega podjetja »Glin« iz Nazarij, ki šteje 1600 članov, so se v soboto 19. 7. 1975 zbrali na tovarško srečanje v Nazarijih, v neposredni bližini njihovih proizvodnih prostorov. Medse so povabili svoje upokojence in družbene delavce, ki imajo tudi sicer tesne stike z njimi. Vzrokov za družabno srečanje je bilo več. Glin Nazarije namreč praznuje 70. obletnico obstoja podjetja lesne predelave, 25. obletnico samoupravljanja, tako pomembno praznovanje pa so združili s praznovanjem 30. letnice osvoboditve domovine. Glinovci so praznovanje povežali s številnimi uspehi, ki so plod nenehnega prizadevanja za izboljšanje tehnološkega in proizvodnega procesa ter odrekanja od ustvarjenega dohodka za skupni napredek.

Ob tej priliki so uradno predali svojemur namenu II. faze proizvodnje ivernih plošč. nov obrat stavbenega pohištva in sušilnic, obrat družbene prehrane, obrat transportnih sredstev in žago »Smreke« v Gornjem Gradu.

Sedanje podjetje »Glin« je združeno gozdarsko-lesno predelovalno podjetje od leta 1967. Prej je bilo gozdno gospodarstvo ločeno in je bilo večkrat težko usklajevati potrebe in možnosti s preskrbovanjem za lesno surovino. Prvi integracijski procesi so pokazali prednosti, zato so tudi v Gornji Savinjski dolini sprejeli koncept takšne politike in danes po skoraj desetletju ni mogoče zanikati napredka in gospodarnosti v združevanju sredstev in dela.

Priljubljen obrtnega lesnega podjetja »Smreke« iz Gornjega Grada v lanskem letu predstavljajo nadaljnji korak v združevanju sorodne proizvodnje. Kot samostojna TOZD »Smreke«, dopolnjuje obstoječe zmogljivosti ostalih lesno-predelovalnih obratov. V »Glinu« kljub krizni situ-

aciji na domačem in tujem trgu ne čakajo prihodnosti križem rok. Potrebno je načrtovati, menijo strokovnjaki. Za obdobje 76 — 80 planirani cilji niso nedosegljivi, saj je možno z racionalizacijami in nadaljnjim ovrednotenjem lastne surovine doseči še veliko uspehov.

Dejstvo, da je »Glin« Nazarije največje podjetje v Mozirski občini, terja pozornost širše družbene skupnosti, saj bo utip doline sprlo specifičnega surovinskega zaledja, tudi v bodoče precej odvisen od gospodarjenja in politike kolektiva, ki zaposluje večji delež delovne sile moziške občine in razpolaga s približno 45000 ha gozdov, od letnega etata 160.000 m³ se ga predela doma kar 93 odstotkov.

Uveljavljanje ustavnih določil je doprineslo formiranje TOZD in DSSS, decentralizacijo samoupravljanja in neposredno odločanje o pogojih ustvarjanja in delitve dohodka. Ob priliki zbora so delavcem spregovorili o razvoju podjetja, samoupravljanja ter o načrtih in sedanjem gospodarskem trenutku, direktor »Glina«, ing. Peter Kozlič ter drugi predstavniki OZD in SO Mozirje. Po kulturnem programu so si delavci in gostje ogledali nove proizvodnje prostore, nakar so bili pogoščeni. Mladinci pa so popoldan pripravili za vse družabno srečanje.

Omeniti je treba še glasilo delovnega kolektiva »Glin« Nazarije — »Vezje«, ki je bilo prvič natisnjeno prav ob tako pomembnih jubilejih. Dolgoletna želja kolektiva, imeti urejen sistem internega informiranja, se je uresničila. Tako bo lahko sleherni član podjetja pravočasno in podrobno obveščen o dogajanjih znotraj velikega delovnega kolektiva. »Vezje« na pot izkramo v uredništvo NT» vso podporo in čestitamo ob napredku.

JOZE MIKLAVC

S kakšnimi skrbmi se je ubadala TREZA ŠROGELJNOVA iz Slivnice pri Sentjurju smo v reportaži o njej že pisali. Zelo jo je namreč skrbelo ali bo njena koza povrgla mladiče. Pred kratkim pa smo prejeli vest, da je Trezina »kazaka« spravila na svet dve mladi in poskočni kozci. Pa bo spet mleko v Trezini hiši in veselje ter vrvež okoli nje!

Foto: Drago Medved

ŽENSKE IN MOŠKI.

Ženske in moški smo med seboj zelo različni. Ob to različnost naletimo vsak trenutek, ko sone ne more razumeti nje in sone ne njega. Toda moški in ženske so bili najprej dečki in deklice. Ugodni pediatri in psihologi so dolga leta proučevali razločke med spoloma od rojstva dalje. Nekateri razločki imajo biološko in fiziološko osnovo, drugi so sad vzgoje in okolja. Že zdavnaj pa so ugotovili, da ženske niso več šibiki spol, po nekaterih lastnostih celo prekašajo moške. Tudi ne moremo trditi, da so manj inteligentne. Kdor hoče to dokazati, naj dokaže, da je rdeča barva boljše od modre ali da je oblika jabolka boljše od oblike hruške. Vendar razlike med spoloma obstajajo in navedimo jih samo nekaj, za merilo pa vzemimo...

TEZNE PO USPEHU PRI MOŠKIH

Moški zelo težko priznava svoje napake, kar se kaže že pri dečkih. Imajo neomajno zaupanje vase in v svoje sposobnosti. Zelo radi pokažejo, kaj znajo in se lotevajo nalog, ki presegajo njihove zmoglosti. Moški se nikoli ne podcenjujejo in njihove odločitve so precej dokončne, bodisi da zadevajo poklic, srečo, šport in samo če dosežejo doseženi cilj, se počutijo varne.

Moški v večini primerov postavljajo na prvo mesto poklicno udejstvovanje, šele na drugem mestu sta dom in družina. Vse to jim

precej poenostavlja življenje, toda gorje, če ne gre tako kot so si zamišljevali.

Uspeh drugega ali lastni neuspeh jih lahko spravi iz tira, ker jim daje občutek, da jih ljudje ne razumejo in ne cenijo tako, kot bi morali.

KAKO SO USPEŠNE ŽENE?

Deklice in dekleta se zelo težko dokopljajo do jasne predstave o samih sebi. Inteligentna dekleta se pogostokrat podcenjujejo, neumna dekleta pa se, nasprotno, preceňujejo.

Zato marsikdaj izberejo poklic, ki ni v skladu z njihovimi sposobnostmi ali zahteva preveč ali premalo. Dekleta večkrat kot njihove vrstnike muči občutek manjvrednosti.

Ko odrastejo, jih muči isto vprašanje, ki ga družba dan za dnem postavlja njihovim materam: ali naj sprejmejo vlogo ženske-davke ali vlogo ženske-matere. Zato se včasih zatekajo h kompromisom in k zmotnim odločitvam.

Kljub napredku mnogo deklet vidi v zakonu edini vir socialne in ekonomske varnosti. Temu podredijo vse svoje odločitve. Ženske najbolj uresničujejo same sebe doma, v šoli ali službi, če čutijo, da so kot ženske ljubljene. Če doživijo neuspeh ali se počutijo utrujene. Ne zaženejo vika in krika kot njihovi moški kolegi. To jim nazadnje pomaga, da prebredo krizo in z novim zagonom začnejo znova.

Privredila: Z. S.

ZDRAVNIK ODGOVARJA

MIGRENA

Naša bralka M. I., 50 let stara, ima pogosto glavobole, zdravnik pravi, da gre za migreno. M. I. se zanima, če je potreben pregled pri specialistu.

Pri migreni: gre za enostranski ali obojestranski glavobol, ki se zvečini začne zgodaj zjutraj in traja nekaj ur, ali ves dan, redkeje nekaj dni. Pogosto ga spremljata slabost in bruhanje, zatem se glavobol običajno zboljša.

Pojavlja se familiarno ali dedno, v katerikoli socialni, intelektualni ali ekonomski skupini. Simptomi napada so motnje vi-

da, včasih notranji nemir, razdraženost, slaba volja in neprenašanje svetlobe. Napadi se razlikujejo po pogostosti, trajanju, poteku in intenzivnosti. Pri napadu se pojavijo poboost, otopelost in zvečana potreba po spanju. Če je glavobol trdovraten in zdravljenje neučinkovito, so potrebne preiskave, kot rentgensko slikanje glave in vratne hrbtenice, EEG itd. Menim, da je potrebna klasična obdelava vsakega takega bolnika pri specialistu nevrologu.

DR. MILAN BEKOČIČ

Tale posnetek lahko marsikaj pove. In če je simbolika v tem, da »snago porivajo naprej« — je to res. Zadnje čase namreč v Celju opažamo, da so pričeli v nočnih urah priti celjske ulice in da se le morda vračajo časi, ko bo naše mesto spet belo.

Foto: Drago Medved

BOJ Z ODVEČNIMI KILOGRAMI

Dobro jesti se včasih pri- leže, kar velja zlasti za do- pust. In kaj potem? To že vemo (maščobne blazinice, pretesna krila in hlače), a kljub temu ne obupajte. Zb- rite voljo in preiskusite ne- kaj receptov, ki vam jih pri- poročamo!

OVSENI KOSMIČI

Potrebujemo: 1 banano (150 g), 2 jedilni žlici ovse- nih kosmičev (20 g) 1 ko- zarec-jogurta, malo limoni- nega soka, po okusu pa ma- lo saharina. Priprava: Bana- no olupimo in zmečkamo z vilicami. Dodamo ovse- ne kosmiče, jogurt, limonin sok ter dobro premešamo. Po

okus posladkamo s sahari- nom. Jed poplaknemo s sko- delico čaja, ali kave, brez mleka in sladkorja.

JAJCA

Potrebujemo: 1 rezino to- asta (25 g), 1 rezino puste kuhane gnjati (20 g), 1 čajno žličko surovega masla ali margarine (5 g), 1 jajce, šče- pec soli, 1/8 litra pomaranč- nega soka.

Priprava: Toast opravimo in obložimo z gnjato. V pon- vi razpustimo maščobo, spe- čemo jajce, ga posolimo in položimo na gnjat. Topli sedvič poplaknemo z majh- nim kozarcem pomarančnega soka.

Staša Gorenšek

VSE V JEANSU

Se vedno je tu poletje, še vedno je nad vse aktualno morje, sonce, in kopanje in še vedno je najbolj priljubljen svoboden in udoben način oblačenja. No, pa smo spet pri kavbojkah oziroma materialu, iz katerega so sešite. In ker je jeans še tako preplaval letošnje poletje, ne bo odveč, če spregovorimo še kakšno besedo o njem. Kajti klasične kavbojke so samo ena od številnih oblačil, za katere se uporablja. Sešite tako ali drugače so pole- ti naravnost nepogrešljive.

Imamo pa tudi še druga oblačila. Western-jeans so na pri- mer vsa tista dolga, široka nabrana krila in predpasniške oble- ke, ki se lepo kontrastno dopolnjujejo z nežnimi bluzami. Sery- jeans so kratke hlače, bolj ali manj odprte tunike in celo ko- palke. Sport-jeans so praktični bluzoni in športno krojena krila, tudi hlačna. To pa še ni vse. Imamo tudi kuhinjski ali delovni jeans in imamo iz jeansa sešite klobuke, torbe in potovalke, sandale in celo dežnike!

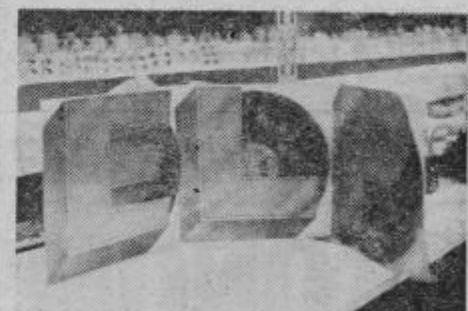
Pa recite, če ni to prava revolucija v modi.

priporočamo

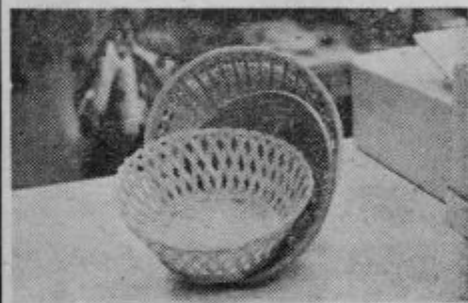
V teh vročih poletnih dneh bodo najbrž zelo dobrodošli vrčki za pivo, ki jih lahko iz kristalina v različnih sodobnih oblikah izberete v veleblagovnici T. Cene so enot- ne: 27,98 din.

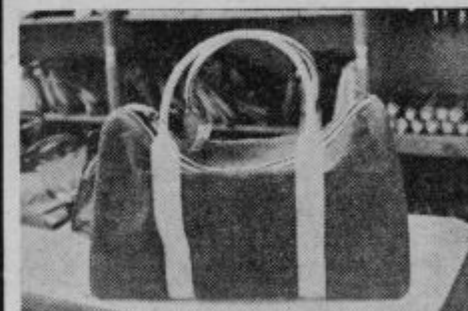
Ce vam je všeč njihova glasba, se boste gotovo razveselili novega trojnega LP Emerson, Lake and Palmer z naslovom Welcome back, my friends, to the show that never ends — Ladies and Gentlemen, ki ga pro- dajajo v veleblagovnici T. Cena: 231,65 din.

Za poletne izlete v naravo, za piknike vam priporočamo iz Italije uvožen komplet plastičnih krožnikov — dveh obstojnih in petdeset za enkratno uporabo. Kupite jih lahko v prodajalni Slovenijašport. Cena: 30,00 din.

V veleblagovnici Tkanina imajo spet pestro izbiro kitajskih peharjev, ročno pla- tenih, različnih oblik in velikosti po izred- no ugodni ceni: 16,35 in 17,65 din.

Toko Domžale je za poletne dni pripra- vilo potovalne torbe iz impregniranega plat- na v kombinaciji s svetlim skajem. Torbe prodajajo v trgovini Torbica, cena: 267,60 dinarjev.

ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT

Med najstarejšimi udeleženci letošnje TRIM plavalne akcije je bil vsekakor Ludvik Verk, 73, iz Celja, kateremu je izročil priznanje za sodelovanje prof. Tone Goršič. Ludvik Verk je povedal, da se udeležuje vseh trim rekreacijskih akcij (je tudi kolesaril, že lani plaval, hodi v hribe itd.), ker mu je to všeč in se boljše počuti. Že v mladosti se je ukvarjal s športom in s tem se zdaj nadaljuje. Rekel je, da so to »fejske« akcije, primerne za vsakogar.

Foto: TONE TAVČAR

TRIM PLAVANJE: USPEH

Tudi letos je Zveza za športno rekreacijo Celje pripravila trim plavalno akcijo za vse starostne skupine in to na edinem celjskem bazenu Neptuna. Žal jim je tudi tokrat zagodilo vreme, saj se je takoj po jutranjem začetku vililo kot iz škafa. Res je, da se je vreme kasneje popravilo, vendar je to že vplivalo na ljudi, da se niso akcije udeležili v takšnem številu, kot bi se je sicer. Moramo pa povedati tudi to, da bi v popoldanskem času bilo verjetno več plavalcev, če ne bi istočasno bil Škokov memorial in se je marsikdo odločil za ogled le-tega, ne pa za plavanje. Če pa se je kdo plavanju odpovedal zaradi

mrzle vode, se je pa krepko zmotil, kajti voda je že v jutranjih urah imela 25°!

Organizatorji so se potrudili, da je bilo vse dobro pripravljeno, samo z vremenom niso našli skupnega jezika. To je pa že višja sila, kjer praktično ni nobene pomoči. No, kljub temu se je akcije udeležilo 583 plavalcev, od tega kar 31 družin, med katerimi je bila najštevilnejša družina Goršič s preko desetimi člani. Najstarejši udeleženec je bil Ludvik Verk, 73, upokojenec iz Celja, ki se redno udeležuje vseh rekreacijskih srečanj. Tako je že lani in letos kolesaril, tudi plaval je že lani, hodi redno v hribe (Celjska

koča, Svetina) in sploh redno skrbil za svoje dobro telesno počutje. Povedal je, da so takšne obilne rekreacije izredno dobre in da jih je treba še gojiti in razvijati. Ko smo ga povprašali, če bo sodeloval tudi v prihodnje, je odgovoril, da bo sodeloval takrat, ko bo lahko, saj se po vsaki udeležbi boljše počuti.

Organizatorji so poleg standardnih prog (člani, članice, pionirji in pionirke ter starejši člani) letos uvedli tudi progo za občlane, torej tiste, ki so se naučili plavati še pred vstopom v šolo. Preplavati so morali 25 m, najmlajši pa je bil star štiri leta!

TONE VRABEL

NOVI PROSTORI

Med pomembne športne pridobitve v letošnjem letu velja posebej poudariti nove prostore KK Celje, ki letos slavi 30-letnico svojega plodnega delovanja. V športnem naravnem okolju v Škofji vasi je klub zgradil povsem nov hlev z 11-timi modernimi boksi, kjer konji niso privezani. Boksi so tako urejeni, da bi lahko z vmesno pregrado še spravili pod streho nadaljnjih 11 konj. Funkcionalno s hlevom je povezana prostorna pokrita hala 23 x 20 m, ki omogoča vadbo v zimskem času in ob slabem vremenu pod pokritimi prostori. V posebni zgradbi so urejene slačilnice z garderobami in potrebnimi sanitarijami s prhami, ločeno za moške in ženske telmovalce, tu so še udobni klubski prostori z večjo sejno sobo in pisarniškimi prostori. Klub ima na voljo še en hlev, ki še ni urejen in bo po adaptaciji v njem prostora še za 7 konj. Ob teh zgradbah pa je na prostem še lep prostor v zelenem okolju, kjer sta urejena kar dva vadbena prostora, eden z mehkim tlom, drugi pa za preponsko jahanje in vadbo. Skupno je v tem funkcionalnem prostoru zemljišča nad 3 hektarje, izven njega pa je še na voljo 4 hektarje, ki dajejo klubu osnovne pogoje za vzdrževanje konj. Vadbena prostora obsegajo površine 100 x 80, 60 x 20 in 23 x 20 metrov! V prostornem hlevu ima KK Celje trenutno 11 šolanih konj, med njimi Kobro in Čmrljo, ki sta Celju prinesla že vrsto športnih lovorik.

Prav v okviru praznika, občine Celje je KK Celje v svojem novem okolju predstavil krajanom Škofje vasi svojo športno dejavnost. Pod vodstvom prizadevnega trenerja Zmagovalca Hermana so jahači na vseh 11-ih konjih prikazali svojo redno vadbo, vzgojo konja in jahača, vse osnovne vaje, nato pa so se najbolj med seboj še pomerili v preskakovanju zaprek. V prvem parkurju je zmagal konj Litvan z jahačem Vebrom — 4 kazenske točke, 2. Zmija z jahačem Oštrjem 7 kaz. točk, 3. Fortuna z 20 kaz. točkami ter 4. Dragon z jahačem Bizjakom 24 kaz. točk. Kobro je bila tokrat neposlušna in je z jahačem Hermanom ml. bila diskvalificirana. Najbolj trije jahači so prejeli častne značke.

Tako je KK Celje sedaj resnično na konju. Organizacija, ki šteje nad 230 članov, od tega nad 100 aktivnih, 11 šolanih konj, profesionalnega trenerja in kar dve ekipi mladih telmovalcev, je s pridobitvijo novih modernih prostorov za vadbo in klubsko življenje po šilavih 30-letih svojega trdega dela v izredno težavnih pogojih prav v svojem jubilejnem letu povsem zasluženo prišla do osnovnih pogojev za normalno delovanje. Prepričani smo lahko, da bodo prizadevni amaterski delavci v tem klubu znali ceniti nove pridobitve, ki jim jih je ustvarila širša družbena skupnost (tudi članstvo samo je z udarnimi delom prispevalo nad 2.600 ur!), pa lahko v prihodnje pričakujemo še širši razmah tega športa v celjski občini.

K. JUG

E. PLANINC — TRETJI

Dva celjska mladince Edvard Planinc in Marjan Novak sta sodelovala na letošnjem republiškem prvenstvu v šahu. Bilo je to največje tovrstno tekmovalstvo pri nas. Nastopilo je namreč kar 72 mladih igralcev, ki so se borili za naslov in za mesto v republiški mladinski reprezentanci, ki bo te dni nastopila na šahovskem mladinskem festivalu v Milanu.

Odlčni Edvard Planinc je uspel. Osvojil je tretje do šesto mesto in iz 13 partij šestkrat zmagal, šestkrat remiziral in enkrat izgubil proti novemu prvaku Supančiču. S tem si je priboril mesto v republiški reprezentanci in osvojil tudi prvo kategorijo. Mladi Marjan Novak ni psihično izdržal. Čeravno je dobro pričel, je po prvem porazu popustil in na koncu zbral šest točk. Dosegel je dve zmagi, osemkrat remiziral in tri srečanja izgubil. Osvojil je 42. do 55. mesto. Omeniti pa moramo, da bo Marjan Novak lahko nastopil še na treh mladinskih prvenstvih. Toda kljub temu bo potrebno poleg teorije, ki jo odlično obvlada, pridobiti tudi tekmovalne izkušnje.

Končni vrstni red najboljših šesterke Slovenije je bil sledeč: Supančič 10,5, Polajžner 10, Planinc, Orel, Masil, Bevk 9 itd. Proti vodečim mladincem je Planinc premagal Orta, remiziral proti Masilu, Bevku in Polajžneru ter podlegel Supančiču.

J. KUZMA

ŠTART VATERPOLISTOV

Kljub slabim pogojem za vadbo so tudi letos pri celjskem Neptunu zbrali vaterpolo ekipo, ki letos tekmuje v prvi republiški ligi. Lansko leto so namreč Celjani bili najboljši v drugi republiški ligi.

Nastop v najmočnejši republiški tekmovalni skupnosti bo mnogo težji. Zlasti pa zaradi tega, ker Celjani letos nastopajo z močno pomlajeno ekipo. Sicer pa nam je pred tekmovalcem nekaj več povedal novi trener Davorin Podpečan:

»Letos nastopamo močno pomlajeni. Od lanske ekipe nastopajo v moštvo le Debeljak, Kobe, Zupanc, Rojšek in Podpečan. Mladi, novinci pa so: Cigler, Grabler, Fazarinec, Puncer, Križaj, Božiček, Kolar in Orač. Vsi ti novinci so dejansko v našem društvu že več let. Prej so se ukvarjali s plavanjem in se sedaj počasi dopolnjujejo s tehniko

igre. Zato upamo, da bomo nekaj več pokazali šele v prihodnjih tekmah. Naš cilj pa je, da z današnjo postavo in moštvom ostanemo v I. republiški ligi.

Moštvo je mlado. Tudi trener. Lanskoletni trener Edo Goršič pomaga pri moštvo le kot mentor, kajti v letošnji sezoni se bo bolj posvetil sodniški dejavnosti. Kljub temu pa smo lahko zelo zadovoljni. S skromno moštvo za zimsko vadbo so celjski mladi igralci kljub porazu proti močnejši ekipi Kamnika zadovoljni. Če bo do vztrajno nadaljevali z vadbo in delom, bomo vsekakor v prihodnjih letih gledali boljši vaterpolo.

V letošnji sezoni se bodo Celjani za točke borili proti Kamniku, Vodnemu stolpu iz Kranja, Partizanu Renče, Slovanu in drugi vrsti Triglava.

J. KUZMA

OB TARTANJU

Po končani atletski prireditvi so najboljši atleti prejeli spominske pokale za svoje dosežke. Mimo lepega spominskega pokala, ki ga je prejel od našega uredništva celjski atlet Mičo Mijač, je tudi še en celjski telmovalec prejel kristalni pokal. To je Boris Čop za svoj rezultat 205 cm v skoku v višino. Pokal je podelila OBK ZSMS Celje. Pokal TKS Celje za najboljši dosežek domačega atleta je sprejel Luciano Sušan za rezultat in izenačen evropski rekord na 880 y. Mike Boit pa je prejel spominsko darilo za naj-

boljši dosežek tekmovalca. Podaril mu ga je AD Kladivar.

Kljub številnim lepim borbam pa je bil dosežen v soboto v Celju le en nov rekord stadiona, to je v tekni na 880 jardov. Drugače pa je uspelo samo tekmovalcu Rory Kotineku, da je izenačil rekord v skoku v višino 218 cm. Res pa tudi je, da je v tretjem skoku le za las zrušil letvico na 222 cm. Rekord stadiona v Celju so izredno kakovostni in iz leta v leto jih bo težje izboljšati.

Prvič smo videli pri podelitvi spominskih daril zmagovalcem tudi Andreja Vipotnika, ki je enako kot Marjana Lubej, Nataša Urbančič in Stanko Loriger, podelil zmagovalkam v tekni na 800 metrov spominske kovance. Po tekmovalcu je dejal, da ne razume, kako to, da niso nastopili Stekič, Temin, Čikič, Pisič, Alebič, Pavličevića in drugi. Peter Vuković, član AZJ pa je ob koncu tekmovalca dejal, da bo o tem morala razpravljati tudi osrednja atletska zveza.

TONE VRABEL

ALPINISTIČNI KOTIČEK

TEČAJ CELJSKIH GORSKIH REŠEVALCEV

Preteklo soboto in nedeljo je imela postaja GRS Celje tečaj na Korošici. Za člane reševalce je bil to obnovitveni tečaj znanja iz prve pomoči in tehniške reševanja z improviziranimi sredstvi, kandidati pa se na teh tečajih pripravljajo na izpit za člane reševalce, ki bo letos jeseni pred republiško izpitno komisijo. Postati reševalce namreč ni povsem lahka stvar. Kdor ima za seboj že nekajletni plezaln staž in si poleg splošnega znanja v gorah in orientacije pridobi večšine reševanja na zimskih in letnih tečajih, lahko kandidira in v treh letih po uspešno opravljenih izpiti postane član GRS s pravico do legitimacije in znaka.

Delo v GRS in reševanje je amatersko, brez nagrad. Dolžnost do reševanja je za člane brezplačna, če ni zadržek višja sila. Starost ali trajna nesposobnost lahko preprečijo aktivno reševanje, nikakor pa pomoči v organizaciji, če je ta nujno potrebna. Za 25 let neprekinjene službe v GRS dobi član zlati častni znak. V Celju ga do sedaj nosi Ciril Debeljak, ki dela v GRS od leta 1947. GRS tesno sodeluje z državnimi in društvenimi organizacijami (zdravstvena služba, UJV), z odborom planinskega društva, postojankami v gorah in oskrbniki ter postajami milice na ogroženih področjih. Imajo svoje obveščevalne točke in zavetišča na Okrešlju. Na vseh postojankah in na centrali v Celju (Gasilski dom) je takoj na razpolago vsa najodobnejša reševalna oprema. Ekipa za reševanje v sieni je sposobna posredovati v vseh smereh in na poteh svojega območja, na kile druge postaje pa pomagati, če je potrebna pomoč večjega števila reševalcev. Moštvo je sestavljeno iz reševalcev Celja in Sošanja, ki vsakih 14 dni sedijo na sestanku za skupno mizo in najmanj trikrat letno skupno urijo na tečajih.

Ker je uspeh vsakega reševanja v veliki meri odvisen od pravilne obveščenosti in vedenja očitvecev in obveščevalcev, bomo v naslednjem prispevku govorili o nalogi planinca, ki je nesreči najbližji ter o vsebini in načini klica na pomoč.

CIC

Reševanje lažje poškodovanega z Gramingerjevim se-dežem

NOVO PRI NK KLADIVAR

Nogometaši NK Kladivarja so pričeli z delom letos kaj kmalu. Na Glaziji so s pripravi na jesenski del prvenstva pričeli že 10. julija. Ob tej priložnosti se je predstavil tudi novi trener celjskih nogometašev, prof. Ljubo Matovič.

Član upravnega odbora NK Kladivarja Franjo Kočar nam je ob tej priložnosti dejal:

»Letos smo pričeli zgodaj. Prvenstvo se namreč prične že 23. avgusta. Dobili smo novega trenerja. Prof. Ljubo Matovič bo naslednji dve leti vodil vse naše oddelke. Je profesor telesne kulture in sočasno absolvent višje nogometne trenerske šole. Svoj strokovni izpit je opravil pri znanem strokovnjaku Gabri-jelečiču. Zato je glede kvali-tete trenerja končno v našem društvu vse rešeno. Novemu trenerju smo dali vsa potrebna lastila, da si pridobi pomoč-nike, ki mu bodo pomagali v mlajših oddelkih. Naš cilj

je, da bi novi trener ostal v Celju vsaj štiri leta. Tako bi lahko nekoliko bolj dolgo-ročno načrtovali naše delo. Mladine je dovolj in upamo, da bodo naši trenerji, ki se-daj vadijo okrog Celja manj-se klube, priskočili na pomoč in se vrnili v naše vrste.

Kaj pa igralski kader? »Kljub temu, da je pre-stopni rok končan 15. julija pri nas ne bo večjih spre-memb. Vsi igralci pretekle sezone so še ostali pri našem klubu. Morda bo nekaj no-vincev, toda o tem bomo ve-del kaj več v prihodnjih dneh. V glavnem bodo nosil-ci naših iger tudi v bodoče stari znanci z Glazije. Trdi-mo pa, da bomo imeli pri-merno moštvo, ki se bo bo-rilo za sam vrh republiške lige. Pri tem pa bomo na-črtno skrbeli za podmladek. Kajti prof. Ljubo Matovič je strokovnjak za delo z mla-dino in bo polno zaposlen pri klubu.

J. KUZMA

NOVI IGRIŠČI V ŠKOFJI VASI

Ob praznovanju občine Celje je prizadevno TVD Partizan Škofja vas pridobil tudi dve kombinirani asfaltni površini pri tovarni volnenih odevi, ki bosta omogočili tudi v predmestju Celja razvoj košarke, rokometu in malega nogometa. Igrišče za rokomet ima normalne izmere 40 x 20 m, za košarko pa je nekoliko manjše, vendar še v dopustnih mejah 26 x 18 m. Na novih površinah je v počastitev občinskega praznika bil pravi vrvež. V malem nogometu je nastopilo kar 12 ekip, ki so bile razdeljene v 3 skupine. Zmagovalci posameznih skupin pa so bili: JLA (garnizon Meniha Raj-

ka), Frankolovo in Ingrad. V košarki je nastopilo 5 ekip, med njimi poleg JLA z odličnim Martrom na čelu (članom ljubljanske Olimpije) še domačini, Vitanje, Frankolovo in Zadohrova. Prvi rezultati — JLA : Zadohrova 37:18, Vitanje : Frankolovo 33:12, JLA : Škofja vas 47:28 in Škofja vas : Zadohrova 20:19. Ne glede na izid finalnih tekem je pozdraviti pobudo formiranja tekmovalnih ekip po zasledih in krajevnih skupnostih. Želimo si le, da bi telesa vzgoja in šport dobile svoje življenjsko moč in silo v prihodnje v naših krajevnih skupnostih!

K. JUG

EN DAN NA AKCIJI KOZJANSKO 75

HEJ, BRIGADE, HITITE...

Ko gredo vsako jutro skozi Šentvid na Kozjanskem čete v svetlo zelenih uniformah, domačini vedo, da so to brigadirji. Videti brigadirje ne pomeni danes za njih nič novega, saj so postali le-ti tu že kar domači. Kljub temu pa jim srce ob pogledu nanje vendar hitreje zabije. Kozjanci namreč vedo, da so ti mladi ljudje prišli prostovoljno gradit ceste, vodovode... zato, da bi pomagali njim, ki so zaradi slabih cest še vedno na pol odrezani od ostalega sveta, njihovo nesrečo pa je povečal še lanski potres. Tako prihajajo brigadirji sem vsako leto. Letos so prvi prišli ob koncu aprila. Doslej so se zamenjale že štiri izmene, v nedeljo pa je prišla že peta. Nekaj dni prej sem s fotoaparatom obiskal četrto izmeno, da bi spoznal življenje brigadirjev. Ni me zanimalo le to, kako pomagajo domačinom, ampak sploh njihovo življenje na Kozjanskem. Želel sem spoznati, kako prebijejo tisti čas, ko odložijo orodje. Zato sem se prejšnji teden napotil v Šentvid pri Planini, kjer imajo brigadirji svoj tabor. Ko sem prišel v vas, mi ni bilo treba veliko poizvedovati za taborom. Že od daleč sem zagledal šotore, v katerih prebiva del brigadirjev. Ko pa sem prišel še bliže, sem bil prepričan, da nisem zgrešil. Tja sem prišel okrog poldneva in tabor je bil skoraj prazen. Le nekaj brigadirjev je posedalo pred staro šolo, ki so si jo izbrali za bivališče. »So še na deloviščih in pridejo šele okrog treh,« so mi pojasnili, ko sem vprašal, kje so ostali.

TRI BRIGADE — TRI DELOVIŠČA

Medtem ko sem tako zbiral prve vtise o življenju brigadirjev na Kozjanskem, se je v tabor vrnil s terena komandant celotne akcije Kozjansko 75, Miran Koren, ki je drugače po poklicu miličnik. On je tu že od začetka akcije, od 27. aprila, in bo ostal tudi do konca, do 31. avgusta. Ko sem se mudil v Šentvidu, je delala pod njegovim nadzorstvom že četrta izmena brigadirjev, ki je pričela delati zadnje dni junija, zdaj pa, ko prebirate te vrstice, jo je že zamenjala peta izmena, ki jo sestavljajo zvezne brigade. Poprosil sem ga, naj mi približno predstavi četrto izmeno. Rad mi je ustregel in to tako, kot to zna le res dober komandant svoje »vojske«. »Četrta izmena je sestavljena iz treh brigad, od katerih ima vsaka svoje naloge, ki jih izpolnjuje po vnaprej pripravljenem delovnem planu. Brigada Prežihov Voranc, ki jo sestavljajo brigadirji s Koroške in Notranjske, gradi še zadnji odsek ceste Gračnica-Ledinska. Mariborska brigada Slava Klavora kopije glavni vod za vodovod v Prevojah, brigada dr. Ivan Potrč pa ima povsem specialno nalogo. Spoprijela se je namreč s socialno problematiko in s problemom zdravstvenega varstva na Kozjanskem. Vsaka od teh brigad naletava pri delu seveda na različne ovire. Prvi ma dvema na primer zelo nagaja vreme, saj dež močno ovira zemeljska dela. Največje probleme imajo brigadirji, ki gradijo vodovod. Mnogokrat namreč lahko gledajo le zasut jarek, ki so ga ravno prejšnji dan skopali. Verjemite, da jim je tesno pri srcu, ko vidijo uničen plod svojega trdega dela. Toda fantje se ne dajo! Njihovi zamahi s krampom postanejo še krepkejši, kajti prej bodo končali z delom, prej bodo številni Kozjanci odložili težka vdrta, s katerimi nosijo zdaj vodo iz tudi po več sto metrov oddaljenih izvirov...

VEDNO NEKAJ NOVEGA

No, cele dneve pa brigadirji seveda ne delajo. Zato sem vprašal Mirana, kaj počnejo v prostem času, kako se drugače vključujejo v živ-

ljenje na Kozjanskem. »Prosti čas vsak izkoristi tako, kot sam želi,« je povedal Miran. »Zato organiziramo najrazličnejše aktivnosti, od športnih tekmovanj, kulturnih prireditev, predavanj, do raznih brigadnih večerov in podobno. Vsak večer pa imamo tudi disko klub. Tako lahko res vsakdo najde nekaj zase. Sešila pa tu v brigadi noben dan ni enak drugemu. Vsak dan doživi brigadir nekaj novega, vsak preuči nekaj novega, vsak preuči nekaj novega, vsak preuči nekaj novega...«

EN DAN V BRIGADI

»Če zdaj pogledamo, kako izgleda en dan v brigadi, lahko ugotovimo, da traja največkrat od polpetih zjutraj do desetih zvečer,« pravi Miran. »Ob polpetih zjutraj vstanemo in najprej je na vrsti med vsemi brigadirji strašno »priljubljena« jutranja telovadba. Sledita umivanje in zajtrk, ob polpetih pa se brigade odpravijo z avtobusi na delovišča. Leto so namreč od tabora precej oddaljena in se moramo tja voziti, kar porabi precej časa. Nato brigadirji delajo do dveh, ko pride ponje spet avtobus in jih odpelje v tabor, kjer jih čaka kosilo. Po kosilu pa je prosto. Ta čas vsak porabi po svoje. Zvečer se največkrat zberemo skupaj na brigadnih večerih ali pa v disko klubu. Po deseti uri mora biti v taboru tišina, prične se čas počitka. Poleg tega pa ob nedeljah prirejamo tudi izlete in se hodimo kopat v Šentjur.«

BRIGADA RK

Toliko sem slišal o brigadi Rdečega križa dr. Ivan Potrč, da sem sklenil poiskati njenega komandanta in ga bolj podrobno povprašati o njej. Moram priznati, da sem bil malo presenečen, ko so mi predstavili Majda Matjažič. Toda moje presenečenje je popolnoma splahnelo

že po nekaj minutah najinega pogovora. Spoznal sem namreč, da je to odlično dekle, ki je doma iz Sežane, drugače pa je študentka Višje šole za zdravstvene delavce, dober komandant, ki brez težav opravlja svojo funkcijo. Sicer pa je Majda že izkušena brigadirka, saj je bila že lani v brigadi RK na Kozjanskem. Prosil sem jo, naj mi predstavi svojo brigado. »Brigada Rdečega križa je bila na Kozjanskem ustanovljena že lani, ker pa je praksa pokazala, da je tako organizirana brigada zelo učinkovita in celo potrebna, smo jo sestavili tudi letos. Brigada je sestavljena iz medicinskih sester, socialnih delavcev, sanitarnih tehnikov, vzgojiteljic ter iz tehnične čete. Vsaka od teh čet opravlja specializirano nalogo. Tako medicinske sestre opravljajo patronažno službo, socialni delavci anketirajo prebivalstvo, sanitarni tehnik pomagajo pri asanaciji krajev, vzgojiteljice delajo v štirih vrtcih, posebna tehnična četa pa pomaga pri obnovitvi stare Leskovškove domačije v Zegarju.«

Miran in Majda sta se pravkar odpravljala k tej domačiji s kosilom za brigadirje, zato sta me povabila s seboj v terensko vozilo, ki je res edino primerno za prašne kozjanske ceste. Po utrudljivi polurni vožnji, po zdaj prašnih, zdaj blatnih kolovozih smo končno prispeli na cilj. Zagledal sem domačijo, ki jo je že močno načel zob časa, dokončno pa je njene zidove razmaja potres lani junija. Zdaj so večino teh zidov porušili, brigadirji pa bodo sezidali nove, močnejše. Pred hišo opazuje brigadirje gospodar Miha in gospodinja Julka.

Hvaležno jih gledata, ka-

ko premetavajo pesek in pripravljajo beton. V njenih očeh so solze. »Stara sva že in ne bi si mogla sama pomagati. Res sva hvaležna tem mladim fantom in dekletom,« pravi.

V oči mi pade dekle, ki ves čas molči in pridno vihti lopato. Eden od brigadirjev mi pove, da je iz Amerike. Najprej sem mislil, da se šali, toda kmalu sem spoznal, da je mislil čisto resno. Zbral in uredil sem v glavi vse svoje znanje angleščine, ki sem ga nabral v osnovnošolskih in gimnazijskih klopih in pristopil k njej. Oprosti, kaj si res Američanka? (vprašal sem seveda v angleščini) »Oh yes,« je dejala in se nasmejala. In pogovor je stekel. Predstavila se mi je kot Chris Johnson, doma pa je iz Kansasa. Po poklicu je šef razsvetljave v gledališču. V Jugoslavijo je prišla lani na povabilo Zvoneta Sedlbauerja, dela pa v ljubljanskem gledališču. Zanimalo me je, kako je prišla v brigado. »Za to sem se navdušila, ko sem videla na televiziji neko oddajo o brigadirjih. In ker za poletje nisem imela drugih načrtov, sem prišla sem, na Kozjansko.« Chris pravi, da ji je v Sloveniji zelo všeč. Sele zdaj, pravi, je spoznala resnico o naši deželi, ki jo prej ni poznala ali pa je o njej slišala le od takih, ki pri nas nikoli niso bili...

PRIDNE »TRŠICE«

No, brigadirji so se medtem že najedli in so spet prišli za orodje. Majda in Miran sta že razdelila navodila, zato je bil čas, da se

Miran Koren

Majda Matjažič

VSI ZA ENEGA

spet vrnemo v tabor. Ko smo odhajali, sem se še enkrat ozrl na Leskovškova dva, ki sta nam mahala v pozdrav. Če bo vse posreči, bosta prihodno zimo že prezimila na toplem...

Ko smo prispeli v tabor, so se sem vrnili že tudi brigadirji s trase in tisti, ki kopljejo vodovod. Po kosilu so imeli prosto. Nekateri so odšli po napornem dnevu malo počivat, ena skupina se je pred šolo podila za žogo, ostali pa so pohajali in posedali okrog šotorov in pred šolo in se veselo pogovarjali. Da je bilo vzdušje še bolj domačno, so se iz zvočnikov oglašali zvoki beat glasbe in popevk. So pa tudi taki, ki so še svoj prosti čas posvetili delu. Tako sem v zgradbi poleg šole naletel na skupino brigadirjev-vzgojiteljic, ki so pripravljale lutkovno igrice za otroke. Jutri bo predstava za otroke iz vrtcev, so mi pojasnile. »Tekst za igrice smo napisale same, tudi igrice bomo same, lutke pa smo dobile iz Ljubljane,« mi je povedala Anica Potrebueš, ki je komandant te čete 8 »tršic«, ki jim je delo tukaj v brigadi odlična priprava na bodoči poklic. Vse namreč nameravajo postati vzgojiteljice.

Kakšno pa je kaj drugače vaše delo tukaj, me je zanimalo. »Vse zelo rade delamo z otroki, čeprav je to delo včasih zelo naporno,« pravi Milka Bohinc, ki je tu domačinka, saj je doma iz okolice Planine. »Delamo v štirih vrtcih: v Kozjem, Dobju, Lesičnem in Planini. V vsakem delava po dve, ki imava kakšnih 20 otrok, starih od 3 do 4 let.« Kljub nekaterim težavam pa jim je, pravijo, delo z malčki v veliko veselje. »Tako so ljubki,« doda Anica.

Kot smo že videli, v brigadi niso le mladi Slovenci in Slovenke, saj je med njimi celo Američanka! No, pa tudi mladih iz drugih republik je precej. Prišli so iz Čačka, Gornjega Milanovca, Knina, Kraljeva in iz drugih mest v bratskih republikah. Med njimi sem srečal tudi Zorana Damjanovića. Zoran je prišel na Kozjansko iz Kraljeva v SR Srbiji. Ko sem ga vprašal, zakaj, mi je dejal: »Prišel sem pomagat ljudem iz stiske, tako kot so že mnogi Slovenci prišli pomagat nam. Prepričan sem, da je takšno sodelovanje edino pravilno, saj lahko le skupaj rešujemo tako velike probleme, kot je n. pr. nerazvitost posameznih področij. Treba je spoštovati geslo »vsi za enega, eden za vse...« Zoran mi je priznal, da mu je tu v Sloveniji zelo všeč in da bo še prišel v brigado, če bo le njihov mladinski komite organiziral akcijo. Sicer pa je že izkušen brigadir, saj je letos že sedmič v brigadi!

Tako smo klepetali in modrovali z brigadirji v njihovem taboru v Šentvidu. Kar prehitro je minilo tisto popoldne in sonce se je pričelo počasi skrivati za kozjanske hribe. Vsega, kar so mi v tem času povedali mladi brigadirji o sebi in o svojem delu, ni mogoče zapisati na eni časopisni strani. Zato sem zapisal le tisto, kar se mi je zdelo najbolj pomembno za to, da bralci vsaj malo spoznajo, kakšno je življenje v mladinski delovni brigadi na Kozjanskem. Medtem ko to berete, se je četrta izmena, ki sem jo obiskal, že poslovila. Mladi so se razšli po Sloveniji in Jugoslaviji, tja pač, od koder so tudi prišli. Ostali bodo seveda spominjali na fotografije, morda tudi pisma, ki bodo v prihodnjih letih še bolj utrdila prijateljstvo, ki se je spletlo v brigadi...

Tabor v Šentvidu pa ni ostal prazen. V nedeljo so namreč že prišle nove, zvezne brigade, ki bodo nadaljevale delo prejšnjih izmen. In za njimi bodo prišle še nove. Če ne letos, pa zagotovo drugo leto. Kajti fantje in dekleta v svetlo zelenih uniformah so obljubili, da brigadirska pecem na Kozjanskem ne bo utihnila, dokler si ti kraji ne bodo opomogli od potresa in nerazvitosti.

PROBLEME DANAŠNJEGA ČASA ENERGETSKO KRIZO ONESNAŽEVANJE OKOLJA

REŠUJEJO

schiedel — YU — dimniki
schiedel — YU — zračniki
schiedel — YU — jaški za smeti

SCHIEDEL-YU-DIMNIK

- porabi do 40 % manj goriva
- ne onesnažuje ozračja s škodljivimi snovmi

JE OKROGEL: daje boljši vlek. Je enostaven pri čiščenju

IMA KISLINOODPORN I ŠAMOTNI VLOŽEK: je odporen proti ognju, kislinam, varen pred zasaževanjem, toplotno obstojen

JE MONTAŽEN: zato varčen pri postavitvi, pri prostoru in ceni

Proizvaja, prodaja, montira, uvaža in izvaža

Proizvodno gradbeno podjetje
GRADNJA ŽALEC
Aškerčeva 4

Enota: Proizvodnja gradbenega materiala
Latkova vas pri Preboldu, tel. 722-027

Naše proizvode lahko kupite v vseh **PRODAJALNAH GRADBENEGA MATERIALA** širom po domovini.

STRELJANJE

BREZ POČITKA

Z uspehi in aktivnostjo celjskih strelcev smo lahko brez dvoma zadovoljni. Razna tekmovanja se vrste, kot po tekočem traku. V počastitev občinskega praznika je bilo izvedeno medobčinsko tekmovanje z malokalibersko puško serijske izdelave iz trojnega položaja, ki so se ga udeležile ekipe iz različnih slovenskih mest. Strelci imajo dokaj »čudne« navade, namreč sredi toplega poletja so med streljanjem oblečeni v usnjene jopiče pa še rokavico si nataknejo. No ja, oni že verjetno vedo za kaj gre. Upamole, da jim nihče ne zavida tovrstne savn. Tekmovalce je pozdravil in nato otvo-

ril tekmovanje, podpredsednik občinske strelske zveze tov. Slavko Sisinger. Zabeležimo lahko veselo novico, da je po treh letih nenastopanja ponovno prijel za puško odlični celjski strellec Tone Pihlar. Z doseženim rezultatom je dokazal, da še ni za staro šaro. V ekipi Celja, tokrat zaradi vojaških obveznosti, ni mogel nastopiti republiški prvak v tej disciplini ing. Ervin Seršen. Rezultati ekip: 1. Celje 995 krogov, 2. Kamnik 917 kr. 3. Murska Sobota 867 kr. 4. Velenje 849 kr. 5. Sevnica 800 kr. itd.

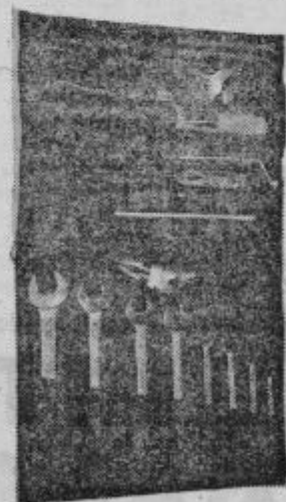
Najboljši posamezniki: 1. Jože Jeram 260 kr. 2. Tone Jager 253 kr. (oba Celje) 3.

Marjan Replč — Kamnik 249 kr. 4. Roman Radej — Kamnik 244 kr. 5. Vili Dečman — Celje 244 kr. 6. Tone Pihlar — Celje 238 kr. 7. Karel Turner — Murska Sobota 234 kr. 8. Janko Podgornik — Kamnik 228 kr. 9. Ivan Draškovič 223 kr. 10. Janez Kovčič 219 kr. (oba M. Sobota) 11. Franjo Žučko — Velenje 218 kr. 12. Stane Mirtelj — Sevnica 217 kr. itd.

Po tekmovanju je občinska strelska zveza, pogostila vse nastopajoče s skromno zakusko. Občinska zveza za telesno kulturo pa je za najboljšo ekipo in najboljšega posameznika, darovala kristalna pokala. **TONE JAGER**

**Z dobrim
orodjem
je lahko
vsakdo
mojster**

UNIOR

6 % POPUST

*od 7. julija
do 7. avgusta*

— proizvodi bele tehnike — domače proizvodnje
— radijski in TV sprejemniki — domače proizvodnje
pri gotovinskem nakupu in nakupu na potrošniško posojilo

Prodajalne s tehničnim blagom in veleblagovnica

EXPORT — IMPORT
TEHNO-MERCATOR
CELJE

MALI OGLASI

PRODAM

BETONSKO ZELEZO FI 8, 10, 12 ugodno prodam. Krempuš, Krojač, Petrov. če 10.

VW KOMBI (odprt) letnik 68 prodam. Prvi lastnik — Kopriva Vlado, Gornji grad 148, Gornji grad.

FIAT 750 nov 1969 prodam — mogoč tudi ček. Vodoničnik Milan, Trnovlje 159.

LJUBITELJI PSOV — 8 tednov stare psičke — črni čistokrvni pudeln (kodri) prodam. Vrečer Franc Šaranovičeva 5/B, Celje.

PRODAJO se čistokrvni nemški psi — Ovčarji s pedigreejem — mladi. Vprašati pri Majstrovici, Ulica frankolovskih žrtev 5, Celje. Oglasite se samo do 20. julija.

MOTORNO KOLO puch 250 ugodno prodam. Družmirje 22, Šoštanj.

UGODNO PRODAM 17,5 ha veliko posestvo v Zbelovski gori 48 pri Poljčanah. Prodaj tudi posamezne parcele, ugodna vinogradniška in sadjarska lega.

Primerno za vikende. Kosar Stanko, Polh. Gradec 13, p. Polh. Gradec.

UGODNO prodam kozolec 4 okenski. Košir Ludvik, Zdobrova 129, Skofja vas.

PRODAM TV Atlas de Luxe. Ožir Sešče 25, prebold.

PRODAM žago sekular na prikolic za osebni avto s stalno zaposlitvijo. Jože Gabron, Lopata 20 B, Vsa-ko nedeljo.

MOTORNO KOLO BMW 250 generalno obnovljeno poceni prodam. Kozole Mirko, Prekopa, P. Vransko.

GARSONJERO na otoku — vseljivo takoj — prodam. Ponudbe pod »Gotovina«.

AVTO PRIKOLICO in kasetni magnetofon z radiom znamke Grundig ugodno prodam. Končnik Miran, Loznica 37, Zalec.

ZARADI preselitve prodam dobro ohranjeno orehovo spalnico — trikotna omara, 2 nočni omarici in komoda. Ogled vsak dan na naslovu Markovič — Vrnčeva 35, Celje.

ZELO DOBRO ohranjeno mahagoni dnevno sobo z dvema kavčema prodam. Cena konkurenčna — vzamem tudi ček. Rozalija Zveplan, Globoko 12 a, Rimske Toplice.

KRAVO metafonko z novim mlekom — težko in vozno prodam. Gorišek Franc Laška vas 35, Store.

FIAT 750 letnik 1971 zaradi gradnje ugodno prodam — delno na ček — vzamem delno ček. Vinko Brusenjak, Skaletova 10, Zg. Hudenja, Celje.

PRODAM fiat 750 starejši letnik, dobro ohranjen. Tkalec Srečko, Breg 48, P. Polzela 63313.

KOMPLETNO ostreže — opeka cementna za stavbo 9x6m prodam. Kočevar Franc — mehanik, Zalec.

GLOBOK otroški voziček dobro ohranjen prodam — Pavlinec Albin, Kozakova 4, Celje.

KRAVO 7 mesecev brejo — 3 teleta — vozno — srednje težko prodam. Sorn Janez — Bukovčak 9, Teharje.

HISA — marof in nekaj zemlje zaradi starosti ugodno naprodaj. V Čretu, Ulica bratov Kresnikov št. 36. Informacije na Kočevarjevi 4 A, Zvodno.

KUPIM

DOBRO ohranjen otroški voziček za dvojčka kupim. Ponudbe pošljite na naslov: Narat Jože, Bistrica ob Sotli 3.

ENOBRAZDNI plug, rabljen, za traktor Steyer, 18 KM, kupim. Marn Jože, Gotovlje 39, Zalec.

RABLJEN betonski mešalec in rabljene opaze kupim. Ponudbe pod šifro »Gradnja«.

ZAPOSILITEV

SPREJMEM v uk vajenca za elektroinstalaterja. Pogoji končana osemletka. Oglasite se v jutranjih urah od 6 do 8 zjutraj na Mariborski cesti 54 ali pa po telefonu 234-26, stan. 230-08. Velenšek Mihael. Elektroinstalater, Celje, Mariborska št. 54.

ZA INOZEMSKO družino v Ljubljani iščem pridno in značajno kmečko dekle, ki bi se zaposlilo v gospodinjstvu. Začetek dela konec avgusta. Odlična plača z ugodnostmi. Prijave z navedbo vseh podatkov o sebi pošljite na naslov: Turk, Trg OF 14. 61000 Ljubljana.

VAJENKO za pletilsko stroko sprejme Jančič Marija — Pletija — Celje — Partizanska 29.

PRIJAZNA družina v Ljubljani zaposli preprosto dekle z dežele. Zelo dobra plača in možnost nadaljnje šolanja. Ponudbe pod »Avgust« Pošljite na oglasni oddenek.

STANOVANJA

KOMFORTNO stanovanje za menjam za enako. Kandidati se naj javijo pod šifro »Nujno«.

MLADA zakonca iščeta večjo sobo ali spbo in kuhinjo. Selčan, Titova 10, Laško.

OPREMLJENO ali prazno sobo v Celju nujno rabim. Marjana Pogorelčnik, GG Celje, tel. 22-055.

NA STANOVANJE sprejem eno upokojenko. Mariborska c. 176, Celje.

SOBO oddam tistem, ki je pripravljen pomagati na manjšem posestvu. Soba je primerna tudi za mlajša upokojenca. Informacije vsak dan na naslov Eberlinc, Zagrad 144, Celje, tik pod starim gradom.

OPREMLJENO sobo s posebnim vvhodom oddam ženski za manjšo pomoč v gospodinjstvu. Mariborska 224.

RAZNO

PERUTNINARJI! Nudi se vam ugoden nakup jarkic v začetku nesnosti — kom. samo 50.— Valilnica Šmarjeta, p. Skofja vas.

BELO virštanjsko vino od 10 litrov naprej dobite vsak petek in soboto popoldne po 8 din za liter. Informacije in vzorce dobite pri Klančnik — Valilnica Šmarjeta pri Skofji vasi.

GOSPODINJE! Piščance — pohance naravno krmijene od 1 kg teže naprej dobite vsak petek in soboto popoldne, kakor tudi rjave jaroče v valilnici Šmarjeta pri Skofji vasi.

ČGP »DELO«

— podružnica CELJE

zaposli takoj

RAZNAŠALCA

za raznašanje časopisa Delo

Raznašanje je v jutranjih urah ter primerno za upokojenke ali gospodinjce. Informacije dobite na podružnici Delo Celje, Trg V. kongresa 10 ali po telefonu 228-00.

OBČINSKA KOFERENCA

SOCIALISTIČNE ZVEZE

DELOVNIH LJUDI — Žalec

razpisuje
prosto delovno mesto

ADMINISTRATIVNE TAJNICE

Pogoj: končana srednja ekonomska ali administrativna šola.

Možnost zaposlitve takoj ali po dogovoru. Rok prijave velja do zasedbe delovnega mesta. Prijavo pošljite na zgoraj navedeni naslov.

Komisija za volitve in imenovanja

SKUPŠČINE OBČINE LAŠKO

razpisuje
prosto delovno mesto

ravnateljja

vzgojno varstvenega zavoda občine Laško

Ravnatelj zavoda je lahko, kdor izpolnjuje pogoje, ki so določeni v 13. členu zakona o vzgojno-varstveni dejavnosti za predšolske otroke (Uradni list SRS, št. 28/71) in sicer, da

- je diplomirani pedagog, psiholog ali socialni delavec
- ima 5 let prakse v vzgojno-varstvenem ali vzgojno-izobraževalnem delu
- da ima organizacijske sposobnosti in
- da je družbenopolitično aktiven.

Pismene ponudbe s kratkim življenjepisom in dokazili o izpolnjevanju zahtevanih pogojev pošljejo kandidati v roku 15 dni po objavi razpisa, kolikove z 2 din na naslov: SKUPŠČINA OBČINE LAŠKO, Komisija za volitve in imenovanja.

Komisijaska prodajalna

OZD Slovenija Merkur,

TOZD TEHNOGRAD Celje

v stečaju

ponovno obvešča

vse občane, ki so oddali blago v komisijsko prodajo, da zaradi ukinitve prodajalne svoje blago

DVIGNEJO NEPREKLICNO
do 31. avgusta 1975,

ker bo po izteku tega roka prodano na dražbi.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi mojega ljubega moža, očeta, sina in brata

Alojza Huša

iz Smartnega ob Paki

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki so sočustvovali z nami, nam izrekli pismo ali ustno sožalje in ga spremili na njegovi zadnji poti ter zasuli njegov prerani grob s številnimi venci in cvetjem. Zahvaljujemo se zdravnikom in osebju kirurškega oddelka bolnice Slovenjgradec za pomoč in lajšanje bolečin med njegovo težko boleznijo. Posebna zahvala gre kolektivu podjetja »Eras« Velenje za vsestransko pomoč. Iskrena hvala kolektivu TGO »Gorenje« Velenje, govornikom, pevskemu zboru, godbi in duhovniku.

Zalujoči:

žena Slavka, hčerki Darja in Natalija
in drugo sorodstvo

merx kava

izbrana za vas

DOMAČA KRONIKA

TV SPOROD

NEDELJA

9.15 Poročila
9.30 R. M. du Gard: Thibaultovi — barvna nadaljevanja
10.05 Otroška matineja: Vrančeve dogodivščine, Egipt za časa Tutankamona
10.55 Mosaik
11.00 Ljudje in zemlja
12.00 Poročila (do 12.05)
Nedeljsko popoldne
Morda vas zanima: Letališče Bimik II
Sofija: Balkansko prvenstvo v boksu
Festival dalmatinskih klap — posnetek iz Omisa
18.00 Poročila
18.10 Sinova pušave
19.15 Barvna risanka
19.20 Cikcak
19.30 TV dnevnik
19.50 Tedenski gospodarski komentar
19.55 3—2—1
20.00 G. Mihic: Zenske iz Džavoljih merdevin
20.40 Karavana: Neretva, II. del
21.15 Sportni pregled
21.45 TV dnevnik
UHF — oddajnika Krvavec in Pohorje:
17.30 Sofija: Balkansko prvenstvo v boksu
19.30 TV dnevnik
20.00 Montreux 75
21.00 24 ur
21.20 Kosara
22.45 V. Nazer: Brač
23.00 Kronika puljskega festivala

PONEDELJEK

16.35 Madžarski TVD (Pohorje, Plesivec do 16.55)
17.50 Obzorik
18.00 V. Pečjak: Drečec in trije marnovčki
18.20 Barvna risanka
18.30 Mosaik
18.35 Od zore do mraka
19.05 Odločeno
19.15 Barvna risanka
19.20 Cikcak
19.30 TV dnevnik
19.55 Propagandna oddaja
20.00 G. de Maupassant: Zgodba o kmečki dekli — francoska barvna igra
21.10 Sentjakobčani — reportaža
21.50 Mosaik kratkega filma: Santa Fee — barvni film
22.05 TV dnevnik
UHF — oddajnika Krvavec in Pohorje:
17.30 Poročila
17.30 Otroški spored
18.00 Kronika
18.15 Narodna glasba
18.45 TV časopis — oddaja TV Novi Sad
19.30 TV dnevnik
20.00 Sportna oddaja
20.35 Glasbena oddaja
21.05 24 ur
21.15 Celovečerni film
22.40 Kronika puljskega festivala

TOREK

16.35 Madžarski TVD (Pohorje, Plesivec do 16.55)
18.00 Obzorik
18.10 L. Suhodolčan: Nacelnik in Ocalnik — I. del
18.40 Itebana: Osnovni poševni slog
18.45 Mosaik
19.50 Biseri morja — serijski film
19.15 Barvna risanka
19.20 Cikcak
19.30 TV dnevnik
19.55 3—2—1
20.00 Rezerviran čas
20.15 Kosarka za medcelinski pokal — Jugoslavija : ZDA
21.45 Pogovor o konferenci o Evropski varnosti in sodelovanju
22.35 TV dnevnik
22.50 Rokomet Jugoslavija : Romunija — posnetek iz Bukarešte
UHF — oddajnika Krvavec in Pohorje:
17.25 Poročila
17.30 Veliki živalski vrtovi sveta
18.00 Kronika Zagreba
18.15 Glasbena oddaja
18.55 Bukarešta: Rokomet Jugoslavija : Romunija
19.30 TV dnevnik
20.10 Nenavadne zgodbe
20.35 Človekov vapori
21.25 24 ur
21.40 Dokumentarna oddaja
21.55 Kronika puljskega festivala

SREDA

16.15 Rokomet Jugoslavija : SZ — prenos iz Bukarešte
18.05 Obzorik
18.15 Vrančeve dogodivščine — barvni film
18.40 Mosaik
18.45 Mladi za mlade — oddaja TV Skopje
19.15 Barvna risanka
19.20 Cikcak
19.30 TV dnevnik
19.55 3—2—1
20.00 Enočki Jack — barvni film
20.10 Gorenje novosti — propagandna oddaja
22.15 TV dnevnik
22.30 Miniature: Riko Debenjak
UHF — oddajnika Krvavec in Pohorje:
17.25 Poročila
17.30 Mali svet
18.00 Kronika Bjelovara
18.15 Narodna glasba
18.35 Znanstveni studio
19.30 TV dnevnik
20.00 Zabavna oddaja
20.40 24 ur
21.00 Feljton
21.40 Vidocq — serijski film
22.35 W. A. Mozart: Beg iz Seraja — III. del
23.05 Kronika puljskega festivala

ČETRTEK

16.35 Madžarski TVD (Pohorje, Plesivec do 16.55)
18.10 Obzorik
18.20 Mosaik
18.25 Napoleon in ljubene — serijska oddaja
19.15 Barvna risanka
19.20 Cikcak
19.30 TV dnevnik

19.55 3—2—1

20.05 J. Otčenášek: Nekoč je bila hiša, barvna nadaljevanja
20.35 Kam in kako na oddih
21.45 Od večera do jutra: Cetrlikovi razgledi
22.15 TV dnevnik
22.30 P. I. Čajkovski: Simfonija št. 4
UHF — oddajnika Krvavec in Pohorje:
17.25 Poročila
17.30 Ulica Sezam
18.00 Kronika Varaždana
18.15 Zabavna glasba
18.35 Turizem
19.05 Kulturni pregled
19.30 TV dnevnik
20.00 I. Silone: Kruh in vino — nadaljevanja
20.45 Profesor Baltazar
20.45 24 ur
21.10 S. Pavic: Stare bajte — TV nadaljevanja
22.10 Kronika puljskega festivala

PETEK

16.35 Madžarski TVD (Pohorje, Plesivec do 16.55)
18.00 Obzorik
18.10 Morda vas zanima: Janez Barle
18.30 Barvna risanka
18.40 Mosaik
18.45 Slovenski rock 75 — Labirint — barvna oddaja
19.15 Risanka
19.20 Cikcak
19.30 TV dnevnik
19.50 Tedenski notranjepolitični komentar
19.55 3—2—1
20.00 Krava in ujetnik — celovečerni film
21.35 Propagandna reportaža
21.40 635
22.00 TV dnevnik
UHF — oddajnika Krvavec in Pohorje:
17.25 Poročila
17.30 Otroška TV
18.00 Kronika Karlovca
18.15 Narodna glasba
18.45 Ljudje iz kolone
19.30 TV dnevnik
20.00 TV drama
21.30 24 ur
21.35 Gost urednik
22.45 Kronika puljskega festivala
23.30 Glasba brez meja

SOBOTA

15.30 Svetovno prvenstvo v kajaku na mirnih vodah — prenos
17.50 635 — ponovitev
18.10 Obzorik
18.20 Mosaik
18.25 Janošek — poljska barvna serija
19.15 Risanka
19.20 Cikcak
19.30 TV dnevnik
19.50 Tedenski zunanjepolitični komentar
19.55 3—2—1
20.00 Iz del Jože Horvata — humoristična oddaja
20.30 Zabavno glasbena oddaja
21.00 Barvna propagandna oddaja
21.05 TV dnevnik
21.20 Kojak — serijski barvni film
UHF — oddajnika Krvavec in Pohorje:
18.00 Kronika
18.15 Otroški spored
19.30 TV dnevnik
20.40 Gligameš — priredba predstave gledališča Peškarne in Ljubljane

TRŽNICA

No pa je teden naokoli in spet smo se našli skupaj na celjskem trgu. Skupaj z vami bomo poiskali to in ono za sladkosnedneže in za kakšno vegeterijansko kosilo. Če otožni obujate spomine na morske počitnice in cene, ali, če se polni upanja in nezaupanja na dopust šele odpravljate, potem si prav gotovo želite smokev. Točno po 20 dinarjev so. Enako ceno imajo tudi rdeči in črni ribez pa tudi malbe so po 20 dinarjev. 20 dinarjev je tudi začetna cena za borovnice, ki se povzpne na 30 dinarjev. Breskve še vedno segajo v skoraj vrtoglave višine. Od 18 do 20 dinarjev je treba zanje odšteti. v Goriških Brdih jim je namreč pomagalo vreme pa še bolezen je prišla. In bogata letina ni bila bogata. Na celjskem trgu boste našli tudi hruške, od 10 do 12 dinarjev stanejo. Jabolke so po 10, prav takšno ceno imajo tudi lubenice. Češnje so se že poslovile, vse manj je tudi višenj. Če boste pekli krompirček, boste odšteli od 5 do 7 dinarjev. Toliko stanejo tudi kumariče. Zelena solata je od 12 do 15 dinarjev. Paradižnik od 12 do 14, paprika pa je po 20 dinarjev. Cena jajčk se suče okoli 1,30 do 1,50. Lisičke so od 25 do 30, gobe pa kar po 50. Skuta je seveda po 20, smetana pa po 24 dinarjev. Takšne so torej cene na celjski tržnici, vi in vaša denarnica pa izbirajte.

P. B.

Ko smo se nekaj dni po velikem neurju v Celju sprehajali po celjski tržnici in opazovali, kako so stojnice s kmetijskimi pridelki založene, smo bili kar malo presenečeni. Kljub temu, da je pred nekaj dnevi toča pustošila po vrtovih in nasadih v okolici Celja, je celjska tržnica še kar dobro založena.

Cene posameznih artiklov se spreminjajo od stojnice do stojnice. Tako lahko paradižnik dobite za 12 dinarjev, papriko po 16 do 20 dinarjev. Krom-

pir lahko kupite po 6 dinarjev, stročji fižol po 12 dinarjev. Skuta je po 19 in 20 dinarjev, kisla smetana po 24 dinarjev ter sir po 20 dinarjev.

Na stojnici smo tudi videli posamezne kupčke gob (lisičk in jurčkov). Cene le-teh so različne, za kg lisičk moramo odšteti 40 dinarjev, za jurčke pa 5 dinarjev za 10 dkg.

Ob koncu našega pohajanja po celjski tržnici smo se ustavili še v mesnici, da povprašamo, kakšna je založenost in kakšne so cene mesa. Z nakupom mesa v teh dneh ne bo težav, cene pa so: za teletino — stegno zrezek bomo odšteli 60 dinarjev, za ledvično pečenko 50 dinarjev in 90 par. Kokoši so po 25 dinarjev in 50 par, medtem ko piščanci po 27 dinarjev. Govedino, in sicer zrezek, bomo kupili po 50 dinarjev in 30 par, pleče po 49 dinarjev ter brželo po 41 dinarjev.

KINO

UNION: 25. julija še ameriško-italijanski barvni film »Veliki revolveraši«, od 28. do 30. julija francoski barvni film »Dvorske spletke«, od 31. julija dalje franc.-ital.-španski barvni film »Policija nekaj prikriva«.

METROPOL: 25. julija še italijanski barvni film »Emigranti«, od 28. do 30. julija ameriški barvni film »Rad imam svojo ženo«, od 31. julija dalje jug-nemški barvni film »Zaklad v srebrnem jezeru«.

DOM IN LETNI KINO: 25. julija še italijanski barvni film »Čakmul maščevalec«, od 28. do 27. julija ameriški barvni film »Petorka v akciji«, od 28. do 29. julija ameriški barvni film »Avto smrti«, od 30. do 31. julija ameriški barvni film »Sampion rodea«.

DEŽURNI ZDRAVNIKI

SLOVENSKE KONJICE

25. 7. dr. Božidar Topolšek; 26. 7. dr. Anka Kolar; 27. 7. dr. Milica Pejić; 28. 7. dr. Anka Kolar; 29. 7. dr. Božidar Pahijina; 30. 7. dr. Olga Varga; 31. 7. dr. Milica Pejić.

ZALEC

25. 7. dr. Janez Cukjati; 26. 7. dr. Petar Vukelić; 27. 7. dr. Petar Vukelić; 28. 7. dr. Janez Cukjati; 29. 7. dr. Arsen Janjić; 30. 7. dr. Ivan Sviben; 31. 7. dr. Arsen Janjić.

ROJSTVA

CELJE

Rojenih je bilo 30 dečkov in 20 deklic.

SLOVENSKE KONJICE

2 dečka in 3 deklice.

SENTJUR PRI CELJU

Rodil se je 1 deček.

POROKE

CELJE

Poročilo se je 5 parov, med njimi: VLADIMIR LORENCIĆ in CVETKA KOTNIK, oba iz Škofje vasi.

SLOVENSKE KONJICE

FRANC ADAM, 29, Pobrežje in PAVLA FIJAVZ, 25, Loška gora 12; EMIL GORENAK, 25, Brezje 13 in DANICA FIJAVZ, 21, Loška gora 12; JANEZ PATRU, 45, Francija in Zofija JELENKO, 29, Sl. Konjice; EMIL VIDERGAR, 26, Trbovlje in ZDENKA OVNIČEK, 19, Sl. Konjice.

SENTJUR PRI CELJU

ZDRAVKO KOVACIĆ, 20, kovinostugar iz Kostrivice in DRAGICA POLUTNIK, 18, delavka iz Trske gorce; CVETKO ZUPANC, 25, strojni tehnik iz Sotenskega in IRENA VOGA, 21, trgovska pomočnica iz Podgorja.

SMRTI

CELJE

JUDMILA ZELEDNIK, 66, Smarina v R.d.; BARBARA GODICELJ, 39, iz Sentjanža nad Storami; KAROLINA ROBERT, 27, iz Celja; KARL KOŠMAC, 75, iz Lokrova; FRANC BOŽIČ, 77, iz Grajske vasi; IVAN ZNIDAR, 64, iz Dolge gore; FANI INTIHAR, 44, iz Levca; IZIDOR STIPTER, 53, iz

Celja; LIZIKA VINTER, 83, iz Celja; VINKO FILIPIC, 62, iz Sevnice; Jožefa STRNISNIK, 62, iz Vranskega.

LASKO

IGNA MOZGON, 61, upokojenec, iz Rečice 86; KAROLINA POTUSEK, 80, upokojenka, iz Strmice; MARIJA GORENJEK, 15, delavka, iz Njivic pri Radečah 42; JANEZ GRADIŠNIK, 83, kmetovalec, iz Velikih Gorelc 16.

SLOVENSKE KONJICE

ALOJZ GORJUP, 41, iz Sl. Konjice; VINKO LAKNER, 71, iz Zlogone gore; NEŽA FILIPSEK, 71, iz Bežine 10; MARIJA BUKOVNIK, 74, iz Sl. Konjice.

SENTJUR PRI CELJU

ANTONIJA ARZENSEK, 75, upokojenka, iz Podgarada; ELIZABETA ŠUSTER, 79, prejemnica socialne pomoči, iz Vodruža; ANKA KRIVEC, 69, preužitkarica iz Podgorja.

KAM NA DOPUST?

Smo pred časom letnih dopustov, ko vsak po svoje v okviru zmoglosti razmišlja v tem kako in kje bo preživel dopust. Glavno vlogo pri izbiri kraja igrajo seveda želje posameznikov, nič manjšega vpliva pa nimajo cene penzionov v letoviščih. Kako bodo prežive li dopust so nam povedali takole:

IVAN SULER iz Sempetra: »Doselej smo z družino vsako leto preživljali dopust deloma na morju ali v hribih. Za letošje se še nismo dokončno odločili. Najverjetneje pa bomo ostali doma, ker bi se radi vselili v novo hišo, tako, da bomo denar in čas namenjeni za dopust kaj lahko porabili za zaključna dela pri hiši.«

ANTON SEDOVSEK iz Zaleca: »Potem, ko mo končali z gradnjo hiše smo redno vsako leto letovali. To se nam je zdelo potrebno in ne nazadnje zaslužen. Enako bomo storili tudi letos, samo da ne bomo odšli v Poreč kot doslej temveč v Biograd na moru, kjer ima Kmetijski kombinat svoj počitniški dom. Tam bomo 10 dni, za kake štiri ali pet pa bomo šli še v hribe.«

MILAN PRAZNIK iz Polzele: »Z ozirom na razne K-15 kot jim pravimo in regrese delovnih organizacij mislim, da je skoraj vsakemu omogočeno preživeti letni dopust kje ob morju ali v hribih. Tudi mi smo že nekaj let nazaj bili na morju. Letos je prišla vmes sicer majhna, a nepremostljiva sovira — otrok, za kar pa nam dopusta na morju seveda ni žal.«

KUPITE CIGANKO

SVETO MESTO KAIROUAN

Ce želite spoznati samo delček južne Tunizije, potem obiščite Kairouan, nam je dejal naš vodič Krešo, odlični poznavalec tunizijskih razmer. V to deželo zahaja že nekaj let in verjetno pozna Tunizijo bolj kot Jugoslavijo. Res, vsestransko inteligenten in razgledan fant, prav nič podoben navčnim cicerom ali prenapetim strokovnjakom. Njegova zasluga je, da sem deželo spoznala na več načinov: geografsko, gospodarsko, sociološko.

Krešo je imel prav. Kairouan moraš obiskati, če si že v Tuniziji. Čisto svojsko je in ponša se s podatkom, da je poleg Meke, Medine in Jeruzalema četrto muslimansko sveto mesto. Ima okoli 40.000 prebivalcev in velja za najbolj ohranjeno arabsko mesto v severni Afriki. Pa tudi najbolj zaostalo je. Kairouan je tudi majno mesto, kjer se nekako konča severni predel Tunizije in se preide v južnega, kjer se začne pustinja in puščava.

V Kairouanu sem bila trikrat. Prvič sem si ogledala starodavno mesto s številnimi mošejami, med katerimi slovi zlasti ogromna Velika mošeja, ki sprejme hkrati 1.200 vernikov. Notranjosti nisem videala, ker vanjo niso smeli niti naši moški — neverniki. Močno sem bila radovedna, kako izgledajo svete stopnice, druge najlepše na svetu. Kje so prve, ne vem, pa morajo biti zanimive tudi druge, ker hodijo k njim moliti vladarji vsega muslimanskega sveta.

Posebno znamenit je v Kairouanu tudi mavzolej in mošeja Mohamedovega prijatelja Sidiya el Okhbarja, ki je vedno nosil pri sebi diako iz Mohamedove brade. Ta Mohamedov prijatelj, ki je prodrl sem z juga v sedmem stoletju in prinašal s seboj muslimansko vero, velja tudi za ustanovitelja svetega mesta Kairouana. Njegov mavzolej je res veličasten in bradatih ter

fanatičnih vojščakov, ki stražijo njegov grob, ni za zanemarjati. Če se umi- ješ s sveto vodo, ki izvira v atriju mavzoleja, ki ima več dvorišč, ti bo sidi el Okhbar zagotovil večno

ZDENKA STOPAR

življenje. Bog neda, da bi tam vtaknila svoj nos! Stražarji so tako mrko gledali, da so še naši moški kar odšli... razen nekoga nepopoljšjivega radovedneža, ki se je izdal za muslimana in je vstopil v sveti kraj — prostor, kjer leži Mohamedov prijatelj. Potem nam je povedal, da je notri molil tako kot je videl vernike, ki se hodijo klanjati Sidiyu iz vse širne tunizijske dežele, pa tudi sosednje Libije.

Zenskam, tudi arabskim, je v molilne prostore prepovedan vstop. One se lahko zadržujejo le v predverju in zadovoljno čepijo v kakem kotu ter momljajo svoje molitve. Tu sem se tudi prvič srečala z Berberkami. Nanje sem postala pozorna, ker so izza tunike, ki so jo potegnile močno na obraz, gledale modre oči. Med sicer temnopoltim in črnolaslom narodom to kaj kmalu opaziš. Srečevala sem jih potem tudi na ulicah Kairouana. Na moške Berbere postaneš

pozoren, ker se vedejo dostojanstveno in po lepoti prednjačijo pred našo najbolj slovito dinarsko raso. Čeprav je to skrivnostno zgodovinsko ljudstvo, katerega izvora ne poznamo, pa so se skozi stoletja tako srečno mešali, da je sedanja rasa skupen najlepši. Moški so postavni, plavalasi, kodrasti in kajpak izredno ponosni. Njihove ženske pa so ljubke in igravke, s svojevrstno hojo kratkih korakov. Strmežljivo drže pred ustni svoj sari in četudi je vanj zavita najnežnejša mladost pa zaradi verske togosti ne odkrije nobenega ženskega čara. Srečevala sem srednješolke, ki so odhajale iz ženskega koleđa. Do take stopnje izobrazbe jih pride malo in človek bi pričakoval, da se bodo znebile okostenelih predsodkov. Tujce so sicer pogledale, a takoj umaknile pogled. Tudi slikati se niso pustile.

V Kairouanu in okolici je še izredno veliko različnih verskih sekt in opozorjeni smo bili, naj ne hodimo sami po mošejah. Resnično sem v zadregi, kako naj toliko doživim iz Kairouana spravi na tri tipkane strani. Stikala sem po zakotnih uličicah, našla prestare obrtniške delavnice, se sprehajala po eni najbolj slikovitih in smrdeljih medlin ter poskusila tuniško nacionalno jed — kuskus. Neke vrste kaša je to, preliata z omako iz kak-

tusov in paprike. Za kuhanje te jedi imajo posebno posodo in zanimivo je bilo predvsem to, ko sem videla kako jo pripravljajo. Pa najbrž bi vseh teh izrednih doživetij ne nanizala v popotno malho, če ne bi imela tako dobrega mestnega »vodilca«. To je bil trinajstleten mulček, ki sem ga zaradi njegovega nesrečnega obraza krstila s Qasimodom. Pogovarjala sva se z rokami in v slabi nemščini, pa sva se čudovito razumela. Spoprijateljila sva se že prvi dan in ko sem čez nekaj dni ponovno prišla v Kairouan, se mi je spet pridružil.

Popeljal me je v predele, ki jih ne bi brez njega nikoli spoznala. Malo me je res stiskalo pri srcu, a sem si mislila, le kaj bi z mano in sem šla. V želji, da bi kupila njhova, z zlatom pretkana oblačila, so me oblekli vanje. Qasimodo me je občudoval in smejala sem se še bolj, ko sem videla, da po naročilu. Taki fantiči, ki se prilepijo na tujca, so navadni trgovski zvodniki, ki vabijo tujce s ceste v trgovino. Pa to tako spretno, da tega skrajja niti ne opaziš. Se-le, ko sem bila v Kairouanu v tretje, mi je prišlo to na misel. Z mojim Qasimodom sem se za spomin še slikala in za njegovo »voditvo« sem na nastavljeno dlan odštelela nekaj milimov (tunizijski drobci).

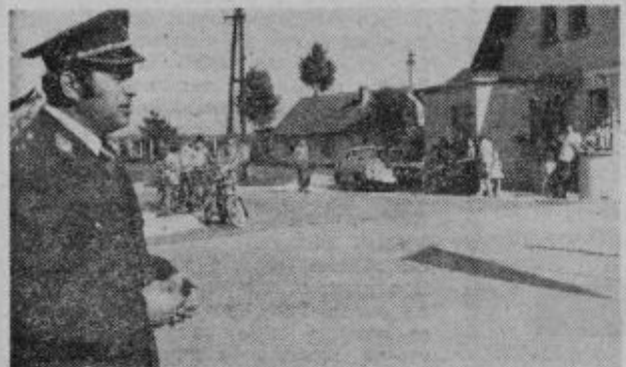

To so otroci iz osnovne šole v Grizah, ki so na nedavnem srečanju odlikovancev Rdečega križa tudi zaplesali in tako pripomogli k uspešnosti prireditve.

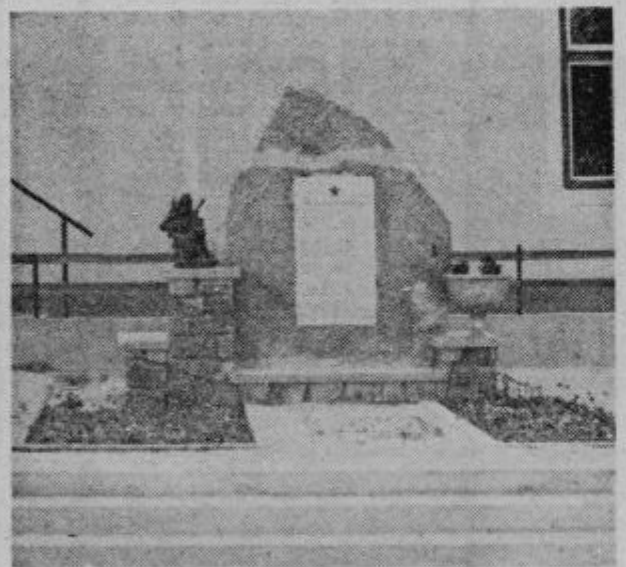
Foto: Zoran Premik

Zenska ekipa keramične industrije v Libojah, ki je bila na sedmih športnih igrah keramičnih delavcev Jugoslavije v streljanju z zračno puško prva. Od leve proti desni: Jožica Cretnik, Ivanka Vodeb, Breda Cadej, Marija Lukež in Irena Hrvatina.

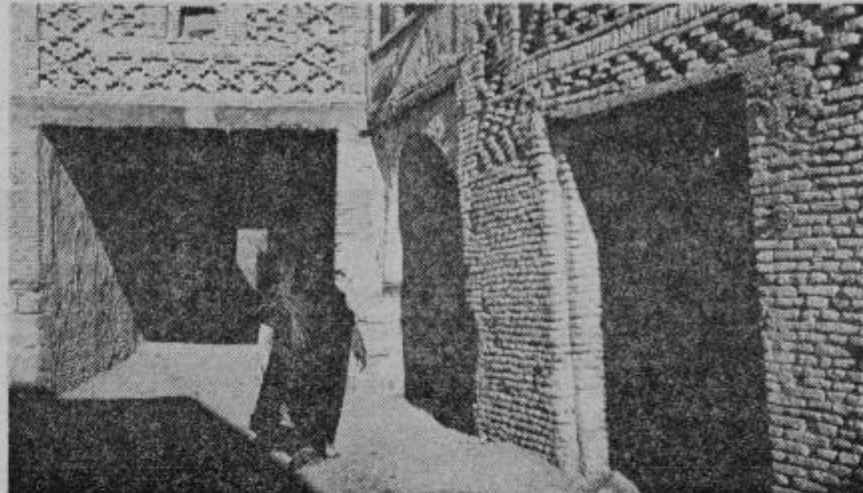

Tone Sentočnik, predsednik sveta krajevne skupnosti Skofja vas, odpira nove asfaltirane ceste v Skofji vasi in Zadobrovi. Slavnost so povezali s praznikom celjske občine.

V sklopu praznovanj ob tridesetletnici osvoboditve in petih jubilejnih letih prireditve so v Ljubljani izvršili pomembno urbano spremembo. Prestavili so namreč spomenik žrtvam NOB, ki je bil do sedaj postavljen na dokaj neprimerno, tesno mesto, za vogalom trgovine Dravinjskega doma. Sedaj stoji v središču trga, pred poslopjem krajevne skupnosti. Ves prostor so primerno ogradili, tako da je vse skupaj pomembno dopolnilo k estetskemu videzu kraja. Fotografija: Spomenik NOB v Ljubljani na novem mestu.

Značilna arhitektura in zidava v mestu Kairouanu

PREKO KOMPASA VSE O. K.

To so bile večkrat izrečene besede tujih atletov in zlasti vodij atletskih skupin, ki so sodelovale na letošnjem Memorialu Ferda Skoka. Vsi so bili enotni, da je poslovnica Kompas v Celju pravočasno priskrbelo za avionske vozovnice, za prevoz na letališča v Jugoslavijo in od tam za transfer v Celje. Enako uspešno so se v nedeljo vračali domov. Največ zaslug za to imata vodja poslovnice Kompas Celje, Milan Čuček in njegova sodelavka Danica Tonjko. Ob koncu tekmovalja pa smo izvedeli.

Milan Čuček: »Letos je bilo vse pravočasno urejeno. Posebne mrzlice ni bilo. Sami tekmovalci so že poznali celjski Skokov memorial. Zato je šlo lažje.«

Danica Tonjko: »Tudi z odhodom ni težav. Mike Boit želi v Helsinke, Američani v London in Holandci v Amsterdam. Za ostale pa smo že prej vedeli, kako bodo odpotovali. Zato ni nobenih ovir, da ne bi prišli pravočasno domov.«

Atletci se vračajo domov. Celjski organizatorji se bodo odpočili od napornih dni. Enako velja za Milana Čučka in Danico Tonjko, ki sta pripomogla, da so tudi tekmovalci pravočasno prišli v Celje in se nam predstavili na stadionu Borisa Kidriča.

Tekst: J. Kuzma
Foto: T. Tavčar

NOVI PEDNIK - Glasilo občinskih organizacij Socialistične zveze delovnega ljudstva Celje Laško Slovenske Konjice Sentjur. Šmarje pri Jelšah in Zalec - Uredništvo: Celje, Gregorčičeva 5, poštni predal 161; Naročnina in oglasi: Trg V. kongresa 10 - Glavni in odgovorni urednik: Bojan Volk, tehnični urednik: Drago Medved - Redakcija: Milan Božič, Jure Krašovec, Mateja Podjed, Milah Seničar, Damjana Stamejčič, Zdenka Stopar, Milenko Strašek, Janez Vedenik, Tone Vrabi - Izhaja vsak četrtek - Izdaja ga ČGP »Delo« številke 2 din - Celoletna naročnina 75 din, polletna 37 din Tekoči račun 50102-601-20012 ČGP »DELO« Ljubljana - Telef. uredništvo 22-369 in 23-105, mali oglasi in naročnine 22-800